

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชาย
ของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

A Study of Thai Male Actors Role Transitioning to Homosexuality
in Thai Television Series and Dramas

**BANGKOK
UNIVERSITY**
THE CREATIVE UNIVERSITY

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชาย
ของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

A Study of Thai Male Actors Role Transitioning to Homosexuality
in Thai Television Series and Dramas

**BANGKOK
UNIVERSITY**
สมคิด ชาญ
THE CREATIVE UNIVERSITY

การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
ปีการศึกษา 2565

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์

เรื่อง: การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์
และละครโทรทัศน์ไทย

ผู้วิจัย: สมคิด แซ่คู

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

BANGKOK
UNIVERSITY
THE CREATIVE UNIVERSITY

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง

ผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ ดร.พรพรหม ชมงาม

สมคิด แซ่คู. ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์), สิงหาคม 2566,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ไทย (82 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.องอาจ สิงห์ลำพอง

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยใน
บริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย 2) เพื่อศึกษาการรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดง
ชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth
Interview) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และสัมภาษณ์นักแสดงชายไทยที่มีการเปลี่ยนแปลง
บทบาท จำนวน 7 คน โดยแบ่งเป็นนักแสดงชายที่แสดงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปแล้ว
เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายจำนวน 4 คน และนักแสดง
ชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายไปเป็นซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ทั่วไป จำนวน 3 คน พบว่า นักแสดงชายที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย มีการดูแลภาพลักษณ์หลัง
การเปลี่ยนแปลงบทบาท เพื่อให้ความชอบของกลุ่มแฟนคลับไม่ได้เปลี่ยนแปลงในทุกมิติแต่จะ
เปลี่ยนแปลงในมุมของรูปลักษณ์ภายนอก ซึ่งไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงความเป็นตัวเอง แต่นักแสดงชาย
ที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปไม่ได้
คำนึงถึงปัจจัยด้านนี้ และนักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาททั้งสองรูปแบบไม่ได้คำนึงถึงปัจจัย
ด้านค่าตอบแทนและค่านิยมในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาท แต่เป็นเพราะปัจจัยด้านความ
ท้าทายของตัวบทบาท คาแรกเตอร์ และการแสดงที่แตกต่างออกไปและไม่เหมือนเดิม

คำสำคัญ: นักแสดง, ซีรีส์วาย, ละครโทรทัศน์, แฟนคลับ, ความพึงพอใจ, ภาพลักษณ์

Saekoo, S. Master of Communication Arts (Strategic Communication), August 2023, Graduate School, Bangkok University.

A Study of Thai Male Actors Role Transitioning to Homosexuality in Thai Television Series and Dramas (82 pp.)

Advisor: Assis. Prof. Ongart Singlamphong, Ph.D.

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study of Thai male actors role in the context of MSM in Thai series and television dramas, 2) to study the preservation of the image of Thai male actors in the context of MSM in Thai dramas. Thai dramas and dramas an in-depth interview was used as a data collection tool. And interviewed 7 Thai actors who changed roles, divided into 4 actors who played roles in series and TV dramas and then changed roles to become actors in TV series and TV dramas with MSM. 3 people and male actors who changed their roles from male homosexual series and television dramas to general series and television dramas found that the male actors who changed their roles from series and television dramas Generally male actors in TV series and soap operas. The image is taken care of after the role change to suit the preferences of the fan club. But did not change in all dimensions but will change in the angle of the exterior. Which does not change its identity but male actors who transitioned from MSM to TV series and soap opera generally did not take this factor into account, and actors who switched roles in both forms did not take it into account. Compensation and Value Factors in Role Change Decisions but because of the challenging factor of the character Characters and performances that are different and not the same.

Keywords: Actors, Y Series, TV Drama, Fan Club, Satisfaction, Image

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและความกรุณาหลาย ๆ ฝ่าย ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รองอาจ สิงห์ลำพอง อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ซึ่งได้ให้ความรู้ การชี้แนะแนวทางการศึกษา พร้อมทั้งช่วยตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องในการทำงาน ซึ่งทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีความสมบูรณ์ครบถ้วนและสำเร็จไปได้ด้วยดี รวมถึงอาจารย์ทุก ๆ ท่านที่ได้ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ จนทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ และทักษะการคิดวิเคราะห์ต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ในอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และเพื่อนพ้องทุกท่าน ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ดารา และนักแสดงทุกท่านที่กรุณาสละเวลาในการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ตลอดจนพี่ ๆ น้อง ๆ ทีมประชาสัมพันธ์ค่ายต่าง ๆ ที่ช่วยประสานงานในการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายให้ลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณที่ให้คำแนะนำและให้กำลังใจในการศึกษาหาความรู้จนการค้นคว้าอิสระนี้สำเร็จลงได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมาไว้ ณ โอกาสนี้

BANGKOK
UNIVERSITY
THE CREATIVE UNIVERSITY

สมคิด แซ่คู

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	5
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย	8
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ (Television Drama)	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image)	12
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	21
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ	23
3.5 กรอบแนวคิดงานวิจัย	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.1 ทศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบท เรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย	26
4.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย ในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย	39

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
4.3 การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดง ชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย	48
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	58
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	66
5.3 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้	71
5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	71
บรรณานุกรม	73
ภาคผนวก	75
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย	76
ภาคผนวก ข ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์	79
ประวัติผู้เขียน	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 4.1: สรุปลผลการวิเคราะห์ทัศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย	35
ตารางที่ 4.2: สรุปลผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย	46
ตารางที่ 4.3: สรุปลผลการวิเคราะห์การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย	55

สารบัญภาพ

ภาพที่ 3.1: กรอบแนวคิดการวิจัย

หน้า
24

**BANGKOK
UNIVERSITY**
THE CREATIVE UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากในปัจจุบันสื่อประเภทสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างมาก ไม่แพ้สื่อประเภทอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย โดยสื่อโทรทัศน์มีบทบาทต่อผู้คนในสังคมเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากสื่อโทรทัศน์สามารถเข้าถึงผู้ชมได้ทุกเพศทุกวัยทุกกลุ่มคนจึงทำให้เกิดการแข่งขันผลิตรายการโทรทัศน์ในรูปแบบต่าง ๆ ออกมามากมาย เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม โดยมีทั้งรายการด้านข่าวสารที่มุ่งให้ข้อมูลข่าวสารนำเสนอเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม ตลอดจนให้ความรู้ต่าง ๆ แก่ผู้ชม โดยสื่อโทรทัศน์ประกอบด้วยรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ และรายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด ทั้งการรับชมและคามนิยม นั่นคือละครโทรทัศน์รวมถึงรายการบันเทิงที่มุ่งเน้นสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชมเป็นหลักก็มีออกมาให้เห็นอย่างมากมาย

ทั้งนี้ละครโทรทัศน์นั้น ถือเป็นรายการบันเทิงประเภทหนึ่ง โดยละครโทรทัศน์ เกิดขึ้นหลังจากการเปิดสถานีโทรทัศน์แห่งแรกของประเทศไทย ซึ่งออกอากาศอย่างเป็นทางการวันแรกคือวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2498 โดยใช้ชื่อ บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด (ท.ท.ท.) ละครโทรทัศน์เรื่องแรกของไทยจึงเกิดขึ้นที่ทีวีช่อง 4 บางขุนพรหม เรื่อง “สุรียานีไม่ยอมแต่งงาน” ผลิตโดย พงษ์นิตย์ โปร่งมณี ซึ่งเป็นทีมงานรุ่นแรก และเป็นดาราละครจากรั้วนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ในสมัยนั้นยังไม่มีผู้กำกับ การแสดง จะใช้วิธีให้ทุกคนคอยช่วยกันติชม ละครเรื่องนี้ได้สร้างพระเอกละคร 2 คนแรกของไทย คือ ม.ร.ว. ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ และโชติ สโมสรร โดยรับบทนายทหารผู้รักศิลปะการแสดง ส่วนนางเอกละครคนแรกและคนเดียว คือนวลละออ ทองเนื้อดี (“มองผ่านเลนส์คม 55 ปีช่อง 4 บางขุนพรหม”, 2553)

ขณะเดียวกันละครโทรทัศน์นั้นส่วนใหญ่เค้าโครงที่นำเสนอออกมา จะมีที่มาจากเรื่องจริง และเรื่องที่สมมติขึ้นมาเองตามกระแสคามนิยมของสังคมในตอนนั้น ๆ หรือเป็นเรื่องราวจากนวนิยายนำมาทำเป็นบทโทรทัศน์แล้วนำเสนอออกมา ซึ่งมีส่วนที่มีความใกล้เคียงหรือเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวันของผู้ชม จึงทำให้ผู้ชมมีรู้สึกมีส่วนร่วมไปกับเนื้อเรื่องและรู้สึกคล้อยตามได้โดยง่าย ประกอบกับละครโทรทัศน์เป็นสื่อพื้นฐานที่คนที่มีโทรทัศน์สามารถเข้าถึงได้ ทำให้ละครโทรทัศน์เป็นที่นิยมและมีผู้ชมอยู่ตลอด โดยองค์ประกอบหรือละครโทรทัศน์นั้นจะประกอบไปด้วยหลาย ๆ ส่วนด้วยกัน จนกลายมาเป็นละครในที่สุด ได้แก่ (1) โครงเรื่อง (Plot) (2) ตัวละคร (Character) (3) ความคิด (Thought) แก่นเรื่อง (Theme) (4) ภาษา (Diction) (5) เสียง (Song) (6) ภาพ (Spectacle) ซึ่งนอกจากสถานที่และส่วนประกอบต่าง ๆ ของละครโทรทัศน์จะเป็นสิ่งที่ผู้ชมสนใจ

และดึงดูดให้ผู้ชมดูละครโทรทัศน์เรื่องนั้น ๆ แล้ว ตัวแสดงหรือตัวละครของเรื่องที่ปัจจุบันเรียกว่า “นักแสดงนำ” ก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการที่ผู้ชมจะเลือกสนใจและดูละครเรื่องนั้น ๆ เช่นกัน

ทั้งนี้ตัวแสดงหรือตัวละคร (Character) นั้นหมายถึง กลุ่มคนในเรื่องเล่าที่ผู้แต่งสร้างขึ้น เป็นผู้ที่มิบทบาทในท้องเรื่องหรือผู้ที่เดินผ่านเนื้อเรื่องและเหตุการณ์ต่าง ๆ เป็นเจ้าของเรื่อง โดยในเรื่องสั้นหรือนวนิยายสมัยใหม่นั้น ตัวละครส่วนใหญ่จะเป็นคน ซึ่งตัวละครมีองค์ประกอบที่จำแนกตามประเภทความสำคัญของตัวละครจะแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ตัวละครหลัก มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง เป็นศูนย์กลางของเรื่อง เป็นตัวละครที่ก่อให้เกิดปัญหาหรือความขัดแย้งในเรื่อง ตัวละครรอง มีบทบาทสำคัญรองจากตัวละครหลักในการดำเนินเรื่องและสนับสนุนบทบาทของตัวละครหลัก กล่าวคือเป็นตัวละครคู่เทียบหรือตัวละครปรปักษ์ ตามด้วยตัวละครประกอบ มีบทบาทในการดำเนินเรื่องผู้เขียนสร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างความสมจริง สร้างบรรยากาศ หรือมีส่วนร่วมให้เรื่องในช่วงเหตุการณ์นั้นดำเนินต่อไปได้ (ธิตาดาว เดชศรี, 2561)

สำหรับละครโทรทัศน์โดยทั่วไปนั้นจะประกอบด้วยนักแสดงหลัก ได้แก่ นางเอกและพระเอก โดยนางเอกเป็นการแสดงบทบาทของนักแสดงที่เป็นเพศหญิงและพระเอกเป็นการแสดงบทบาทของนักแสดงที่เป็นเพศชาย โดยมีการดำเนินเรื่องในหลาย ๆ เค้าโครงเรื่องและแนวของเรื่อง ทั้งละครรักโรแมนติก ละครบู๊ ละครพีเรียด ละครตลกและอื่น ๆ โดยทุกเรื่องมักจะสอดแทรกความรักของตัวแสดงที่เป็นพระเอกและนางเอกเอาไว้ ซึ่งละครโทรทัศน์ดังกล่าวถูกนำเสนอในละครโทรทัศน์ไทยเรื่อยมา

ในปัจจุบันกระแสของสื่อบันเทิงมีการนำเสนอในแง่มุมด้านทัศนคติทางเพศของคนในประเทศไทยที่มีแนวคิดและทัศนคติที่เปิดกว้าง รวมถึงมีการยอมรับเพศทางเลือกหรือกลุ่มคนทางเพศที่เรียกว่ากลุ่ม LGBTQ+ มากขึ้น ซึ่งทำให้คนในกลุ่มเฉพาะกลุ่มนี้ สามารถมีสิทธิและมีการออกแสดงออกในสังคมได้อย่างเสรีมากขึ้นโดยไม่ต้องปิดบัง ซ่อนเร้นตัวตนหรือเพศสภาพของตนเองต่อสาธารณะเหมือนในอดีตที่ผ่านมา ซึ่งจากการเปิดกว้างในแนวคิดและทัศนคติทางเพศดังกล่าว ทำให้สื่อบันเทิงปรับตัวเข้ากับความเปลี่ยนแปลงที่มีด้วยการนำเสนอซีรีส์หรือละครชุด (Series) ตลอดจนละครโทรทัศน์ที่เป็นเรื่องราวความรักของชายและชายหรือรู้จักกันในนาม Boys' Love หรือ ซีรีส์วายมากขึ้น ซึ่งเรื่องราวประเภทนี้เป็นวัฒนธรรมที่ได้รับอิทธิพลมาจากประเทศญี่ปุ่น โดยซีรีส์วายเริ่มเป็นที่พูดถึงและเข้าสู่สื่อกระแสหลักที่นับว่าเป็นการแจ้งเกิดของวงการ ซีรีส์วายอย่างเต็มตัวนั้นเกิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2559 จากกระแสของซีรีส์วายเรื่อง “Sotus พี่ว้ากตัวร้าย กับนายปี 1” ที่ผลิตโดย GMMTV ซึ่งออกอากาศผ่านช่อง GMM25 ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากคนดู ซึ่งวัดได้จากการที่ซีรีส์เรื่องนี้ได้รับความนิยมจากผู้รับชมเป็นอย่างมาก โดยพบว่ามีผู้เข้าชมซีรีส์ทาง Application Line TV มากกว่า 100 ล้านครั้ง และหลังจากซีรีส์จบลง ได้มีการจัดกิจกรรมนัดพบแฟนคลับครั้งแรก

ในประเทศไทย ทำให้เกิดปรากฏการณ์ชายบัตรหมดภายใน 3 นาที แม้ว่าราคาบัตรจะมีราคาเริ่มต้นจะสูงถึง 1,500 บาท ไปจนถึง 5,000 บาท แสดงให้เห็นถึงความนิยมในการบริโภคสื่อที่เกี่ยวข้องกับซีรีส์วาย และก่อให้เกิดการความชื่นชอบและติดตาม จึงทำให้เกิดการซื้อสินค้าหรือของสะสมเพื่อสนับสนุนในสิ่งที่ตนชื่นชอบ (ภัทรพรรณ อมรศรีวงษ์ และบัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ, 2562) และทำให้มีการผลิตซีรีส์วายออกมาเพื่อตอบสนองกลุ่มคนดูที่เรียกตนเองว่า “สาววาย” ที่มีความชอบและสนับสนุนความรักแบบชายรักชาย ทำให้นักแสดงซีรีส์วายเป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคม และทำให้ศิลปินหรือนักแสดงกลุ่มนี้มีแฟนคลับทั้งในไทยและต่างประเทศในเขตเอเชีย (กฤษณ์ทิว แสนทวี, 2565) และหลาย ๆ ประเทศทั่วโลกเพิ่มมากขึ้นด้วย

ทั้งนี้ตลอดระยะเวลา 2-3 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการผลิตคอนเทนต์ละครโทรทัศน์และซีรีส์วายเกิดขึ้นจำนวนมาก โดยในปี ค.ศ. 2020 มีฐานคนดูซีรีส์วายเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นจำนวนที่สูงมากเนื่องจากเนื้อหาของเรื่องที่สามารถเข้าถึงได้เนืองกว้าง บวกกับนักแสดงในเรื่องที่มีหน้าตาดีถูกใจคนทั่วไป ฐานแฟนคลับที่หนาแน่น และกระแสที่ขายได้ดีที่สุด ๆ ในยุคนี้อย่าง “คู่จิ้น” ส่งผลให้เกิดการแข่งขันกันระหว่างกลุ่มผู้ผลิตสื่อในประเทศ โดยประเทศไทยผลิตซีรีส์วายมากที่สุดเอเชีย โดยมีจำนวน 40 เรื่องในเวลา 2 ปี (นัฐธิยา มงคล, 2563) นอกจากนี้กระแสความแรงของซีรีส์วายยังส่งผลให้เกิดการต่อยอดในเชิงการตลาดให้เกิดขึ้นจนกลายเป็นกระแสความสนใจของคนในสังคมอย่างมาก โดยมีการออกอีเวนต์ ถ่ายโฆษณา จัดแฟนมีตติ้งทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ มีการผลิตสินค้าหรือสัญลักษณ์ของซีรีส์หรือสัญลักษณ์ประจำตัวของนักแสดงซีรีส์วายออกมาให้เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มแฟนคลับมากขึ้น

ขณะเดียวกันผู้ชมหลักของซีรีส์วายนี้จะถูกเรียกว่า “สาววาย” ซึ่งเป็นผู้ที่ชื่นชอบผลงานซีรีส์วาย ตลอดจนชื่นชอบตัวละครชายทั้งคู่ โดยเป็นกลุ่มที่มีความจงรักภักดีต่อตัวนักแสดงเป็นอย่างมาก และพร้อมที่จะสนับสนุนในทุก ๆ ด้านรวมถึงเกาะกลุ่มกันเป็นชุมชน (Community) ทั้งในออนไลน์และออฟไลน์ (อรวรรณ วิชญวรรณกุล, 2559) ซึ่งกลุ่มสาววายนั้นไม่เพียงชื่นชอบในตัวแสดงหรือนักแสดงชายของเรื่องเท่านั้น แต่ยังคงติดตามเรื่องราวและความเคลื่อนไหวของนักแสดงคนดังกล่าวเพื่อสนับสนุนและให้กำลังใจในทุก ๆ เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของนักแสดงที่ชื่นชอบอีกด้วย ซึ่งกลุ่มแฟนคลับซีรีส์วายหรือสาววายยังคงให้ความสนใจเพิ่มเติมไปถึงครอบครัวของนักแสดงด้วย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนร่วมงาน เพื่อนในสังกัด ครอบครัว ผู้จัดการส่วนตัว ช่างแต่งหน้า ช่างทำผม โปรดิวเซอร์ ช่างภาพ ฯลฯ ซึ่งเป็นคนที่สนับสนุนให้นักแสดงที่กลุ่มแฟนคลับซีรีส์วายชื่นชอบนั้นประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและทำงานนั่นเอง

นอกจากนี้ สิ่งในกลุ่มแฟนคลับซีรีส์วายหรือสาววายนั้น ให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่าบทบาทการแสดงหรือเรื่องราวส่วนตัวของนักแสดงก็คือภาพลักษณ์ โดยสาววายมักจะสนใจพฤติกรรม คำพูด ท่าทาง ตลอดจนแนวคิดทัศนคติของนักแสดงไม่แพ้บทบาทที่นักแสดงนำแสดงออกมา ซึ่งภาพลักษณ์ของดารารหรือนักแสดงนั้นมีความสำคัญต่อการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เนื่องจากถ้านักแสดงในกลุ่มสาววายชื่นชอบมีพฤติกรรม หรือการวางตัวและการทำงานที่ดี ก็จะส่งผลให้กลุ่มสาววายสนับสนุนนักแสดงที่ชื่นชอบมากขึ้นและช่วยส่งเสริมในด้านต่าง ๆ เพื่อผลักดันให้นักแสดงซีรีส์วายประสบความสำเร็จมากขึ้นไปอีก แต่ถ้านักแสดงซีรีส์วายมีพฤติกรรมที่ไม่ดีต่อสังคมหรือกลุ่มแฟนคลับที่กระทบต่อความรู้สึกของกลุ่มสาววาย ก็จะส่งผลต่อการเลิกสนใจหรือเลิกติดตามนักแสดงเหล่านั้นได้ในทันที ทั้งนี้มีกลุ่มสาววายจำนวนไม่น้อยที่เลิกติดตามนักแสดงที่ชื่นชอบเพราะมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเอง ทั้งการเปลี่ยนแปลงบทบาทไปรับแสดงซีรีส์ชายหญิงหรือซีรีส์ปกติ และละครโทรทัศน์ปกติ ตลอดจนเปลี่ยนแปลงบทบาทไปแสดงร่วมกับนักแสดงคนอื่นที่ไม่ใช่คู่จิ้นที่กลุ่มสาววายชื่นชอบ ก็ทำให้นักแสดงถูกลดความนิยมได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายนั้น ทั้งการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย หรือนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ล้วนแล้วแต่มีปัจจัยในหลากหลายแง่มุมและบริบทแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งบริบทที่เกิดขึ้นที่มีผลต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทนั้น ๆ โดยมีทั้งจากบริบทส่วนตัวและปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องและเป็นปัจจัยในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาท ซึ่งการเปลี่ยนแปลงบทบาทแต่ละครั้งของนักแสดงนั้นมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความชื่นชอบในสายตาแฟนคลับหรือคนทั่วไปทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นในทิศทางบวกหรือทิศทางลบ ซึ่งถ้าการเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเป็นในทิศทางที่ดี ก็จะส่งผลต่อภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับตลอดจนความนิยมต่อตัวนักแสดง และจะส่งผลไปถึงการต่อยอดการทำงานในอนาคตของนักแสดงได้เป็นอย่างดี แต่ถ้าการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นไปในทิศทางลบก็จะทำให้นักแสดงได้รับผลกระทบในด้านภาพลักษณ์หรือชื่อเสียง รวมถึงการจ้างงานในอนาคตไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมองเห็นความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับความนิยมและชื่นชอบของกลุ่มแฟนคลับซีรีส์วาย โดยจะศึกษาสาเหตุในการตัดสินใจของนักแสดงชายไทยต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาท ทั้งจากที่รับแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมารับแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์แบบชายหญิงและจากรับแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์บทบาทชายรักหญิงมาเป็นบทบาทชายรักชาย เพื่อนำไปสู่การสร้างภาพลักษณ์และความนิยมของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปและนักแสดงชายในซีรีส์

และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ซึ่งผลการวิจัยจะช่วยในการวางแผนและกำหนดการบริหารจัดการ ภาพลักษณ์ของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปและนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายได้ในอนาคต

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ เกิดขึ้นจากปัจจัยใด

1.2.2 ภาพลักษณ์ของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายได้รับผลกระทบหลังมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาการรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

1.4 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อหาข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์นักแสดงชายไทยในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย จำนวน 4 คน และนักแสดงชายไทยที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป จำนวน 3 คน โดยจะทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อเก็บข้อมูล ซึ่งการวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 เพื่อนำผลการวิจัยด้านการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย ไปประยุกต์ใช้กับการเปลี่ยนแปลงในตัวบุคคลหรือผู้มีอิทธิพลทางความคิดในสังคม

1.5.2 เพื่อนำความรู้ด้านภาพลักษณ์ไปใช้เพื่อธำรงรักษาให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีงาม และให้คงอยู่เพื่อความยั่งยืนในการประกอบการทำงานในอาชีพนักแสดงและสาขาอาชีพต่าง ๆ ที่มีความใกล้เคียงกัน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

นักแสดง คือบุคคลที่ประกอบอาชีพเป็นผู้แสดง เช่น ศิลปิน นักร้อง นักเต้น นักดนตรี ซึ่งแสดงท่าทาง ร้องกล่าว พากย์ แสดงตามบทเพื่อเผยแพร่ต่อผู้ชมและอื่น ๆ ซึ่งเป็นผู้มีลิขสิทธิ์ตามหลักทั่วไป กล่าวคือเป็นผู้ที่ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์งานขึ้นมา โดยนักแสดงนั้นไม่จำกัดว่าจะจะเป็นบุคคลเพศ อาชีพ หรืออายุเท่าไร แต่จำเป็นต้องมีความสามารถทางด้านการแสดงออกทางสีหน้า อารมณ์และองค์ประกอบอื่น ๆ ร่วมด้วย โดยมากคำว่า นักแสดง มักจะใช้เรียกว่า ดารา เสมอไป

ละครโทรทัศน์: รายการทางโทรทัศน์ที่มีบทละครและเรื่องราว ไม่รวมถึงรายการจำพวก กีฬา ข่าว เรยลิตีโชว์ เกมโชว์ และวาไรตี้โชว์ เป็นต้น โดยละครโทรทัศน์ส่วนมากจะมีหลายตอน เน้นความบันเทิงเป็นหลัก เพื่อการรับชมภายในเคหสถาน

ซีรีส์ (Series): เป็นละครที่แบ่งเผยแพร่เป็นตอน (Episode) หลายตอนต่อเนื่องกัน เช่น เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ ทุกตอนมีเนื้อหาต่อเนื่องกัน ทั้งมีนักแสดงและมีรูปแบบอย่างเดียวกัน

ซีรีส์วาย (Series Y): ยาย (Y) ย่อมาจากคำว่า ยาโอย (Yaoi) เป็นวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นโดยเนื้อหาในซีรีส์เหล่านี้จะเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของชายชายทั้งในเรื่องของความรักและความสัมพันธ์ หรือที่ใครหลายคนเรียกกันว่าแนว Boy Love สำหรับซีรีส์วายจะมีตัวละครหลักเป็นรักเพศเดียวกัน มีเนื้อเรื่องที่ถ่ายทอดออกมาจะเริ่มจากการพัฒนาความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง มีจุดเริ่มต้น มีปมปัญหาในชีวิต และดำเนินไปจนบริบูรณ์คล้ายกับซีรีส์ทั่วไป ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวรักในวัยเรียนหรือวัยทำงานเพราะส่วนใหญ่ซีรีส์จะสร้างมาจากนิยายที่เหล่าวัยรุ่นชื่นชอบ

คู่จิ้น: มาจากคำว่า Imagine ที่แปลว่าจินตนาการ หมายถึง คนสองคน (โดยมากมักเป็น ดารา หรือบุคคลสาธารณะ มีชื่อเสียง) ที่แฟนคลับหรือผู้ชม ผู้ฟัง ล้วนอยากให้เป็นคู่รักกันจริง ๆ สืบเนื่องจากอาจจะเคยมีผลงานร่วมกัน หรือมีภาพลักษณ์ที่สนิทสนมกัน

เพศวิถี (Sexual Orientation): หมายถึง ความรู้สึก รสนิยมทางเพศ รวมถึงความพึงพอใจทางเพศที่มีต่อบุคคลอื่น โดยจะแบ่งออกเป็น 4 ลักษณะหลัก ๆ ได้แก่

รักต่างเพศ คือผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบเพศตรงข้าม หรือบุคคลต่างเพศ เช่น ผู้ชายที่
ชอบผู้หญิง หรือผู้หญิงที่ชอบผู้ชาย

รักเพศเดียวกัน คือผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบเพศเดียวกัน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ๆ
ได้แก่ เลสเบียน (Lesbian) และเกย์ (Gay)

ไบเซ็กชวล (Bisexual) คือผู้ที่มีรสนิยมชื่นชอบทั้งเพศหญิงและเพศชาย โดยจะมี
อารมณ์เสนาหาคับเพศตรงข้าม หรือเพศเดียวกันก็ได้ ไม่ฝักใฝ่ทางเพศ คือผู้ที่ไม่สนใจเรื่องเพศสัมพันธ์
แต่เพียงรู้สึกสนิทสนมผูกพันกับบุคคลอื่น

LGBTQ+: คือกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ โดยตัวอักษรภาษาอังกฤษ
แต่ละตัว เป็นตัวแทนของความหลากหลายทางเพศแบบหนึ่ง โดยเพศวิถีใน LGBTQ+ (แอล-จี-บี-ที-
คิว-พลัส) มีดังนี้

L-Lesbian (เลสเบียน): ผู้หญิงที่รักผู้หญิง

G-Gay (เกย์): ผู้ชายที่รักผู้ชาย

B-Bisexual (ไบเซ็กชวล): ชายหรือหญิงที่มีความรักกับเพศเดียวกัน
หรือเพศตรงข้ามก็ได้

T-Transgender (ทรานส์เจนเดอร์): ผู้ที่เปลี่ยนแปลงเพศสภาพของตน
ไปเป็นเพศตรงข้าม

Q-Queer (ควีร์): คนที่ไม่จำกัดตนเองเป็นเพศใด ๆ และไม่เกี่ยวกับเพศ
สภาพและตัวย่อนี้ ยังรวมถึงบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศอื่น ๆ (+) อีกด้วย

ภาพลักษณ์: หมายถึง ภาพที่เกิดจากความนึกคิด หรือที่คิดว่าควรจะเป็นเช่นนั้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหารายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ (Television Drama)
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image)
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย

นัทธนัย ประสานนาม (2562) ผู้ศึกษาเรื่องนี้อย่างจริงจังผ่านนวนิยายวาย เล่าให้ BBC ไทยเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า คำว่า วาย มาจากคำภาษาญี่ปุ่นว่า Yaoi หรือยาโออิ การเกิดขึ้นของยาโออิมา คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องหลายคำในบริบทของวัฒนธรรมประชานิยมในญี่ปุ่น โดยวาย (Y) ย่อมาจากคำว่า ‘ยาโออิ’ (Yaoi) เป็นวัฒนธรรมจากญี่ปุ่น ที่แรกเริ่มเดิมทีจะเป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของชายชายในนิยายและการ์ตูน หรือเรียกอีกอย่างว่า Boy’s Love ยาโออิ เดิมทีเป็นงานที่เขียนขึ้นเพื่อล้อเลียนงานต้นฉบับโดยจับให้ตัวละครชายที่มีชื่อเสียง มาเขียนเรื่องใหม่โดยเพิ่มให้ตัวละครชายมีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย โดยจะเรียกตัวละครเอกจะถูกรู้จักว่า “คู่วาย” โดยฝ่ายชายที่เป็นฝ่ายรุกจะเรียกว่า “พระเอก” หรือ “เซเมะ” จะถูกออกแบบให้ดูเหมือนเป็นผู้ชายมากกว่า เช่น ขนาดตัวใหญ่กว่า สูงกว่า มีกล้ามเนื้อมากกว่า ส่วนตัวละครคู่ที่เป็นฝ่ายรับจะเรียกว่า “นายเอก” หรือ “อูเคะ” จะยังคงมีภาพลักษณ์เป็นชายแต่จะมีลักษณะภายนอกบอบบางกว่า

ทั้งนี้วัฒนธรรมวายได้แพร่ขยายมายังไทยเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 20 ปี ผ่านนิยายแปลและหนังสือการ์ตูนอยู่ในกลุ่มจำกัดเฉพาะผู้หญิง แม้ว่ามีช่วงหนึ่งต้องเผชิญกับการเข้ามาควบคุมโดยกฎหมาย เนื่องจากมีเนื้อหาบางส่วนบางฉากที่เกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศ (Erotic) จึงทำให้นวนิยายของกลุ่มนี้ถูกตีวงแคบให้อยู่ภายในสมาชิกของกลุ่มเว็บบอร์ดเท่านั้น

นอกจากนี้ นัทธนัย ประสานนาม (2562) ยังได้ให้นิยามของหลักวัฒนธรรมวาย โดยกล่าวว่า การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่เพื่อตอบสนองความสุขทางจิตนาการ หรือ “การจิ้น” เมื่อตัวละครหรือบุคคลที่เป็นที่นิยมมีความสัมพันธ์กันและรักกัน” ลักษณะพิเศษของกลุ่มสาววาย คือการมองแบบยาโออิ (Yaoi Gaze) ที่จะสามารถใช้จินตนาการในการมองความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายมีความเป็นไปได้มากกว่าสิ่งที่คนปกติเห็น ถ้าไม่มีการมองแบบยาโออิ (Yaoi Gaze) เวลาเราเห็นผู้ชาย

ตบหัวกันก็จะเข้าใจว่าพวกเขาเป็นแค่เพื่อนกัน แต่หากว่าถ้าเป็นสาวสวยหรือคนที่มีมุมมองด้านเพศทางเลือก กลับเห็นว่าพวกเขาสัมผัสศีรษะกันอย่างอ่อนโยนตามขนบของวายุ สุนทรียภาพหรือ อรรถรสหลัก ๆ ในแบบนวนิยายโรมานซ์ ที่มักพบเจออุปสรรคระหว่างทางบ้าง แต่ท้ายสุดก็จบด้วยความสุขสมหวัง จนบางครั้งเรื่องราวก็อาจจะชวนพาฝันและไม่อิงความเป็นจริงหรือความสมจริง

ขณะเดียวกัน นุชณาภรณ์ สมญาติ (2561) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง “ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย” ก็ได้มีการวิเคราะห์การนำเสนอความรักและสัญลักษณ์ทางเพศของซีรีส์ชายรักชายไว้ดังนี้ จากซีรีส์ชายรักชาย 4 เรื่อง ที่ผู้วิจัยได้วิจัยมา ทุกเรื่องจะเป็นเรื่องราวความรักของวัยรุ่นผู้ชายที่กำลังศึกษาอยู่ การเล่าเรื่องมักจะมีลักษณะมีการขายฝัน คือสร้างตัวละครผู้ชายที่มีคุณสมบัติ เพียบพร้อมทั้งหน้าตา รูปร่าง การศึกษา และฐานะ และมีเนื้อเรื่องความรักที่ค่อนข้างเกิดขึ้นได้ยากในชีวิตจริง โดยการขายฝันนี้เหมือนเป็นสิ่งบ่งชี้ว่าความรักของชายรักชายในชีวิตจริง ถ้าไม่ได้มีรูปร่าง ฐานะ และอาชีพที่มั่นคงก็อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งยังมีการใช้บทบาทผู้หญิงในชั่วตรงข้ามตีกับร้ายเพื่อเป็นตัวแปรสำคัญของความสัมพันธ์ตัวละครหลัก และยังมีการใช้สัญลักษณ์ในซีรีส์คือการที่นายเอกตีมนมชมพู โดยนมชมพูอาจเปรียบเหมือนสัญลักษณ์ของความอ่อนหวาน น่ารัก คล้ายผู้หญิง มีการใช้อวัจนภาษาเพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร โดยแสดงออกผ่านท่าทาง สีหน้า น้ำเสียง หรือการสัมผัส และการสร้างซีรีส์วายนั้นเป็นการกระตุ้นให้สังคมยอมรับกลุ่มคนเพศที่ 3 ว่าเป็นคนปกติ เพราะเนื้อหาในซีรีส์วายนั้นกลุ่มคนชายรักชายก็ยังมี การดำเนินวิถีชีวิตที่เหมือนผู้ชายธรรมดาทั่วไป

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลแนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วายุ มาประกอบการวิจัยเพื่อนำมาอธิบายที่มาและประวัติความเป็นมาของคำว่าซีรีส์วายุ ลักษณะวัฒนธรรมวายุ ตลอดจนการเงินของกลุ่มแฟนคลับโดยเฉพาะที่เรียกว่ากลุ่มสาววายุ เพื่อให้บุคคลที่ไม่ทราบจุดเริ่มต้นของซีรีส์วายุ ได้ทราบถึงเรื่องราว ตลอดจนความเป็นมาของคำว่าวายุหรือซีรีส์วายุ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของความรักในอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่มีคำว่าเพศมาเกี่ยวข้อง จึงต้องใช้แนวคิดนี้มาอธิบายในการศึกษาครั้งนี้

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ (Television Drama)

กชิต์เดช สุวรรณมาลี (2560) ได้วิจัยและระบุเกี่ยวกับคำว่า ละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้ โดยกล่าวว่าเป็นสื่อ (Media) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ และเป็นรายการโทรทัศน์ที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 จนถึงปัจจุบัน รายการละครก็ยังคงเป็นความบันเทิงที่ประชาชนให้ความนิยมสูงสุดมาโดยตลอด ในปัจจุบันการนำเสนอละครโทรทัศน์ มักมีการนำบทประพันธ์มาเรียบเรียงใหม่ และมีการแต่งเรื่องราวที่เพิ่มขึ้นจากบทประพันธ์เดิมเพื่ออรรถรสในการรับชมละครที่มากขึ้น ละครโทรทัศน์นั้นโดยทั่วไปคือความบันเทิงแบบบันเทิงคดี (Fiction) ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวหลายรูปแบบด้วยกัน อาจจะเป็นเรื่องราวที่นำเสนอขึ้นมา หรือเป็นเรื่องแต่งขึ้นตามจินตนาการของ

ผู้ประพันธ์และผู้เขียนบท ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องจริง หรือละครโทรทัศน์อาจเป็นเรื่องจริงที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการเป็นบทละคร หรือละครโทรทัศน์อาจนำเค้าโครงความจริงบางส่วนมาขยายแต่งเติม ทั้งนี้ถ้าหากมองอีกแง่หนึ่ง ละครโทรทัศน์ก็เป็นสาร (Message) ชนิดหนึ่งที่ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของผู้ส่งสาร นั่นคือผู้เขียนบทและผู้กำกับการแสดงไปยังผู้รับสาร ซึ่งก็คือผู้ชมเพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร

ทั้งนี้ประเภทของละครโทรทัศน์ อรุษา อังศรีวงศ์ (2555) ได้มีการกล่าวถึงประเภทของละครโทรทัศน์ โดยระบุว่าแบ่งได้หลายประเภท เช่น การจำแนกตามรูปแบบการออกอากาศ จำแนกตามการนำเสนอเรื่องราว โดยแต่ละประเภทย่อยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ละครโทรทัศน์ตามรูปแบบการออกอากาศ (Format) จะพิจารณาจากลักษณะความยาว และความต่อเนื่องในการออกอากาศ โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้

- 1) ละครเรื่องยาว (TV Serial) มีความยาวประมาณ 12-20 ตอน ออกอากาศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกสัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 วัน เรื่องราวการนำเสนอเนื้อหาของละคร
- 2) ละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอน (TV Series) โดยจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ มีเนื้อหาหลักเป็นไปในแนวเดียวกัน และใช้นักแสดงชุดเดียวกันโดยตลอด แต่อาจมีนักแสดงรับเชิญเข้ามา ผู้ชมไม่จำเป็นต้องดูทุกตอนหรือทุกสัปดาห์แต่ก็สามารถเข้าใจเรื่องราวแต่ละตอนได้
- 3) ละครขนาดสั้น (Miniseries) ละครจะมีความยาวประมาณ 2-8 ตอน ออกอากาศสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือออกอากาศต่อเนื่องกันไปทุกวันจนจบ ละครประเภทนี้ มักไม่ค่อยเป็นที่นิยม เนื่องจากมีลักษณะการดำเนินเรื่องที่เร็ว หากผู้ชมพลาดไปบางตอนก็จะไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้
- 4) ละครสั้นจบในตอน (Anthology Series) โดยละครประเภทนี้จะอยู่ในแนวเรื่องเดียวกัน แต่การดำเนินเรื่องราวในแต่ละตอนจะไม่มีมีความเกี่ยวเนื่องกัน นักแสดงนั้นอาจจะเป็นชุดเดียวกันหรือไม่ใช่ชุดเดียวกันก็ได้

2.2.2 ประเภทของละครโทรทัศน์ตามเนื้อหาของเรื่อง (Genre) การจำแนกประเภทของละคร โทรทัศน์ตามเนื้อหาของเรื่อง (Genre) จะพิจารณาจากเนื้อหาของละคร สามารถจำแนกได้ดังนี้ (อัญญ์ ภัทพงษ์ศักดิ์, 2558)

- 1) ละครโศกนาฏกรรม (Tragedy) เป็นละครที่นำเสนอความทุกข์ทรมานของมนุษย์ที่จบลงด้วยหายนะและความสูญเสียของตัวละครเอก
- 2) ละครโรแมนติก (Romantic) เป็นละครที่นำเสนอความสุขจากความรัก คุณค่าแห่งความรัก ผู้ชมละครได้ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตัวละคร สอดคล้องกับแนวคิดการพาผู้ชมหนีหนี (Escape) ไปจากสภาพความเป็นจริงที่มีความทุกข์

3) ละครเมโลดราม่า (Melodrama) เป็นละครเร้าอารมณ์ ที่แฝงไปด้วยความอ่อนไหวทางอารมณ์ เนื้อเรื่องเป็นชีวิตรัก ความขัดแย้ง การชิงดีชิงเด่น ริษยา ซึ่งตัวละครจะมีลักษณะเพียงมิติเดียว (Typed Character) ถ้าหากเป็นตัวร้ายก็จะบ่งบอกความร้ายตลอดทั้งเรื่อง หรือพระเอก-นางเอก ต้องประสบปัญหาความยุ่งยากทั้งด้านความรักและการใช้ชีวิตจากผลการกระทำของตัวร้าย

4) ละครตลกรักกระจุกกระจิม (Sentimental Comedy) จัดเป็นละครที่เน้นสร้างความบันเทิงเป็นหลัก โดยเรื่องราวตั้งอยู่บนพื้นฐานของตัวเอกที่น่ารักน่าเอ็นดู มีการยั่วเย้ากระเซ้าเย้าแหย่ ความตลกของละครมักมาจากบุคคลแวดล้อมตัวเอกนั่นเอง

5) ละครตลกสถานการณ์ (Situation Comedy) หรือละครซิตคอม (Sitcom) เป็นละครที่มีการเดินเรื่อง โดยผูกสถานการณ์ขึ้นมาใหม่ให้กับตัวละคร ซึ่งแต่ละตอนจะไม่ซ้ำกัน โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความตลกขบขัน ละครประเภทจบในตอน และใช้ตัวละครหลักเป็นตัวละครเดิมในทุกสัปดาห์

6) ละครตลกต่อสู้ (Action Comedy) เป็นละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการต่อสู้ แต่เป็นการต่อสู้ที่ไม่จริงจัง ไม่เน้นการฆ่าฟันกันเป็นสำคัญ

7) ละครตลกครอบครัว (Family Comedy) เป็นละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานเรื่องชีวิตในครอบครัว พ่อ แม่ ลูก พี่น้อง เครื่องญาติ มาเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน

8) ละครตลกสยองขวัญ (Horror Comedy) เป็นละครที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานเรื่องวิญญาณ ความลึกลับ แต่นำมาเสนอด้วยมุมมองความตลกขบขัน

9) ละครต่อสู้ หรือละครบู๊ (Action) เป็นละครที่มีตัวเอก (มักจะเป็นผู้ชาย) เป็นละครที่มุ่งปกป้องสังคมหรือคนที่รักให้ปลอดภัยจากผู้ร้าย เน้นฉากการต่อสู้ระหว่างตัวเอกและตัวร้าย และเน้นการติดตามการแก้ปัญหาสถานการณ์หรือการเอาชนะตัวร้ายได้อย่างไร

10) ละครผจญภัย (Adventure) มักจะเป็นละครที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเดินทางไปยังดินแดนต่าง ๆ ที่ลึกลับมหัศจรรย์ มีความตื่นเต้น ความแปลกใหม่ มีความท้าทาย ความอยากรู้อยากเห็น

11) ละครลึกลับ สยองขวัญ (Horror) เป็นละครที่มีเรื่องราวปริศนา มีความเกี่ยวข้องกับปีศาจ ผี วิญญาณ ความน่ากลัว การแก้แค้นอาฆาตข้ามชาติภพระหว่างวิญญาณกับมนุษย์เป็นหลัก

ขณะเดียวกันละครชุดหรือซีรีส์ก็เป็นละครที่แบ่งเผยแพร่เป็นตอน (Episode) หลายตอนต่อเนื่องกัน เช่น เป็นรายวันหรือรายสัปดาห์ ทุกตอนมีเนื้อหาต่อเนื่องกัน ทั้งมีนักแสดงและมีรูปแบบอย่างเดียวกัน โดยในอเมริกาเหนือ มักเป็นละครที่แบ่งเผยแพร่เป็นตอน ๆ และอาจยึดชื่อหลายฤดูกาล (Season) โดยตั้งแต่ปลายคริสต์ทศวรรษ 1980 ละครชุดหนึ่งมักมี 20-26 ตอน มักเริ่ม

เผยแพร่ในฤดูใบไม้ร่วง ซึ่งกินเวลาดั้งแต่เดือนกันยายนถึงเดือนมีนาคม แล้วเผยแพร่ซ้ำในฤดูใบไม้ผลิ หรือฤดูร้อน คือตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม ส่วนก่อนหน้านี้อาจมีมากถึง 30 หรือ 39 ตอน นับแต่คริสต์ทศวรรษ 2000 มาเป็นอย่างน้อย ละครชุดมักได้รับการสั่งทำหรือสนับสนุนให้ทำเพียง 10–13 ตอน เพื่อประเมินความสนใจของผู้ชม ถ้าเป็นที่สนใจก็จะทำเพิ่มจนถึง 20–26 ตอน ตามปกติ

ส่วนละครชุดในประเทศอินเดีย ซึ่งเรียกในภาษาอังกฤษว่า Serials มักมีอย่างน้อย 200 ตอน แต่ละตอนยาว 20–25 นาที ส่วนตอนพิเศษ เรียกว่า Maha-Episode มักยาว 45–50 นาที

อย่างไรก็ตาม ซีรีส์สามารถเรียกอีกอย่างได้ว่าภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์ คือมีวิธีการเล่าเรื่องเหมือนหนัง มีการเล่าเรื่องด้วยภาพ แต่ฉายทางโทรทัศน์เป็นตอน ๆ มีความยาวและมีจำนวนตอนค่อนข้างแน่นอน แต่ซีรีส์ในปัจจุบันที่เน้นฉายผ่านสตรีมมิ่งนี้ไม่จำกัดจำนวนตอน โดยจะมีกี่ตอนก็ได้ ความยาวเท่าไรก็ได้ตามเห็นสมควร แต่ซีรีส์ที่เน้นการออกอากาศผ่านช่องทางออนไลน์มักจะมี ความยาวอยู่ที่ตอนละ 45–55 นาที และมีความยาวฤดูกาลละ 8-12 ตอน ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนตอน และความยาวที่สามารถดูจบได้ภายในหนึ่งคืนหลังจากที่ออนไลน์แบบครบทุกตอนแล้ว (“หนัง ละคร ซีรีส์ ต่างกันอย่างไร”, 2563)

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์มาเพื่อประกอบการวิจัย และใช้ในการอธิบายลักษณะของละครโทรทัศน์ไทยว่ามีละครโทรทัศน์ประเภทใดบ้าง โดยแต่ละประเภทมีรูปแบบอย่างไร ตลอดจนการละครชุดหรือซีรีส์ว่ามีลักษณะอย่างไร แตกต่างจากละครโทรทัศน์ในส่วนใดบ้าง เพื่อให้ทราบถึงความน่าสนใจของละครโทรทัศน์และซีรีส์ที่เป็นเสน่ห์สำคัญในการช่วยให้ความบันเทิงกับผู้ชม ซึ่งละครโทรทัศน์และซีรีส์ถือเป็นสื่อที่เข้าถึงคนทั่วไปและคนในสังคมได้อย่างแพร่หลายอีกด้วย

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image)

ภาพลักษณ์ จัดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาในยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมหรือยุคปฏิวัติการพิมพ์ (Graphic Revolution) ที่มีหลักคิดว่าของจริงนั้น ไม่มีความสำคัญเท่ากับภาพลักษณ์ ซึ่งแตกต่างกับยุคก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรมที่มีความเชื่อว่า ภาพลักษณ์ไม่สำคัญเท่ากับของจริง (Boorstin, 1962) ได้เคยกล่าวเอาไว้ว่า ในสังคมยุคอุตสาหกรรมเป็นต้นมานั้น “No Original but Only Shadow” หมายความว่า “ของจริงเป็นสิ่งที่ไม่มีความสำคัญอีกต่อไปแล้ว หากแต่เงาของสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่มีความจริงและสำคัญกว่า” โดยอีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่า สังคมยุคนี้มีแนวโน้มจะสนใจที่เงาหรือภาพลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้นมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Image เป็นคำที่นักวิชาการตะวันตกได้บัญญัติขึ้น ใช้และมีการศึกษาอย่างกว้างขวางมานานแล้ว เช่นเดียวกับนักวิชาการไทยที่ได้มีการบัญญัติภาษาไทย เพื่อใช้แทนคำว่า Image ไว้หลายคำ เช่น ภาพลักษณ์ จินตภาพ ภาพพจน์ ซึ่งคำเหล่านี้ใช้กันอย่างแพร่หลาย โดยในที่นี้จะใช้คำว่า “ภาพลักษณ์”

นอกจากนี้คำว่า ภาพลักษณ์ หมายถึง ภาพของสิ่งต่าง ๆ หรือความคิดรวบยอดที่วาดขึ้นในความคิดภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจของคุณตามความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อองค์กร สถาบัน บุคคล หรือการดำเนินงาน ภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจนี้ อาจจะเป็นผลมาจากการได้รับประสบการณ์ทางตรง (Direct Experience) หรือประสบการณ์ทางอ้อม (Indirect Experience) ที่บุคคลนั้นรับรู้มา

โดย Kotler & Armstrong (1996) ได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ (Image) ว่าเป็นองค์รวมของความเชื่อ ความคิด และความประทับใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทัศนคติและการกระทำใด ๆ ที่คนเรามีต่อสิ่งนั้น จะมีความเกี่ยวพันอย่างสูงกับภาพลักษณ์ต่อสิ่งนั้น ๆ เราเกิดภาพลักษณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมเราได้จากสิ่งที่เราก่อภาพขึ้นในความคิดของเราจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การได้เห็น การได้ยิน การลิ้มรส การดมกลิ่น และการสัมผัส เราอาจจะก่อภาพในความคิดของเราจากการได้สัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันก็ได้ ดังนั้นภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในใจของแต่ละคน จึงไม่เหมือนกันและแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล

นอกจากนี้ วรุฒม์ มีทิพย์ (2560) ได้กล่าวถึงการสร้างภาพลักษณ์ ไว้ดังนี้

1) การสร้างภาพลักษณ์

กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีนั้นจำเป็นต้องมีการวางแผน กำหนดขอบเขตแนวคิดที่สร้างสรรค์ต้องมีการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของภาพลักษณ์ ที่กลุ่มเป้าหมายเดิมว่ามีลักษณะอย่างไรและแบ่งกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจน เพื่อง่ายต่อการวิเคราะห์หาข้อมูลในการสร้างความสนใจหรือแรงจูงใจในการสร้างภาพลักษณ์ของดารานักแสดง การสร้างภาพลักษณ์ให้ดารานักแสดงนั้น จะต้องสร้างพร้อมการเปิดตัวนักแสดง ซึ่งต้องทำให้เกิดความประทับใจตั้งแต่แรกเพื่อเป็นภาพจำในบุคลิกของดารานักแสดง และภาพลักษณ์จะส่งผลกระทบยาวอยู่กับดารานักแสดงและลบเลือนได้ยาก ภาพแรกจะเป็นภาพจำที่อยู่ในจิตใจจึงต้องมีการรอบคอบในการวิเคราะห์และการวางแผนอย่างมีระบบเป็นอย่างดีในการสร้างจุดเด่นให้ดารานักแสดงมีภาพลักษณ์ที่ตรงต่อความต้องการ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกิตติ์ ธรรมมา (2557) การส่งเสริมภาพลักษณ์ให้ศิลปิน และเป็นหลักการวางแผนในการสร้างคุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่เหมาะสมให้ศิลปิน จนมีความโดดเด่นชัดเจนจนทำให้เกิดการจดจำได้ ภาพลักษณ์ศิลปินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ชมเกิดความประทับใจตั้งแต่แรกพบ ภาพลักษณ์ศิลปินที่เกิดจากการเสริมปรุงแต่ง ได้แก่ เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย ระดับการศึกษา ชาติตระกูล จะทำให้ส่งเสริมให้ศิลปินมีเสน่ห์เป็นที่ดึงดูดความสนใจจนทำให้ศิลปินเกิดความสำเร็จได้อีกด้วย

2) การส่งเสริมป้องกัน

ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การรักษาให้ภาพลักษณ์ยังคงเดิมจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อธุรกิจบันเทิง เพราะดารานักแสดงในวงการมีความหลากหลาย ทั้งดารานักแสดงรุ่นเก่ามีฝีมือเยี่ยม ความสามารถคับคั่งและดารานักแสดงหน้าใหม่เกิดขึ้นมากมาย

ดังนั้น ความมีเสน่ห์เฉพาะตัวของดารานักแสดงเองจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ เนื่องจากหากดารานักแสดงมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีเสน่ห์ น่าหลงใหล จะทำให้เกิดความประทับใจและความพึงพอใจในกลุ่มแฟนคลับ

3) การแก้ไขภาพลักษณ์

การแก้ไขภาพลักษณ์ส่วนมากจะเป็นภาพลักษณ์ในแง่ลบในสายตากลุ่มเป้าหมาย หรือมีเหตุการณ์วิกฤตที่ต้องแก้ไขภาพลักษณ์นั้น ต้องมีการวางแผนป้องกันอย่างมีระบบและเตรียมพร้อมไว้เสมอ เพราะการแก้ไขภาพเสียหรือภาพลักษณ์ในแง่ลบ ถ้าเกิดขึ้นหรือแก้ไขไม่ทัน ภาพลักษณ์จะเสียไปเลยต้องเตรียมความพร้อมวางแผนป้องกันพร้อมไว้เสมอ

4) ภาพลักษณ์ดารานักแสดง

ดารานักแสดงเป็นอีกอาชีพหนึ่งที่ผู้คนไม่น้อยใฝ่ฝันอยากจะเป็น ซึ่งในปัจจุบันมีหลายช่องทางที่สามารถก้าวเข้าสู่วงการ ซึ่งดาราคือบุคคลที่ผู้คนทั่วไปรู้จักผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร สื่อออนไลน์ เป็นต้น ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะมีบทบาทบนสื่อที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงบทบาทผ่านละคร ภาพยนตร์ การร้องเพลง การโฆษณา รีวิว สินค้า การช่วยเหลือสังคม และดารานักแสดงที่ได้รับความนิยมสูงและยาวนาน และมีผู้คนติดตามเป็นจำนวนมากก็จะได้รับการขนานนามว่าเป็นซูเปอร์สตาร์ ซึ่งซูเปอร์สตาร์เหล่านี้จะมีอิทธิพลต่อผู้ที่ติดตามเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการแต่งกาย ทรงผม และข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ที่ซูเปอร์สตาร์ใช้ตลอดจนคำพูดการกระทำ (ศรัณย์ สิงห์ทน, 2552) สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันดดา วงศ์ผู้ดี และธีระ เตชะมณีสถิตย์ (2557) ที่กล่าวว่าภาพลักษณ์ของผู้มีชื่อเสียง มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพวงการบันเทิงเป็นอย่างมาก โดยเริ่มตั้งแต่เข้ามาในวงการบันเทิงเพื่อสร้างเอกลักษณ์ ความแตกต่างให้เป็นจุดขาย และจดจำได้ดี ทั้งนี้ตามบุคลิกภาพ นิสัย ผลงาน การทำประโยชน์เพื่อสังคม การพัฒนาฝีมือในการแสดงออกจากรับรองประกอบจากบุคคลโดยรอบล้วนมีอิทธิพลต่อนักแสดงและส่งผลไปยังภาพลักษณ์ของผู้มีชื่อเสียงได้ทั้งสิ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นการรักษาชื่อเสียงให้คงอยู่ได้นานที่สุดขึ้นอยู่กับตัวผู้มีชื่อเสียงเองเป็นหลัก จะเห็นได้ว่าภาพลักษณ์ของผู้มีชื่อเสียงมีผลต่อการรักษาชื่อเสียงให้คงอยู่ได้ยั่งยืนในวงการบันเทิง

ทั้งนี้ในงานวิจัยของ จุติมาศ เกลี้ยงเกลา และพรทิพย์ เย็นจะบก (2556) ได้วิจัยถึงเรื่องนี้ โดยสรุปว่า ภาพลักษณ์นั้นมามีวิธีการสร้างสรรค์ได้หลากหลายวิธี การประชาสัมพันธ์เป็นหนึ่งในวิธีที่ได้รับความนิยมและมีประสิทธิภาพมากวิธีหนึ่ง แต่การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์นั้น จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานและต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องมีการวางแผนและออกแบบเป็นอย่างดีจึงจะมีประสิทธิภาพ ซึ่งภาพลักษณ์มีความสำคัญกับศิลปินในวงการบันเทิงมากจึงไม่สามารถปล่อยให้ภาพลักษณ์นั้นเกิดขึ้นเองได้ เพราะภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นอาจไม่ตรงกับสิ่งที่เราต้องการ โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี คือการประชาสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์และมีสาระมีการพัฒนาอยู่เสมอนั่นเอง

นอกจากนี้ พรทิพย์ พิมลสินธุ์ (2545 อ้างใน สุพรรณรัตน์ มนต์วิเศษ, 2559) มีการอธิบายประเภทของภาพลักษณ์ โดยสามารถจำแนกได้ 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1) ภาพลักษณ์ซ้อน (Multiple Image) เป็นภาพลักษณ์ขององค์กรหรือหน่วยงานในสายตาของคนทั่ว ๆ ไป ซึ่งจะมีความแตกต่างกันออกไป โดยมาจากคนในสังคมนั้นมาจากแหล่งต่างกัน มีความรู้ ความเชื่อ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม มีระดับการศึกษาและอื่น ๆ ที่ต่างกัน โดยเฉพาะ มีความรู้ ความเชื่อ และประสบการณ์ต่อองค์กรต่างกัน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่สมาชิกในสังคมทุกคนจะมีภาพลักษณ์ขององค์กรหนึ่งเหมือนกัน โดยในตัวบุคคลหนึ่งอาจมีทั้งภาพลักษณ์ต่อองค์กรเชิงบวกต่อเรื่องหนึ่ง และมีภาพลักษณ์เชิงลบในอีกเรื่องหนึ่งก็ได้เช่นเดียวกัน

2) ภาพลักษณ์ปัจจุบัน (Current Image) เป็นภาพลักษณ์ตามความเป็นจริงในปัจจุบัน ซึ่งอาจจะเป็นภาพลักษณ์เชิงบวกหรือภาพลักษณ์เชิงลบก็ได้ ซึ่งจะเป็นภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นมาเองโดยธรรมชาติ หรือโดยเจตนาที่ตามกันนับเป็นภาพลักษณ์ที่สำคัญที่องค์กรจะต้องค้นหาเพื่อทราบให้ได้ และเมื่อพบภาพลักษณ์ที่ไม่ดีหรือภาพลักษณ์ที่ผิดเพี้ยนจากสิ่งที่องค์กรต้องการ จะได้ปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้น

3) ภาพลักษณ์กระจกเงา (Mirror Image) เป็นภาพลักษณ์ที่ฝ่ายบริหารขององค์กรเชื่อเอาเอง หรือมองเห็นว่าองค์กรเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป ซึ่งเปรียบเสมือนการส่องกระจกจะเห็นภาพของตัวเองในภาพนั้น เขาอาจจะมองว่าสวยดี หรือตรงกับลักษณะใดก็ได้ตามความนึกคิดของเรา

4) ภาพลักษณ์ที่พึงปรารถนา (Wish Image) เป็นภาพลักษณ์ที่ผู้บริหารหรือพนักงานมีความต้องการจะเกิดขึ้นกับองค์กร สินค้าหรือบริการขององค์กร ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากองค์กรจึงพยายามทำทุกอย่างเพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่พึงปรารถนาขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นการกำหนดเป้าหมายที่องค์กรต้องการสร้างภาพลักษณ์อย่างชัดเจน

ขณะที่ Dyer (1998 อ้างใน นิชชา ยงกิจเจริญ, 2559) ได้มีการเปิดเผยว่ามีแนวคิดที่อธิบายถึงความสัมพันธ์ที่มีระหว่างดารานักแสดงและผู้ชม โดยอธิบายว่าดารานักแสดงนั้นสามารถสร้างผลกระทบต่อผู้ชมและมองว่าดารานักแสดงคือผู้ที่ทำหน้าที่ในฐานะตัวแทนทางบทบาท (Role Model) ผลกระทบนั้นคือการสร้างตัวตนของผู้ชม โดยผู้ชมจะตระหนักรู้คุณลักษณะที่ตนชื่นชอบและความต้องการต่าง ๆ จากดารานักแสดงเหล่านี้ โดยมีการเปลี่ยนแปลง 4 ลักษณะ ได้แก่

1) ความผูกพันทางอารมณ์ (Emotional Affinity) คือการที่ดารานักแสดงสามารถดึงดูดอารมณ์ของผู้ชมให้คล้อยตามบทบาทที่ตนแสดงได้ ในขณะที่ผู้ชมรับชมเป็นการคล้อยตามตัวละครในเรื่องไม่ใช่ตัวดารานักแสดง ดังนั้นลักษณะความผูกพันของผู้ชมกับดารานักแสดงจึงเป็นความสัมพันธ์แบบผิวเผิน

2) การสร้างตนเอง (Self-Identification) จัดเป็นความผูกพันทางจิตใจเพราะเมื่อผู้ชมได้ชมดาราด้านสื่อไปสักระยะหนึ่ง จนเริ่มมีความรู้สึกชื่นชอบในตัวของดาราดัง ผู้ชมกลุ่มนี้จึงได้เปลี่ยนแปลง และปรับปรุงตัวเองโดยมีดาราดังที่ตนชื่นชอบเป็นแบบอย่าง

3) การลอกเลียนแบบ (Imitation) หรือพฤติกรรมลอกเลียนแบบดาราดัง เป็นลักษณะที่ถ่ายทอดจากความผูกพันทางจิตใจสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมลอกเลียนแบบดาราดังที่ตนชื่นชอบในหลาย ๆ ด้าน เช่น การแต่งกาย ท่าทาง คำพูด การแสดงออก เป็นต้น

4) การถ่ายทอดจากตัวแบบ (Projection) เป็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงทั้งความคิดพฤติกรรม การแสดงออกจากรู้สึกของผู้ชมที่รับมาจากพฤติกรรมของดาราดังที่ชื่นชอบ โดยลักษณะที่กล่าวมาข้างต้น คือระดับความสัมพันธ์ของผู้ชมกับดาราดังนักแสดง ซึ่งชี้ให้เห็นว่าดาราดังหรือนักแสดงมีอิทธิพลต่อคนดูมากน้อยเพียงใดและยังสะท้อนให้เห็นว่าถ้าผู้ชมชื่นชอบในตัวดาราดังมากเพียงใดก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดพฤติกรรมเลียนแบบมากขึ้น ซึ่งดาราดังนักแสดงก็เหมือนตราสินค้า (Brands) ที่มีอัตลักษณ์ที่ชัดเจนจากตัวตนของดาราดังเอง ดังนั้นผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ จึงนิยมนำเอาดาราดังเป็นพรีเซ็นเตอร์ในการโฆษณาขายสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ โดยอาศัยความมีชื่อเสียง และความเป็นดาราดังนักแสดงที่เป็นเครื่องดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค และช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของสินค้านั้น ๆ ผู้ผลิตเรียกว่าเป็นระบบทุนนิยมนั่นเอง (ณิชา ยงกิจเจริญ, 2559)

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image) มาประกอบการวิจัยเพื่ออธิบายถึงความมีเสน่ห์เฉพาะตัวของนักแสดงหรือดาราดัง ซึ่งเป็นสิ่งที่บุคคลภายนอกมองและสัมผัสได้ ตั้งแต่ครั้งแรกที่เห็น โดยภาพลักษณ์จะส่งเสริมตัวดาราดังหรือนักแสดงให้มีความโดดเด่นแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกันแต่ละคน ซึ่งภาพลักษณ์ที่ดีสามารถทำให้เกิดความภักดีต่อตัวบุคคลหรือดาราดังนักแสดงได้ และภาพลักษณ์ที่ดีเป็นสิ่งสำคัญที่ดาราดังหรือนักแสดงใช้ต่อยอดความนิยมของตนเองได้ทั้งในอดีตและอนาคต

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะเฉพาะของความรักชายรักชาย

นุชนาภรณ์ สมญาติ (2561) ที่ได้วิจัยเรื่อง “ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย” ได้วิเคราะห์การนำเสนอความรักและสัญญาณทางเพศของซีรีส์ชายรักชายไว้ดังนี้

โดยระบุว่าจากซีรีส์ชายรักชาย 4 เรื่อง ที่ผู้วิจัยได้วิจัยมาทุกเรื่องจะเป็นเรื่องราวความรักของวัยรุ่นผู้ชายที่กำลังศึกษาอยู่ การเล่าเรื่องมักจะมีลักษณะมีการขายฝัน คือสร้างตัวละครผู้ชายที่มีคุณสมบัติ เพียบพร้อมทั้งหน้าตา รูปร่าง การศึกษา และฐานะ และมีเนื้อเรื่องความรักที่ค่อนข้างเกิดขึ้นได้ยากในชีวิตจริง โดยการขายฝันนี้เหมือนเป็นสิ่งบ่งชี้ว่าความรักของชายรักชายในชีวิตจริง

ถ้าไม่ได้มีรูปร่าง ฐานะ และอาชีพที่มั่นคงก็อาจจะไม่เป็นที่ยอมรับ อีกทั้งยังมีการใช้บทบาทผู้หญิงในชั่วตรงข้ามตีกับร้ายเพื่อเป็นตัวแปรสำคัญของความสัมพันธ์ตัวละครหลัก และยังมีการใช้สัญลักษณ์ในซีรีส์คือการที่นายเอกตีมนมชมพู โดยนมชมพูอาจเปรียบเหมือนสัญลักษณ์ของความอ่อนหวาน น่ารัก คล้ายผู้หญิง มีการใช้อัจฉริยะเพื่อแสดงความรู้สึกของตัวละคร โดยแสดงออกผ่านทางท่าทางสีหน้า น้ำเสียง หรือการสัมผัส และการสร้างซีรีส์ว่านั่นเป็นการกระตุ้นให้สังคมยอมรับกลุ่มคนเพศที่ 3 ว่าเป็นคนปกติ เพราะเนื้อหาในซีรีส์ว่านั่นกลุ่มคนชายรักชายก็ยังมีดำเนินวิถีชีวิตที่เหมือนผู้ชายธรรมดาทั่วไป

2.4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่าเรื่องความรักชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย

สิรภพ แก้วมาก (2558) ผู้ที่วิจัยเรื่อง “การสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย” ได้วิเคราะห์องค์ประกอบการสร้างตัวละครชายรักชายในสื่อบันเทิงดังนี้

จากชายรักชายในสื่อบันเทิง จะเห็นได้ว่าการสร้างตัวละคร 3 แบบคือ

1) ตัวละครชายรักชายภาพเหมารวม ถูกสร้างมาจากชุดความคิดภาพเหมารวมของชายรักชาย โดยเหมารวมภาพชายรักชายในภาพความเป็นชาย (เกย์) และชายรักชายในภาพความเป็นหญิง (กะเทย) มักมีการแสดงออกและคุณลักษณะบางประการค่อนข้างไปทางภาพของความเป็นหญิง อารมณ์อ่อนไหว นอกจากนี้ยังมีลักษณะปากคอเราะร้ายพฤติกรรมค่อนข้างอ่อนคินเดียวหรืออารมณ์รุนแรง

2) ตัวละครชายรักชายชุดความคิดรักต่างเพศ มีชุดความคิดเรื่องเพศวิถีแบบรักต่างเพศเป็นหลัก ตัวละครมีความขัดแย้งกับเพศวิถีของตนเอง มักเริ่มต้นด้วยสถานะโสดหรือมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงและมีทัศนคติไม่ดีกับเพศวิถีชายรักชายของตนเอง ลักษณะของตัวละครนี้คือตัวละครมีประสบการณ์ความรักกับเพศตรงข้ามเท่านั้น เมื่อตัวละครนี้เกิดความรู้สึกรักกับเพศเดียวกัน จะรู้สึกขัดแย้งกับตนเองและมองว่าความสัมพันธ์นี้ไม่สามารถเกิดขึ้นจริงได้และจะเก็บความสัมพันธ์นี้เป็นความลับ

3) ตัวละครชายรักชายเจเนอเรชันวาย ตัวละครกลุ่มนี้มีมักอยู่ในช่วงอายุประมาณ 15-25 ปี โดยจะมีความต้องการอิสระไม่ชอบทำตามกฎระเบียบยอมรับการเปลี่ยนแปลง ให้มีความสำคัญปัจเจกบุคคลและอัตลักษณ์ส่วนตัว ในมุมมองเพศวิถีชายรักชายของตัวละครเจเนอเรชันวายมีความเข้าใจรสนิยมทางเพศและพฤติกรรมทางเพศของตนเอง มีทัศนคติที่ดีต่อเพศวิถีของตนเอง

2.4.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอรสนิยมทางเพศผ่านสัญลักษณ์

พัชรพร หล่อรัตนโชติ (2562) ได้วิจัยเรื่อง “การนำเสนอรสนิยมทางเพศผ่านสัญลักษณ์ระหว่างภาพยนตร์วายและอนิเมชัน” โดยใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพวิเคราะห์เนื้อหาด้วยตัวบท อาศัยแนวคิดต่าง ๆ เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ ซึ่งได้แก่ แนวคิดการสร้างภาพแทน แนวคิดเรื่องเพศ แนวคิดเรื่องภาพยนตร์และสื่ออนิเมชัน และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผลการศึกษาพบว่า วิธีการ

นำเสนอหรสนิยมทางเพศในภาพยนตร์และอนิเมชันที่มีตัวละครหลักสื่อถึงชายรักชาย เป็นไปตามแนวคิดเรื่องภาพยนตร์และสื่ออนิเมชัน โดยได้มีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันในภาพยนตร์จะใช้มุมกล้อง แสง โทนสี เสียง การแสดงออกทางสีหน้าท่าทางของตัวแสดง นำเสนอหรสนิยมทางเพศ ซึ่งแตกต่างกับอนิเมชันที่ใช้ลายเส้นและความไม่สมจริงเท่าภาพยนตร์ และเป็นไปตามแนวคิดการสร้างภาพแทน จะเห็นได้จากภาพยนตร์ได้มีการสร้างภาพแทนของตัวละครหลัก ซึ่งสะท้อนความเป็นผู้ชายและผู้หญิงของตัวละคร และใช้สัญลักษณ์ ผู้ชายเป็นใหญ่ ความเป็นชาย และความเป็นหญิงผ่านตัวละครหลัก

2.4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างภาพลักษณ์ (Image)

จุติมาศ เกลี้ยงเกลา และพรทิพย์ เย็นจะบก (2556) ได้วิจัยถึงเรื่องนี้โดยสรุปว่า ภาพลักษณ์นั้นมีวิธีการสร้างสรรค์ได้หลากหลายวิธี การประชาสัมพันธ์เป็นหนึ่งในวิธีที่ได้รับความนิยมและมีประสิทธิภาพมากที่สุดวิธีหนึ่ง แต่การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์นั้นจำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่ยาวนานและต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องมีการวางแผนและออกแบบเป็นอย่างดีจึงจะมีประสิทธิภาพ เนื่องจากภาพลักษณ์มีความสำคัญกับศิลปินในวงการบันเทิงมาก จึงไม่สามารถปล่อยให้ภาพลักษณ์นั้นเกิดขึ้นเองได้ เพราะภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นอาจไม่ตรงกับสิ่งที่เราต้องการ โดยการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี คือการประชาสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์และมีสาระมีการพัฒนาอยู่เสมอ โดยภาพลักษณ์นั้นประกอบด้วยการสร้าง การส่งเสริม การป้องกัน การแก้ไขดังนี้

1) การสร้างภาพลักษณ์ กระบวนการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีนั้นจำเป็นต้องวางแผนกำหนดขอบเขต นอกจากนั้นจำเป็นต้องวิเคราะห์เพื่อสำรวจภาพลักษณ์เดิมของกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างไร จุดเด่นจุดด้อย แบ่งกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์หาสิ่งจูงใจ โดยการสร้างภาพลักษณ์ของศิลปินนั้นจำเป็นต้องสร้างตั้งแต่แรกไปพร้อมกับศิลปิน เนื่องจากการสร้างความประทับใจแรกจะเป็นภาพที่ประทับอยู่ในจิตใจลบเลือนได้ยาก จะส่งผลในระยะยาวในอนาคต ดังนั้นความแตกต่างหรือจุดเด่นจึงจำเป็นและนำเสนอออกมาให้ชัดเจน เพื่อเกิดภาพลักษณ์ที่โดดเด่นจากศิลปินคนอื่น

2) การส่งเสริมป้องกันภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การรักษาให้ภาพลักษณ์ยังคงอยู่จึงเป็นเรื่องจำเป็น ดังนั้นความโดดเด่นจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก เนื่องจากหากนักร้องมีความโดดเด่นมีเอกลักษณ์ จะทำให้เกิดความประทับใจในกลุ่มแฟนคลับ

3) การแก้ไขภาพลักษณ์จะเกิดขึ้นเมื่อต้องการแก้ไขภาพลักษณ์ที่เป็นแง่ลบในสายตาของกลุ่มเป้าหมายหรือกรณีวิกฤตโดยจำเป็นต้องวางแผนป้องกันและควรมีการเตรียมพร้อมเสมอ

นอกจากนี้การสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มศิลปินหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1) ผู้ที่มีชื่อเสียงในฐานะวีรบุรุษ หรือวีรสตรี (Hero or Heroine) เช่น ผู้ที่มีอำนาจหรือมีความสามารถส่วนตัวจนทำให้เป็นที่ยอมรับของคนหมู่มากเป็นระยะเวลาานาน

2) คนที่มีชื่อเสียงในฐานะที่เป็นคนดัง (Celebrities of Big Name) คือผู้ที่ถูกสร้างชื่อขึ้นมาโดยข่าวและการประชาสัมพันธ์ การสร้างภาพลักษณ์ให้กับศิลปินนั้นไม่สามารถสร้างได้จากการประชาสัมพันธ์ หรือการตลาดเท่านั้น แต่ยังคงต้องมียุทธศาสตร์ประกอบอื่น ๆ ในการสร้างภาพลักษณ์ดังนี้ (จตุติมาศ เกลี้ยงเกลา และพรทิพย์ เย็นจะบก, 2556)

บุคลิกภาพส่วนตัวที่เหมาะสม บุคลิกภาพภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจเมื่อแรกเห็น และบุคลิกภาพยังแสดงถึงความน่าเชื่อถือ เช่น การแต่งกาย การพูดจา ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถฝึกฝนเรียนรู้ได้ โดยค่ายของศิลปินจะต้องมีการวิเคราะห์แนวทางการสร้างภาพลักษณ์ที่เหมาะสม

การวางแผนและกำหนดขอบเขตของภาพลักษณ์ จะมีกลยุทธ์ของการสร้างแบรนด์เข้ามาเกี่ยวข้องในด้านของการกำหนดตัวตนของศิลปิน จุดยืน แนวทางในการดำเนินรูปแบบหรือทิศทางที่ต้องให้เกิดภาพลักษณ์ เพื่อสร้างภาพให้เกิดขึ้นในจิตใจของกลุ่มเป้าหมาย

เทคนิคที่ใช้ในการสร้างภาพลักษณ์ ควรจะใช้กลยุทธ์ที่เน้นการจูงใจและโน้มน้าวกลุ่มเป้าหมายให้เกิดภาพลักษณ์ที่ต้องการ เนื่องจากในตลาดบันเทิงนั้นมีการแข่งขันกันสูงยิ่งกลยุทธ์ที่ใช้มีประสิทธิภาพมากจะยิ่งดึงดูดความสนใจของกลุ่มเป้าหมายไม่ให้เห็นไปสนใจศิลปินหรือคนกลุ่มอื่นอีกด้วย

มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี นอกจากจะมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับกลุ่มเป้าหมายแล้วยังรวมไปถึงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรและบุคคลฝ่ายต่าง ๆ จะต้องมีภาพลักษณ์ที่ดูเข้าถึงง่ายสำหรับคนทั่วไปหรือกลุ่มเป้าหมายที่ตั้งไว้ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับองค์กรต่าง ๆ หรือบุคคลหลาย ๆ ฝ่าย จะส่งผลให้เกิดความศรัทธาและแรงผลักดันในการส่งเสริมตัวศิลปิน แต่จำเป็นต้องรักษาความสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบท เรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จะศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยจะสัมภาษณ์นักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายจำนวน 4 คน และนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปจำนวน 3 คน โดยทำการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัว ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหารายละเอียดดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ
- 3.5 กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดกรอบแนวคิดไว้ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยในระเบียบแบบเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งจะสัมภาษณ์นักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทใน 2 รูปแบบได้แก่ นักแสดงชายไทยที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย จำนวน 4 คน ได้แก่

นายสิทธิ สภานูชาติ หรือเอี้ยง นักแสดงจากละคร “กากับหงส์” ทางช่อง 8 ออกอากาศในปี พ.ศ. 2556 มาเป็นนักแสดงในซีรีส์ “คลับ ฟรายเดย์ เดอะ ซีรีส์ 12 Uncharted Love รักซ่อนเร้น” ตอน รักซั๊บซ้อ้น ออกอากาศช่อง GMM25 ปี พ.ศ. 2563

ศรุตสร ธนวัชรวัฒน์ หรือไฮด์ นักแสดงจากละครโทรทัศน์ “น้องใหม่ร้ายบริสุทธิ์” ออกอากาศในปี พ.ศ. 2559 มาเป็นนักแสดงในซีรีส์ “ตรวจจรณี” ออกอากาศช่อง 3 ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2566

นายจิรกิตต์ ถาวรวงศ์ หรือเมฆ นักแสดงจากซีรีส์ Ugly Duckling รักนะเป็ดโง่” ออกอากาศในปี พ.ศ. 2558 มาเป็นนักแสดงในซีรีส์ “ข้าวฟ้าของผม” ออกอากาศทางช่อง GMM25 ในปี พ.ศ. 2565

นายภานุวัฒน์ เกิดทองทวี หรือคอปเตอร์ นักแสดงจากละคร “My Melody 360 องศา รัก” ออกอากาศในปี พ.ศ. 2556 มาเป็นนักแสดงในซีรีส์เรื่อง “เดือนกึ่งวเดือน 2 Moons The Series” ออกอากาศทาง ช่องวัน 31 ปี พ.ศ. 2560

นักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป จำนวน 3 คน ได้แก่

นายศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา หรือเซ็นต์ นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “บังเอิญรัก Love by Chance” ออกอากาศทางช่อง 9 ปี พ.ศ. 2561 มาเป็นนักแสดงจากซีรีส์ “คู่นี้ไฟฟ้ผี (Let’s Fight Ghost)” ออกอากาศในปี พ.ศ. 2564

นายชนะภูมิ เถรว่อง หรือเพชร นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “Oxygen the Series ดั่งลมหายใจ” ออกอากาศทางช่องวัน 31 ปี พ.ศ. 2563 มาเป็นนักแสดงจากซีรีส์ “My Coach ตะลุมรักตะลุมบอล” ออกอากาศในปี พ.ศ. 2565

นายปราชญา เรื่องโรจน์ หรือสิงโต นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง” ออกอากาศทางช่องวัน 31 ปี พ.ศ. 2559 มาเป็นนักแสดงจากละครเจนนี กลางวันครึ่ง กลางคืนค่ะ” ออกอากาศทางช่อง 8 เมื่อปี พ.ศ. 2565

โดยจะใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งการวิจัยนี้มุ่งเน้นศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย และภาพลักษณ์หลังจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูลการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ออกมาแบบคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาและกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยประกอบเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วยประวัติส่วนตัว ระดับการศึกษา ความสนใจเฉพาะตลอดจนผลงานของนักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาท ทั้งจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายและนักแสดงชายที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาท

จากซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป จำนวน 7 คน เพื่อนำมาประกอบการค้นคว้าให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม ทักษะคติ และการทำงาน ตลอดจนการตัดสินใจ เปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย ที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย รวมถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปในแต่ละบุคคล ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามเป็นการคำถามปลายเปิด (Open-Ended Questions)

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลที่ได้มาใช้ในการลำดับเหตุผลและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย ซึ่งจะทำให้ทราบถึงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย ตลอดจนภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ ตามที่ได้ตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาค้นคว้าไว้ ซึ่งมาจากการตอบข้อซักถามของนักแสดงชายไทยด้วยตัวเอง

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างคือนักแสดงชายไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย จำนวน 7 คน โดยเลือกพิจารณาเลือกจากเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือเป็นนักแสดงชายในไทยวงการบันเทิง ซึ่งมีประสบการณ์การทำงานในวงการบันเทิงอย่างน้อย 2-3 ปี มีผลงานการแสดงอย่างน้อย 1-2 เรื่อง ตามด้วยมีการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทเกิดขึ้น และสอดคล้องกับหัวข้อเรื่องที่ใช้ในการวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งข้อมูลที่ได้สามารถนำมาพัฒนา ปรับปรุง ประยุกต์ และต่อยอดทิศทางซีรีส์วายและละครโทรทัศน์ของไทยได้ในอนาคต

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่งคือ

3.3.1 การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า โดยรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยสอบถามเพื่อหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากผู้ให้สัมภาษณ์

3.3.2 การเก็บข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า โดยรวบรวมข้อมูลจากวิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Credibility) โดยใช้ข้อมูลแบบสามเส้า (Triangulation) มาตรวจสอบข้อมูล 3 วิธี ได้แก่

3.4.1 วิธีการใช้ข้อมูลหลายประเภท (Data Triangulation) โดยใช้ข้อมูลการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์” ซึ่งผู้วิจัยทำการตรวจสอบข้อคำถามด้วยการถามคำถามเชิงลึกและถามคำถามเกี่ยวกับหลายบุคคล เพื่อตรวจสอบคำตอบว่ามีความใกล้เคียงกันหรือไม่ แล้วจึงนำคำตอบที่ได้ไปตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง

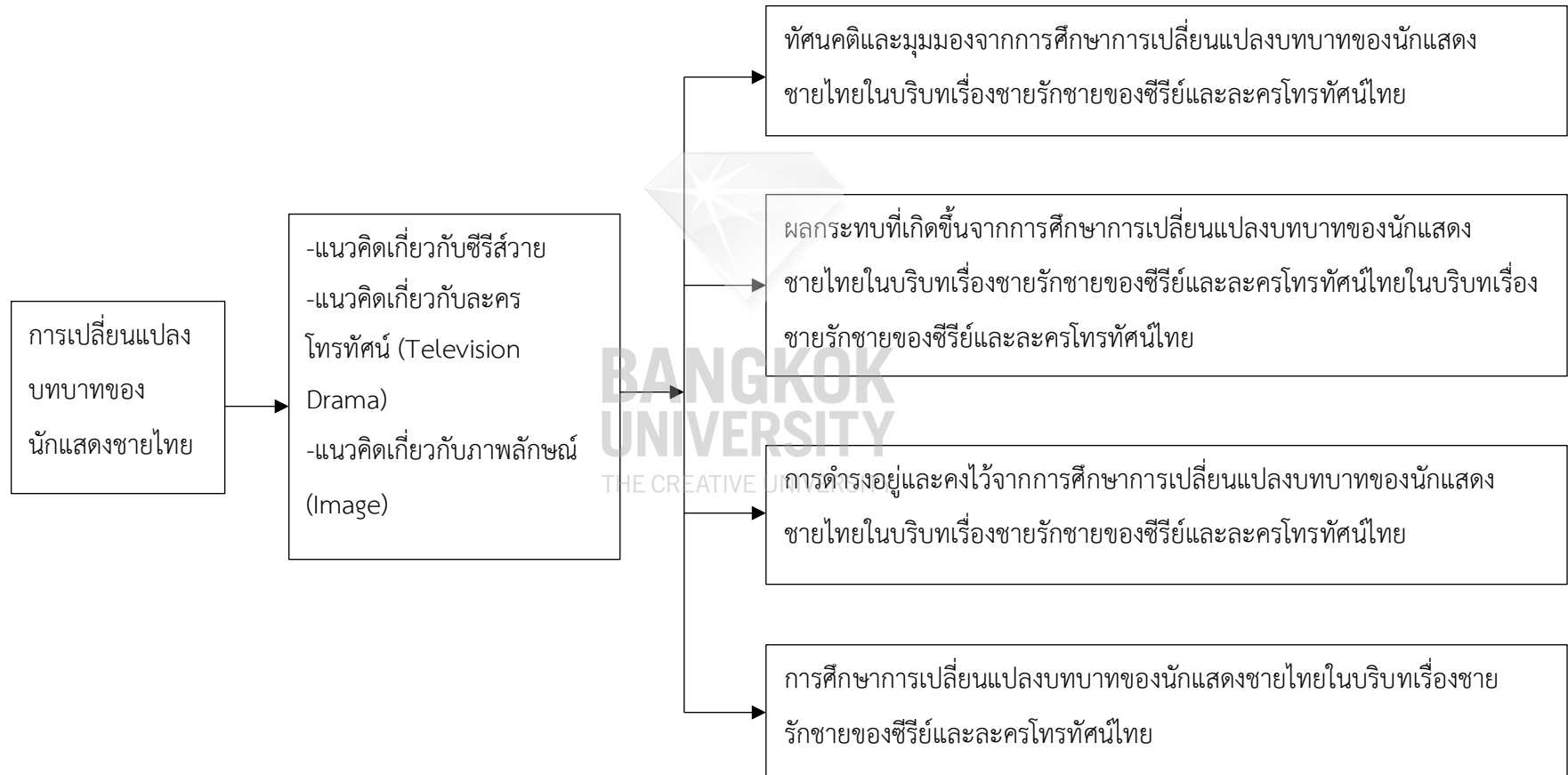
3.4.2 วิธีการแบบ Theory Triangulation การใช้มุมมองของทฤษฎีต่าง ๆ มาพิจารณาข้อมูลชุดเดียวกัน โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วาย รวมถึงแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ (Television Drama) และแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image) รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาเพื่อหาข้อมูลที่น่าเชื่อถือมาประกอบงานวิจัย

3.4.3 วิธีการแบบ Interdisciplinary Triangulation การใช้สหวิทยา การมาร่วมวาทกรรมอธิบายข้อค้นพบต่าง ๆ โดยผู้วิจัยนำความรู้จากหลากหลายรูปแบบทั้งสาขานิติศาสตร์และสาขามนุษยศาสตร์มาใช้ในการพิจารณาร่วมกับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับวัตถุประสงค์มากที่สุด และลดความคาดเคลื่อนของข้อมูลจากการค้นคว้า

3.5 กรอบแนวคิดงานวิจัย

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” ผู้วิจัยจะนำเสนอเนื้อหารายละเอียดดังต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1: กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบท เรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” ผู้วิจัยได้มีการแบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 รูปแบบ คือผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interviews) และผลวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ผลดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interviews) เป็นเครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย ที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย และนักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป โดยผู้วิจัยได้ศึกษาได้นำเสนอผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ทศนคติและมุมมองจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ตอนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ตอนที่ 3 การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ทั้งนี้ในการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย จำเป็นต้องมีการศึกษาทัศนคติและมุมมองของนักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาท เพื่อให้ทราบถึงแนวคิดของนักแสดงที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาท ปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งผลในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาท ทั้งจากการเปลี่ยนบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย และจากบทบาทนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นบทบาทนักแสดงในซีรีส์และ

ละครโทรทัศน์ทั่วไป ตลอดจนผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทนั้น ๆ และ มุมมองด้านการดำรงอยู่และคงไว้ของนักแสดง ที่แสดงบทบาทเกี่ยวกับซีรีส์และละครโทรทัศน์ชาย รักชายและนักแสดงที่แสดงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป เพื่อใช้ในการพัฒนาและต่อยอด ความรู้ความเข้าใจในบริบทของซีรีส์ชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย โดยผู้วิจัยได้สรุป รายละเอียดจากการสัมภาษณ์ของนักแสดง จำนวน 7 คน ได้ดังนี้

4.1 ทศคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

4.1.1 การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย

4.1.1.1 การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทและเกณฑ์ในการใช้พิจารณาก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงนั้น นักแสดงจะมองถึงโอกาสที่เข้ามาของงานแต่ละงานว่าเป็นแบบ ไหน บทที่นำเสนอมาเป็นอย่างไรและเป็นบทบาทที่เคยรับแสดงมาแล้วหรือไม่ ซึ่งนักแสดงมีความ คิดเห็นตรงกันว่าอยากลองแสดงในบทบาทใหม่ ๆ ให้ตนเองได้พัฒนาฝีมือการแสดงและมองว่าซีรีส์ และละครโทรทัศน์ชายรักชายก็คือซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่ให้ความสุขกับผู้ชมประเภทหนึ่ง ไม่ได้ แตกต่างจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่มีเนื้อหาแบบความรักของชายรักหญิง จึงตัดสินใจรับแสดง และเริ่มเปลี่ยนแปลงบทบาท ซึ่งเกณฑ์การรับงานส่วนใหญ่ของนักแสดงนั้นจะเน้นสแกนเรื่องของ บทบาทและคาแรกเตอร์ที่ได้รับการเสนอมามากกว่า ไม่ได้มองในมุมที่จำกัดว่าจะรับงานแสดงแค่ บทบาทในซีรีส์วายเท่านั้น

“ในฐานะนักแสดงที่ผมตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์วาย เพราะผมอยากลองการแสดงในบทบาทใหม่ ๆ สำหรับผมการทำงานแสดงผมเลือกพิจารณาทำงาน จากบทที่ได้รับ ตามด้วยคาแรกเตอร์ของตัวเอง จากนั้นมาเป็นผู้จัดและผู้กำกับรวมถึงนักแสดงร่วม เป็นใครว่าเป็นใคร ซึ่งผมใช้เวลาไม่นานในการตัดสินใจจากองค์ประกอบเหล่านี้ในการรับแสดงซีรีส์ วาย” (สิทธา สภานุชาติ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566)

ตรงกันกับ ศรัณยูธร ธนวัชรวัฒน์ ซึ่งกล่าวไว้ว่า “ผมตัดสินใจเปลี่ยนแปลง บทบาทมาแสดงซีรีส์ชายรักชายหรือวายเพราะว่าโอกาส ผมไม่ค่อยเลือกงาน แต่ก็มีสแกนตัวบท หรือคาแรกเตอร์และเนื้อหาด้วยว่ามันโอเคไหม เหมาะกับเราไหม ส่วนใหญ่เราอยากหาประสบการณ์ มากกว่า จึงไม่ได้คิดเยอะว่าจะรับวายไม่วายและผมก็ใช้เวลาไม่นานในการพิจารณาเปลี่ยนแปลง บทบาทในแต่ละครั้ง” (ศรัณยูธร ธนวัชรวัฒน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566)

“จริงผมก็ไม่ได้รู้สึกว่าการแสดงซีรีส์วายหรืออื่น ๆ มันต่างกันเท่าไร สมมุติซีรีส์วายแนวแอคชั่นมันก็คือซีรีส์แอคชั่น ซีรีส์วายอยู่แนวดราม่ามันก็คือซีรีส์ดราม่ามันเป็น ลักษณะของซีรีส์แนวไหนแนวอื่นไม่แยกกัน ผมเองค่อนข้างสนใจซีรีส์วายมาก และก็อยากลองแสดง และถ้าต้องรับแสดงงานสักเรื่อง เกณฑ์การรับงานของผมมีแค่บทและคาแรกเตอร์ที่ให้ได้ลองค้นหา อะไรในตัวเองมากขึ้น” (จิรภิตต์ ถาวรวงศ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มิถุนายน 2566)

4.1.1.2 การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละคร

โทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทและเกณฑ์ในการใช้พิจารณา ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงนั้นไม่ได้เฉพาะเจาะจงในการเลือกรับแสดงเพียงแค่บทบาทในซีรีส์ และละครโทรทัศน์ชายรักชายเท่านั้น แต่เลือกพิจารณา รับงานและเปลี่ยนแปลงบทบาทจากความ น่าสนใจของตัวบทละคร คาแรกเตอร์ที่ถูกนำเสนอมา ทีมงาน ผู้จัดละคร เป็นต้น โดยมองถึงความ ทำทายและประโยชน์ที่คนดูจะได้รับจากบทบาทของตนเองหรือการแสดงที่เกิดขึ้นในเรื่อง ไม่ได้มอง เรื่องกระแสความนิยมเพียงครั้งคราวเท่านั้น นอกจากนี้ระบบการทำงานของซีรีส์และละครโทรทัศน์ ทั่วไปนั้น ในปัจจุบันจะเป็นการแพลนไว้ล่วงหน้าเพื่อขายช่องและมาร์เก็ตติ้งต่าง ๆ ไว้แล้ว แต่ระบบ ของการขายซีรีส์ชายรักชายนั้น จะด้วยการถ่ายทำแล้วก็ค่อยไปขายช่องหรือหาช่องทางออกอากาศอีก ทีหนึ่ง เลยมีการติลงานที่กระชั้นชิดกว่าซีรีส์ทั่วไป ทำให้มีซีรีส์ชายรักหญิงออกมามากกว่าซีรีส์ชายรัก ชาย แม้ในปัจจุบันจะมีซีรีส์ชายรักชายต่อคิวออกอากาศมาก แต่ก็ไม่เท่ากับสัดส่วนของซีรีส์ทั่วไป โดยเฉพาะช่องโทรทัศน์หลัก ๆ ของประเทศไทย ในปัจจุบันจะเห็นวาคอนเทนต์หลักของทุกสถานีทุก ค่ายเป็นซีรีส์ชายรักหญิงทั่วไป ส่วนซีรีส์ชายรักชายจะทำมาเป็นคอนเทนต์เสริมให้ผู้ชมได้ดูเป็น ช่วงเวลาที่ถือเอาไว้ เลยทำให้ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงผลิตออกมาเยอะกว่าในตลาดผู้ชม นั้นเอง

“จริง ๆ ในตัวบทบาทของผมในซีรีส์ My Coach ตะลุยมรักตะลุยมบอล มัน เป็นบทที่ไม่ได้สื่อถึงอารมณ์การเป็นซีรีส์วายขนาดนั้น มันเป็นมิตรภาพของเพื่อนมากกว่า แต่การรับ แสดงของเราไม่ได้กำหนดว่าจะรับแสดงเฉพาะซีรีส์วายหรือไม่ใช่ซีรีส์วายเท่านั้น เพชรแค่รู้สึกว้าถ้า เราแคสติ้งซีรีส์หรือละครเรื่องไหน บทบาทไหนแล้วผ่าน เพชรก็พร้อมและอยากทำงานให้เต็มที่ มากกว่า เพราะความฝันของผมคือการเป็นนักแสดงเลยไม่ได้จำกัดว่าจะแคสติ้งเฉพาะซีรีส์ทั่วไปอย่าง ชายหญิงเท่านั้น ส่วนเกณฑ์การคัดเลือกบทหลายคนอาจจะมึ แต่ผมไม่มีเกณฑ์เพราะผมอยากเป็น นักแสดง ดังนั้นพอได้บทมาแล้วและไปแคสติ้งผ่านก็อยากทำให้ดีที่สุด ซึ่งการรับงานแสดงของผมนั้น การตัดสินใจในส่วนต่าง ๆ ผมใช้เวลาไม่นานครับ ซึ่งถ้ามีการติดต่อเข้ามา เราก็จะดูเรื่องบทส่วนใหญ่ ว่าเป็นประมาณไหน เหมาะสมกับเราไหม ถ้าไปแคสติ้งก็จะดูซีรีส์ที่เราอยากแสดงจริง ๆ และพล็อต เรื่องเป็นแบบไหนถึงตัดสินใจรับแสดง” (ชนะภูมิ เกรว่อง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566)

เหมือนกับ ปราชญา เรื่องโรจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “จริง ๆ ตอนที่ผมรับแสดงซีรีส์ SOTUS The Series พี่ว่ากลัวกับนายปีหนึ่ง ตอนนั้นต้องเรียกว่ามันค่อนข้างใหม่มากกับคำว่าซีรีส์วาย เพราะช่วงนั้นแทบไม่มีเลยกับคำว่าซีรีส์ชาย รักชายวาย สูงสุดที่เรารู้จักตอนนั้นคือภาพยนตร์เรื่อง รักแห่งสยาม ซึ่งกระแสตอบรับดีมากพูดแล้วทุกคนรู้จัก แต่ตอนนั้นทุกคนยังไม่เรียกว่าซีรีส์หรือหนังวายด้วยซ้ำ พอพูดซีรีส์วายเราเลยไม่รู้ว่ามันคือซีรีส์อะไร ซึ่งช่วงนั้นเป็นช่วงที่ผมต้องศึกษามากพอสมควร ซึ่งสิ่งที่เราคาดหวังคือการทำงานในพาร์ทการแสดงพาร์ทหนึ่ง เราไม่ได้จำกัดแค่ซีรีส์วาย ดังนั้นพอเริ่มแสดงเลยไม่ได้คิดว่าคือชายรักชายหรือไม่ ดังนั้นต่อมาพอเปลี่ยนบทบาทมารับงานแสดงที่ไม่ใช่ซีรีส์วายแล้ว ผมจึงไม่ได้รู้สึกว่ามันแปลกสำหรับเรา แค่มียกเสนามา เราชอบ เวลาได้ ทุกอย่างลงตัวเหมาะสมก็รับแสดงมันเป็นรูปแบบแบบนี้แค่นั้น”

“ส่วนเกณฑ์ในการรับงานของผม จะเป็นซีรีส์วายหรือไม่ใช่ซีรีส์วายก็ตาม เราจะได้รับจากบทเป็นหลัก บางทีเราอ่านบทย่อแล้วเราไม่เห็นตัวเองในคาแรกเตอร์นั้น ๆ เราก็จะพยายามเลี่ยงไม่รับ อย่างซีรีส์ SOTUS The Series พี่ว่ากลัวกับนายปีหนึ่ง ที่คนรู้จักผม ตอนที่ผมรับบทบาทเป็นก้องภพ เราไม่เห็นตัวเองในบทก้องภพ ตอนแรกเราเลยไปแคสดีงบท อาทิตย์ ของคริส พีรวัส ซึ่งเราเห็นตัวเองในบทนั้นมากกว่า แต่ทีมงานและคนอื่น ๆ รวมถึงผู้เขียนบอกว่าเขาเห็นผมในบทก้องภพ เพราะฉะนั้นถ้าคนที่สร้างตัวละครขึ้นมาเห็นเราในบทนั้น ๆ นั่นเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เราจะรับหรือไม่รับแสดง แต่โดยรวมผมใช้เวลาไม่นานในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทแต่ละครั้ง เพราะถ้าอ่านตัวบทละครย่อแล้วเรารู้สึกว่าน่าสนใจ แปลกใหม่จากซีรีส์ที่เราเคยแสดงมาแล้ว ทีมงานเป็นทีมที่เราเคยร่วมงานมาแล้วและมีความสุขใจในการทำงานด้วยเราก็รับ ผมไม่ได้ซีเรียสเรื่องบทขนาดนั้น ก็มีเหมือนกันมันมีหลายเหตุผลมาก ๆ แต่หลัก ๆ เลย คาแรกเตอร์และบท สองคือทีมงานและผู้กำกับ แต่ผมไม่ได้ต้องการทีมงานหรือผู้กำกับที่มีอาชีพมาก ๆ หรือชื่อเสียงโด่งดัง แต่แค่เราอยากรู้ว่าเขาเป็นคนที่เราเคยร่วมงานแล้วหรือเปล่า หรือเป็นทีมที่เราจะไปร่วมงานข้างหน้าก็จะพิจารณาจุดนี้ และสามเป็นเรื่องของเวลา ว่ามันทับซ้อนกันกับเรื่องที่ได้รับไว้หรือเปล่า”

(ปราชญา เรื่องโรจน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566)”

“จริง ๆ ณ ปัจจุบันผมรับงานแสดงทั้งซีรีส์ชายรักชายและซีรีส์ชายหญิง ตามปกติเลย แต่มันเป็นจังหวะและโอกาสมากกว่าที่เวลานี้มีซีรีส์วายติดต่อมา แล้วทำไมไลน์เวลามันได้เราก็รับแสดงถ้าไม่ได้ก็ไม่ได้รับแต่ที่เห็นหลัง ๆ ผมหันมาแสดงซีรีส์ชายรักหญิงมากกว่า เพราะระบบของซีรีส์ชายหญิงหรือทั่วไปจะเป็นการแพลนไว้ล่วงหน้าเพื่อขายช่องและมาร์เก็ตติ้งต่าง ๆ ไว้แล้ว แต่ระบบซีรีส์ชายรักชายจะเป็นการเริ่มถ่ายทำแล้วก็ค่อยไปขายช่องหรือทางออกอากาศอีกทีหนึ่ง เลยมีการดีลังานที่กระชั้นชิดกว่าซีรีส์ชายหญิง ทำให้มีซีรีส์ชายหญิงออกมามากกว่าซีรีส์ชายรักชาย แต่ผมก็รับแสดงทั้งสองแบบเหมือนเดิม ส่วนเกณฑ์การคัดเลือกงานของผมต้องยอมรับว่าโอกาสของตัวละครที่เป็นลักษณะของซีรีส์ปกติมีมากกว่าที่ผมจะรับแสดง เพราะในปริมาณของการทำโปรดักชั่นและ

โอกาส เราต้องยอมรับว่าซีรีส์ชายหญิงมีโปรดักชั่นที่เกิดขึ้นเยอะกว่า อย่างที่เห็นช่อง 3, 5, 7, 9 หรือช่องหลัก ๆ ในปัจจุบันเราจะเห็นว่าคอนเทนต์หลักของเขาเป็นซีรีส์ชายหญิง ส่วนชายรักชายเป็นคอนเทนต์เสริมมากกว่า เลยทำให้ซีรีส์ชายหญิงผลิออกมาเยอะกว่าในตลาดผู้ชม ซึ่งพอเราทำงานเลยมีโอกาสเล่นชายหญิงเยอะกว่าเพราะส่วนตัวเป็นนักแสดงช่อง 3 เลยต้องรับงานจากทางช่องผู้ผลิตอยู่ ซึ่งส่วนตัวรู้สึกว่าการเลือกบทบาทแต่ละบทบาทในการรับเล่น เราต้องดูบทบาทดูเรื่องคร่าว ๆ ก่อนว่าเราชอบในตัวเนื้อเรื่องไหม ถ้าเราชอบเรื่องก็ดูต่อไปถึงบทบาทของตัวละครที่เราได้รับ จากนั้นมาตัดสินใจว่าในบุคลิกในนิสัยนี้ในการถ่ายทอดออกไป เราอินและเชื่อไหม ถ้าอินและเชื่อก็รับแสดงเลย และผมก็ใช้เกณฑ์นี้ทั้งซีรีส์ทั่วไปและซีรีส์ชายรักชาย” (ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

4.1.2 มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย

4.1.2.1 มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย การศึกษาและทำความเข้าใจกับนิยามของคำว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดง มีความสำคัญต่อการพัฒนาการแสดงในบทบาทชายรักชาย เนื่องจากทำให้นักแสดงสามารถเข้าใจในรูปแบบความรักของตัวละครและสามารถตีความคาแรกเตอร์ รวมถึงบทบาทที่ได้รับได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่แท้จริงของตัวละครออกมาผ่านการแสดงได้ ซึ่งทำให้ผู้ชมได้รับบรรยากาศการแสดงได้เป็นอย่างดี โดยนักแสดงที่รับแสดงบทบาทชายรักชายนั้น ไม่ได้มองซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้ว่าเป็นซีรีส์วายหรือไม่เป็นซีรีส์วาย แต่มองว่าซีรีส์ก็คือซีรีส์ เป็นงานแสดงและเป็นเพียงบทบาท ๆ หนึ่ง เป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง ซึ่งนักแสดงอาชีพหลักก็คือการแสดงและสวมบทบาทเป็นตัวละครแต่ละตัว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทก็ต้องทำให้ได้ และแสดงให้เป็นตัวละครในเรื่องจริง ๆ โดยไม่ได้มองหรือมีความคิดแบ่งแยกความเป็นบทบาทใด ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายได้ดังนี้

“จริง ๆ ผมเองไม่ได้มองซีรีส์แต่ละเรื่องว่าเป็นซีรีส์วายหรือไม่เป็นซีรีส์วาย แต่ผมมองว่าซีรีส์ ก็คือซีรีส์เป็นบท ๆ หนึ่ง เป็นซีรีส์เรื่องหนึ่ง ซึ่งผมเองก็มีอาชีพนักแสดง การแสดงเป็นอาชีพของเรา ซึ่งเราต้องสวมบทบาทการแสดงให้ตรงตามคาแรกเตอร์ที่เราได้มา ดังนั้นผมจึงไม่ได้คิดว่าซีรีส์เรื่องนี้เป็นซีรีส์ทั่วไปหรือซีรีส์ชายหญิง แล้วอีกเรื่องเป็นซีรีส์ชายรักชายหรือซีรีส์วาย ผมไม่มองตรงนั้น เพราะถ้ามองตรงนั้น จุดนี้จะเป็นจุดที่ทำให้มีอะไรมาขัดแย้งในชีวิตและมุมมองของเรา และเราจะแสดงออกมาไม่ได้” (ศรัณุธร ธนวิชรวัฒน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566)

ซึ่งตรงกันกับ จิริกิตต์ ถาวรวงศ์ ซึ่งกล่าวไว้ว่า “มุมมองซีรีส์วายของผม เป็นได้หลายรูปแบบมาก ๆ เพราะถ้าเรามองเป็นซีรีส์ประเภทรักทั่วไป ซีรีส์วายก็คือซีรีส์ของคนปกติที่มีความรัก แต่ในสังคมเราอาจจะเคยชินและเห็นว่าในซีรีส์ทั่วไปผู้ชายจะต้องชอบกับผู้หญิง แต่พอมีซีรีส์วายเกิดขึ้นมา จึงทำให้คนมองเห็นความรักแบบใหม่มากขึ้น มองเห็นเพศเดียวกันมากขึ้น ซึ่งส่วนตัวผมมองว่าซีรีส์วายคือซีรีส์ปกติทั่วไป เป็นซีรีส์ที่ไม่แตกต่างอะไรกับซีรีส์ทั่วไปที่ตัวละครมีความรักกันปกติครับ” (จิริกิตต์ ถาวรวงศ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มิถุนายน 2566)

4.1.2.2 มุมมองความรู้สึกรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

การศึกษาและทำความเข้าใจในนิยามของคำว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการแสดงในบทบาทชายรักชายหรือบทบาทอื่น ๆ ของนักแสดง เนื่องจากทำให้นักแสดงสามารถเข้าใจในรูปแบบความรักของตัวละครและสามารถตีความคาแรกเตอร์ รวมถึงบทบาทที่ได้รับได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้การถ่ายทอดผ่านการแสดงออกมามีความสมจริง น่าเชื่อถือและจับต้องได้ สามารถเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมได้ ซึ่งในปัจจุบันการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์วายก้าวหน้าไปอย่างมาก โดยเฉพาะด้านโปรดักชั่น ทั้งนี้หมายถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายและซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงนั้นโปรดักชั่นมีความใกล้เคียงกันมาก และเรื่องราวเองก็มีความใกล้เคียงกัน เช่น ในอดีตซีรีส์และละครโทรทัศน์แบบชายรักชายจะนำเสนอแค่ในบทบาทของการเป็นนักเรียน นักศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ตอนนี้ก้าวหน้าไปเยอะมาก ๆ เพราะมีการผลิตซีรีส์วายที่มีการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งอาชีพหมอ ครู ทหาร ตำรวจ เป็นต้น ดังนั้นจึงมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปประเภทหนึ่ง แต่อาจจะแตกต่างกันในบริบทของความรักว่าเป็นความรักของชายรักชาย หรือชายรักหญิง หรือหญิงรักหญิงนั่นเอง ที่สำคัญการให้คำนิยามว่าเป็นซีรีส์วายเหมือนเป็นการบอกไปตรง ๆ ว่าซีรีส์เรื่องนี้เป็นความรักแบบชายรักชาย ซึ่งก็อยู่ที่คนดูว่าจะเสพแบบไหน จะชายรักหญิง หรือชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง แบบไหนตามที่อยากดู แต่โดยรวมซีรีส์วายก็คือซีรีส์ ๆ แบบหนึ่งที่เป็นงานแสดงเหมือนกัน แต่จะเป็นประเภทไหนมากกว่า จากนั้นก็ให้ผู้ชมที่เป็นเหมือนผู้บริโภคได้ตัดสินใจตรง ๆ เลยว่าจะดูซีรีส์เรื่องชายรักชายเรื่องนี้ไหม ถ้าไม่ชอบก็ไปดูซีรีส์ชายรักหญิงหรือซีรีส์ทั่วไปแทน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ได้ดังนี้

“มุมมองของผมเกี่ยวกับซีรีส์วายและซีรีส์ทั่วไปเหมือนกันและเท่าเทียมกันเลย ในปัจจุบันโปรดักชั่นของซีรีส์ชายรักชายและซีรีส์ชายรักหญิงมีความใกล้เคียงกันมาก และเรื่องราวเองก็มีความใกล้เคียงกัน เช่น แต่ก่อนเราเห็นซีรีส์ยายนำเสนอแค่ในบทบาทของการเป็นนักเรียน นักศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ตอนนี้ก้าวไปข้างหน้าเยอะ เพราะมีการผลิตซีรีส์วายที่มีการ

ประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งอาชีพหมอ ครู ทหาร ตำรวจ เป็นต้น ผมเคยมองว่าเหมือนกัน แต่อาจจะแตกต่างกันในบริบทของความรักว่าเป็นชายรักชาย หรือชายรักหญิง หรือหญิงรักหญิงก็มี ส่วนตลาดในซีรีส์วายปัจจุบันเรื่องการดึงดูดผมให้แสดงใหม่จุดนี้ผมมองว่าจริง ๆ ซีรีส์วายหรือซีรีส์ชายรักหญิง เรามองว่าเป็นกลุ่มเดียวกัน บทบาทต่าง ๆ เราศึกษาในตลาดพอสมควร แต่ตลาดมันเหมือนกันอยู่แล้ว ไม่ว่าจะซีรีส์ชายรักหญิงหรือซีรีส์ชายรักชาย แต่ในมุมมองนักแสดงจะมาวัดอีกทีหนึ่งเลยว่าเราชอบบทบาทที่ได้รับการแสดงมาหรือเปล่า และเราสามารถถ่ายทอดบทนี้ได้หรือเปล่าแล้วค่อยรับแสดง” (ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

ซึ่งตรงกันกับ ปราชญา เรื่องโรจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “มุมมองของผมมองว่าซีรีส์วายมันเป็นซีรีส์ของ (Genre) หนึ่งของตัวซีรีส์ มันตั้งด้วยคำว่าซีรีส์แล้วแตกของออกไป อาจจะเป็นดราม่า โรแมนติก คอมเมดี้ อะไรก็ว่ากันไป แต่มันก็อยู่ที่คนดูว่าเขาจะเสพแบบไหน จะชายรักหญิง หรือชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง แบบไหนมากกว่า แต่ผมมองเป็นซีรีส์ ๆ แบบ ๆ หนึ่งเหมือนกันเป็นงานแสดงเหมือนกัน แต่ช่องที่รับเล่นเป็นแบบไหนเท่านั้นเอง ซึ่งซีรีส์วายมันคือการระบุขึ้นมาว่าเป็นซีรีส์ประเภทไหน มันเป็นความรักของชายรักชาย เหมือนให้ผู้บริโภคได้ตัดสินใจตรง ๆ เลยว่าเขาจะรับเสพซีรีส์เรื่องนี้ไหม ถ้าซีรีส์วายเขาไม่ชอบก็ไปเสพซีรีส์ชายรักหญิงหรือทั่วไปแค่นั้นเอง เรามีหน้าที่ผลิตผลงานออกมาให้ดีที่สุดมากกว่า ส่วนตลาดของซีรีส์วายเอาจริง ๆ ผมไม่ได้ศึกษาของคนดูซีรีส์วายขนาดนั้น แต่เรารับรู้ได้จากฐานแฟนคลับที่ชอบเราหรือเราเจอเวลาไปงานตามสถานที่ต่าง ๆ ก็จะมีฐานแฟนคลับที่ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง อยู่วัยไหน ซึ่งปัจจุบันก็แตกต่างออกไป จากช่วงแรกที่ผมเข้ามาในวงการบันเทิงแฟนคลับก็เริ่มโตขึ้นและเด็กลงตามช่วงเวลา ในช่วงแรกของการทำงาน แฟนคลับส่วนใหญ่ของผมเป็นวัยทำงานแล้วมากกว่านักเรียน แต่ว่าพอทำงานไปเรื่อย ๆ ก็จะมีแฟนคลับที่เป็นเด็กหรือนักเรียนนักศึกษาเพิ่มขึ้น ไม่ได้หมายความว่าโซนวัยทำงานน้อยลง แต่ฐานแฟนคลับเราขยายมากขึ้น มีคนรับรู้ที่เราเล่นซีรีส์วายก็จะเป็นนักศึกษาเยอะมากขึ้น และในปัจจุบันจะหลากหลายมาก จนทำให้เรารู้ว่าซีรีส์วายคือซีรีส์ปกติธรรมดาเหมือนซีรีส์ชายรักหญิง คือมีฐานแฟนคลับทั่วไปหมด ไม่ว่าจะชายหญิงหรือเพศสภาพไหนใด ๆ ก็ตาม และไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็รู้สึกว่าเขารู้จักซีรีส์วายมากขึ้น มันไม่เหมือนในอดีต ที่พอมีการพูดว่าซีรีส์วายแล้วคนจะเอ๊ะว่าคืออะไร แต่ตอนนี้ซีรีส์วายมันไปได้กว้างมากขึ้น และคิดว่าต่อไปจะเป็นเรื่องปกติจนทุกคนเข้าใจได้” (ปราชญา เรื่องโรจน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566)

เหมือนกับ ชนะภูมิ เกรว่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “เพชรมองเป็นซีรีส์เหมือนกัน ไม่ได้กำหนดหรือแบ่งประเภทว่าเป็นซีรีส์วายหรือไม่ใช่ซีรีส์วาย แต่คนอื่นอาจจะมองแตกต่างกันเพราะการเซอร์วิสต่าง ๆ รวมถึงการถ่ายทำหรือมุมกล้องต่าง ๆ มันต่างกัน แต่จริง ๆ แล้วเรามองว่ามันเหมือนกัน แต่ถ้ามองในมุมมองนี้คือการกำกับและบทแตกต่างกัน ผมเองมีการศึกษาตลาดซีรีส์วายนะ แต่ไม่ได้ศึกษาลึก แต่พอเข้าใจว่าส่วนใหญ่แล้วคนที่ดู

ซีรีส์ชายรักหญิงก็ดูแล้วจะอินกัน แต่คนดูซีรีส์วายเขาจะแยกออกมาเลย เพชรรู้สึกว่ามันเป็นคนละกลุ่มกันเลย จริง ๆ ซีรีส์วายมันไม่ใช่ประเภท แต่คนไทยเอามาทำให้มันเป็นประเภทไปแล้วมันเลยอาจจะดูแตกต่างกันและแยกกันออกมา ซึ่งคนที่ดูวายส่วนใหญ่มักจะชื่นชอบในความเป็นผู้ชายรักผู้ชายอยู่แล้ว เขาไม่ได้รู้สึกว่ามันแตกต่าง แต่คนที่ยึดติดแนวคิดชายรักหญิงจะรู้สึกว่ามันไม่ปกติเลย เลือกว่าจะไม่ดู มันมีหลากหลายเหตุผลมาก ๆ” (ชนะภูมิ เถรว่อง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566)

4.1.3 ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย

4.1.3.1 ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ความท้าทายด้านการแสดงในบทบาทที่แตกต่างออกไป ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมากกว่าปัจจัยเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับและค่าตอบแทนที่สูงในการแสดงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย โดยแต่ละครั้งในการที่มิบบทบาทมานำเสนอ ก็จะยึดหลักในการพิจารณารับงานแสดงจากบทบาทที่ได้รับค่าแรงเตอร์ที่ต้องแสดงว่าเป็นแบบไหน ตลอดจนผู้จัดละครหรือผู้กำกับที่จะร่วมงานเหมือนที่เคยทำมา ไม่ได้มองปัจจัยด้านค่าตอบแทนมาเกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ได้ดังนี้

“ถึงแม้ไม่ใช่เพราะค่าตอบแทนและความนิยมของแฟน ๆ ผมก็สนใจเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเรื่อย ๆ อยู่แล้วเพราะผมมองว่าการแสดงบทบาทต่าง ๆ ในซีรีส์เรื่อง ๆ หนึ่งจะทำให้นักแสดงมีประสบการณ์มากขึ้นในทุก ๆ ครั้ง ทำให้นักแสดงได้ทดลองบทบาทใหม่ ๆ ได้ท้าทายตนเอง ผมเชื่อในการหาประสบการณ์ให้ได้มากที่สุดก่อนตาย ฉะนั้นไม่ใช่เพราะความนิยมหรือเงิน แต่เพราะบทบาทและซีรีส์นั้น ๆ เป็นสิ่งที่ผมสนใจ ผมจึงตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาท” (จิรศักดิ์ ถาวรวงศ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มิถุนายน 2566)

ตรงกันกับ สิทธิธา สภานุชาติ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566) ซึ่งกล่าวไว้ว่า “จริง ๆ เรื่องการเปลี่ยนแปลงบทบาทในแต่ละครั้งผมยึดหลักในการพิจารณารับงานแสดงจากบทบาทที่ได้รับ ค่าแรงเตอร์ที่ต้องแสดงของผม ตลอดจนผู้จัดละครหรือผู้กำกับที่จะร่วมงานมากกว่าปัจจัยเรื่องค่าตอบแทนและความนิยมของกลุ่มคนในสังคม”

“ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนอาจจะไม่ได้สำคัญกับผมมากกว่าความท้าทายของการแสดง ผมยึดหลักการการทำงานที่ว่าเราตัดสินใจมาประกอบอาชีพเป็นนักแสดง เราชอบในอาชีพนี้และรักในการแสดง เราไม่เคยเลือกบทบาท และพร้อมท้าทายด้านการแสดง ซึ่งผมอยากแสดงได้ทุกบทบาท”(ศรยุทธ ธนวัชรวัฒน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566)

4.1.3.2 ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

ความท้าทายด้านการแสดงในบทบาทที่แตกต่างออกไป ซึ่งทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มากกว่าปัจจัยเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับและค่าตอบแทนที่สูงในการแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยปัจจัยด้านความน่าสนใจของตัวละคร รวมถึงการนำเสนอที่จะได้สร้างสรรค์ออกไปผ่านการแสดง ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละเรื่องส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทมากกว่าบริบทอื่น ๆ โดยเหตุผลหลักคือการอยากเป็นนักแสดงมืออาชีพจริง ๆ ที่แสดงได้ทุกบทบาท มันมีความท้าทายอยู่ในนั้น นอกจากนี้นักแสดงยังมีแรงจูงใจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงบทบาทอีกประการหนึ่งก็คือความหลงใหล (Passion) ในการทำงาน เนื่องจากมองว่าหากทำงานแสดงไปเรื่อย ๆ หรือเป็นบทบาทเดิม ๆ จะรู้สึกไม่เฉาและหมดไฟในการทำงาน ฉะนั้นจึงพยายามหาความท้าทายใหม่ ๆ ให้ตนเองได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแสดงไปเรื่อย ๆ ให้รู้สึกว่าต้องตื่นตัวในการทำงานมากขึ้น เพื่อทำงานให้ออกมาดีมากขึ้น พยายามเพิ่มไฟให้ตนเอง เปลี่ยนบทบาทใหม่ ๆ ไม่ชอบแสดงในบทบาทเดิม ๆ และถ้าไม่ใช่ปัจจัยด้านความนิยมและค่าตอบแทนก็ยังมียืนยงและสนใจเปลี่ยนบทบาทการแสดงอยู่เรื่อย ๆ

ขณะเดียวกันนักแสดงยังมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่ผลิตโดยคนไทยนั้น สามารถช่วยผลักดันวงการบันเทิงไทยให้เป็นที่สนใจในต่างประเทศได้มากขึ้น ทำให้หลายคนหันมามองประเทศไทยและส่งผลให้เศรษฐกิจจนตลอดวงการบันเทิงไทยเติบโตและพัฒนาได้ และซีรีส์รวมถึงละครโทรทัศน์วายในไทยในปัจจุบันนี้ จัดเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทหนึ่งที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ในอุตสาหกรรมบันเทิงไทย ถ้าพูดถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายนั้น หลาย ๆ ประเทศยกไทยเป็นอันดับต้น ๆ ไม่ว่าจะตัวบท แคลสติกหรือโปรดักชั่นต่าง ๆ ซึ่งความมีชื่อเสียงเหล่านี้ของซีรีส์และละครโทรทัศน์วายทำให้ทั่วโลกเป็นที่รู้จักวงการซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยมากขึ้นในระดับหนึ่ง ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปได้ดังนี้

“แรงจูงใจอย่างเดียวของผมในการเปลี่ยนแปลงบทบาท คือความน่าสนใจของบท ตัวละครที่มีความสนุก หรือเนื้อเรื่องที่สร้างสรรค์สังคมที่เราอยากจะถ่ายทอดออกไป อย่างความนิยมของคนในสังคมและค่าตอบแทนต่าง ๆ ผมรู้สึกว่าจะอย่างปัจจุบันที่เราทำงานมา เราไม่ได้โฟกัสเรื่องค่าตอบแทนของการแสดงซีรีส์ หรือกระแสของสังคมขนาดนั้น เราแค่อยากจะแสดงบทบาทนี้จริง ๆ เหมือนที่บอกไปตลอดความน่าสนใจของตัวละคร รวมถึงการนำเสนอไปในรูปแบบของเราที่เปลี่ยนแปลงไป มันส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทมากกว่า แต่ถ้ามองในแง่มุมมองของวงการบันเทิง การเปลี่ยนแปลงบทบาทที่เกิดขึ้น มีความหลากหลายขึ้น มีการนำเสนอซีรีส์ที่ต่างออกไป มันเป็นการเติบโตของวงการบันเทิง เราเห็นได้ชัดเลยว่าเรามีซีรีส์วายเกิดขึ้นมาก ๆ ในตลาดอุตสาหกรรมบันเทิง มันมีตัวเลข GDP (มูลค่าของตลาดในประเทศ) ของวงการบันเทิงเองในการเติบโตที่เพิ่มขึ้น ที่ไม่ใช่แค่คนดูซีรีส์ในไทย แต่เราจะเห็นซีรีส์วายไปฉายและออนแอร์ที่ต่างประเทศ แพนมีตต่าง ๆ ไปจัดที่ต่างประเทศมากขึ้น ดังนั้นผมจึงมองว่าซีรีส์วายเองมีการเติบโตที่ทำให้เศรษฐกิจของอุตสาหกรรมบันเทิงเติบโตขึ้นเช่นเดียวกัน” (ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

เหมือนกันกับ ชนะภูมิ เกรว่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “เพชรมองว่าทุกอย่างมันเหมาะสมพอดีในการเปลี่ยนแปลงบทบาท อย่างตอนนั้นที่ผมตัดสินใจแสดงซีรีส์ Oxygen The Series ดั่งลมหายใจ ทุกอย่างลงตัวมากและเราก็มองว่านิยายเรื่องนี้มีคนชอบและรู้จักอยู่แล้ว มันเป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ในการรับแสดงเลยเพราะบทที่ได้รับและความน่าสนใจนั่นเอง ส่วนเรื่องความนิยมของคนในสังคมและค่าตอบแทนผมไม่ได้สนใจหรือตัดสินใจจากเหตุผลนี้ เพชรแค่อยากทำการแสดงเฉย ๆ และมันเป็นอาชีพที่ใฝ่ฝันผมแค่รักในอาชีพนี้เฉย ๆ ไม่ได้มีปัจจัยอื่นเลย”

“แรงจูงใจสำคัญของผมคือความหลงใหล (Passion) ในการทำงาน ผมเป็นคนขี้เบื่อมาก แล้วเรารู้สึกว่าในการทำงานของเรา ถ้าเราทำงานไปเรื่อย ๆ กับอะไรเดิม ๆ มันจะเฉาและหมดไฟในการทำงาน ฉะนั้นเราพยายามหาอะไรก็ตามที่ท้าทายความสามารถเรา ทำให้เรารู้สึกว่าเราไม่เก้งเลย ทำไมเราทำได้แค่นี้ ให้เรารู้สึกว่าเราต้องตื่นตัวในการทำงานมากขึ้น เพื่อทำงานให้ออกมาดีมากขึ้น พยายามเพิ่มไฟให้ตนเอง เปลี่ยนบทบาทใหม่ ๆ ชอบเปลี่ยนตัวเองมากกว่าแสดงในบทบาทเดิม และถ้าไม่ใช่ปัจจัยด้านความนิยมและค่าตอบแทน ผมก็ยังสนใจเปลี่ยนอยู่เรื่อย ๆ เรายึดที่ตัวเองมากกว่า ไม่อยากให้ตัวเองเบื่อ ถ้าเราไม่ได้ชอบทำงานมาก ๆ หรือหลงใหลในงานตัวเองมาก ๆ มันจะทำได้ไม่ได้ อย่างผมชอบการแสดงแต่ต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทอยู่ตลอด เพราะเมื่อไหร่ก็ตามที่นักแสดงเราแสดงบทบาทเดิม ๆ มันจะจำลงไปในการแสดงของตนเอง แล้วต่อให้รับงานเรื่องใหม่ ๆ มา มันก็มักลิ้นโอของเรื่องเก่าหรือการแสดงแบบเก่าอยู่ มันเหมือนเป็นจุดอ่อนของนักแสดงอย่างหนึ่งว่ายิ่งเราแสดงไปเรื่อย ๆ ทุกคนจะจำภาพเราในแบบเดิม ๆ มากขึ้นเรื่อย ๆ และการแสดงใน

เรื่องถัดไปเขาจะจำว่าก็เป็นตัวเราดี ซึ่งเราไม่ต้องการให้มันเป็นแบบนี้ อยากให้เราเป็นนักแสดงจริง ๆ มันอาจจะเป็นเรื่องที่ฟังดูยากแต่ทำทนายดี และที่สำคัญในปัจจุบันต้องยอมรับว่าซีรีส์วายในไทยเป็นซีรีส์ประเภทหนึ่งที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ในอุตสาหกรรมบันเทิงไทย ถ้าพูดถึงซีรีส์วายหลาย ๆ ประเทศยกไทยเป็นอันดับแรกเลยไม่ว่าจะตัวบท แคลสติ่งหรือโปรดักชั่นต่าง ๆ ซึ่งความมีชื่อเสียงของมันเป็นตัวทำให้ทั่วโลกเป็นที่รู้จักวงการซีรีส์ไทยมากขึ้นในระดับหนึ่ง ผมมองว่ามันมีพลังในการผลักดันวงการบันเทิงไทยได้ในอนาคต” (ปราชญา เรื่องโรจน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566)

โดยผู้วิจัยขอสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย 2) เพื่อศึกษาการรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1: สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
1. การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย	สำหรับการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทนั้น นักแสดงจะมองถึงโอกาสที่เข้ามาของงานแต่ละงานว่าเป็นแบบไหน บทที่นำเสนอมาเป็นอย่างไรและเป็นบทบาทที่เคยรับแสดงมาแล้วหรือไม่ ซึ่งนักแสดงมีความคิดเห็นตรงกันว่าอยากลองแสดงในบทบาทใหม่ ๆ ให้ตนเองได้พัฒนาฝีมือการแสดงและมองว่า ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายก็คือซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่ให้ความสุขกับผู้ชมประเภทหนึ่ง ไม่ได้แตกต่างจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่มีเนื้อหาแบบความรักของชายรักหญิง จึงตัดสินใจรับแสดงและเริ่มเปลี่ยนแปลงบทบาท ซึ่งเกณฑ์การรับงานส่วนใหญ่ของนักแสดงนั้นจะเน้นสแกนเรื่องของบทบาทและคาแรกเตอร์ที่ได้รับการเสนอมามากกว่า ไม่ได้มองในมุมที่จำกัดว่าจะรับงานแสดงแค่บทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเท่านั้น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
2. การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นผู้แสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป	การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทและเกณฑ์ในการใช้พิจารณาก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงนั้นไม่ได้เฉพาะเจาะจงในการเลือกรับแสดงเพียงแค่ว่าบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายเท่านั้น แต่เลือกพิจารณารับงานและเปลี่ยนแปลงบทบาทจากความน่าสนใจของตัวบทละคร ค่าแรกเตอร์ที่ถูกนำเสนอมา ฯลฯ โดยมองถึงความท้าทายที่เกิดขึ้นในเรื่อง ไม่ได้มองเรื่องกระแสความนิยมเพียงครั้งคราวเท่านั้น
มุมมองความรู้สึกรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
1. มุมมองความรู้สึกรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นผู้แสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย	นักแสดงที่แสดงบทบาทชายรักชายนั้น ไม่ได้มองซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้เป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือไม่เป็น แต่มองว่าซีรีส์ก็คือซีรีส์ เป็นงานแสดง เป็นละครโทรทัศน์และเป็นเพียงบทบาท ๆ หนึ่งเท่านั้น ซึ่งนักแสดงมีทัศนคติที่ยึดมั่นว่าอาชีพหลักก็คือการแสดงและสวมบทบาทเป็นตัวละครแต่ละตัว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทก็ต้องทำให้ได้ และแสดงให้เป็นตัวละครในเรื่องจริง ๆ โดยไม่ได้มองหรือมีความคิดแบ่งแยกความเป็นบทบาทใด ๆ เลย

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
<p>2. มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป</p>	<p>นักแสดงมีความเข้าใจในรูปแบบความรักของตัวละครที่ได้รับไม่ว่าจะบทบาทไหนก็ตามและสามารถตีความคาแรกเตอร์ รวมถึงบทบาทที่ได้รับได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้การถ่ายทอดผ่านการแสดงออกมามีความสมจริง น่าเชื่อถือและจับต้องได้ สามารถเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมได้ ซึ่งในปัจจุบันการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ในบทบาทชายรักชายมีความก้าวหน้าไปอย่างมาก โดยเฉพาะด้านโปรดักชั่น ซึ่งซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย รวมถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงนั้นมีโปรดักชั่นและเรื่องราวมีความใกล้เคียงกันมาก เช่น ในอดีตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายจะนำเสนอแค่ในบทบาทของการเป็นนักเรียนนักศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่แตกต่างจากนี้มากนัก แต่ในปัจจุบันมีการพัฒนาบทบาทโดยมีการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น เช่น หมอ ครู ทหาร ตำรวจ เจ้าของบริษัท ฯลฯ ดังนั้นจึงมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปประเภทหนึ่ง แต่อาจจะแตกต่างกันในบริบทของความรักว่าเป็นความรักของชายรักชาย หรือชายรักหญิง หรือหญิงรักหญิงและมองโดยรวมว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วาก็คือซีรีส์และละครโทรทัศน์แบบหนึ่ง ๆ ที่เป็นงานแสดงเหมือนกัน</p>

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
<p>1. ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย</p>	<p>ความท้าทายด้านการแสดงในบทบาทที่แตกต่างออกไป ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมากกว่าปัจจัยเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับและค่าตอบแทนที่สูงในการแสดงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย โดยแต่ละครั้งที่มีบทบาทนำเสนอมาก็จะยึดหลักในการพิจารณาปริมาณแสดงจากบทบาทที่ได้รับ ค่าแรงเดอร์ตี้ที่ต้องแสดงว่าเป็นแบบไหน ตลอดจนผู้จัดละครหรือผู้กำกับที่จะร่วมงาน ไม่ได้มองปัจจัยด้านค่าตอบแทนมาเกี่ยวข้อง</p>
<p>2. ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป</p>	<p>นักแสดงมองว่าความท้าทายด้านการแสดงในบทบาทที่แตกต่างออกไป ซึ่งทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มากกว่าปัจจัยเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับและค่าตอบแทนที่สูงในการแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยปัจจัยด้านความน่าสนใจของตัวละคร รวมถึงการนำเสนอที่จะได้สร้างสรรค์ออกไปผ่านการแสดง ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละเรื่องส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทมากกว่าบริบทอื่น ๆ โดยเหตุผลหลัก</p>

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติและมุมมองจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
2. ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป	คือการอยากเป็นนักแสดงมืออาชีพจริง ๆ ที่แสดงได้ทุกบทบาท นอกจากนี้นักแสดงยังมีแรงจูงใจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงบทบาทอีกประการหนึ่งก็คือความหลงใหล (Passion) ในการทำงาน เนื่องจากมองว่าหากทำงานแสดงไปเรื่อย ๆ หรือเป็นบทบาทเดิม ๆ จะรู้สึกหมดไฟในการทำงาน ไม่อยากแสดง ฉะนั้นจึงพยายามหาความท้าทายใหม่ ๆ ให้ตนเองได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแสดงไปเรื่อย ๆ ให้งานออกมาดีที่สุดในเท่าที่จะทำได้

4.2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

4.2.1 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาท

4.2.1.1 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงไม่ได้มีความกังวลเรื่องภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับแต่หลังจากเปลี่ยนแปลงบทบาทแล้ว เกิดความกังวลเรื่องภาพลักษณ์หลังเปลี่ยนแปลงบทบาท โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของกลุ่มแฟนคลับมากขึ้น มีการดูแลตัวเองและภาพลักษณ์ที่มากขึ้น เนื่องจากเข้าใจในมุมมองของแฟนคลับ โดยจากประสบการณ์ส่วนบุคคลของนักแสดง มีแฟนบางส่วนที่ยึดติดกับตัวละคร ที่อยู่ในเรื่องที่เขาชอบเลยมีการผสมผสานระหว่างตัวตนของนักแสดงและตัวตนจากบทบาทในละครหรือซีรีส์เข้าด้วยกัน ซึ่งถ้าแฟน ๆ โอเคแบบไหน ก็พร้อมรับกับกระแส แต่ในทางกลับกันก็มีคนที่ชอบนักแสดงจากซีรีส์และละครโทรทัศน์แล้วก็มาศึกษาจากตัวตนจริง ๆ ว่าเป็นยังไงบ้าง เป็นคนเหมือนในซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ไหม ซึ่งกลุ่มแฟนคลับคนที่อยู่กันมานาน ๆ จะเป็นประเภทที่ชื่นชอบจากตัวตนมากกว่า ซึ่งนักแสดงบางคนมีการพูดคุยและทำความเข้าใจกับแฟนคลับก่อนว่าจะรับแสดงบทบาทที่แตกต่างไปจากเดิม อยากให้ติดตามให้กำลังใจและ

แฟน ๆ ก็ติดตาม พร้อมกับเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงบทบาทที่เกิดขึ้นเป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยได้สรุป รายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายได้ดังนี้

“ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์ชายรักชาย ผมไม่ได้คำนึงถึงผลกระทบด้านความนิยมเพราะผมเป็นคนชอบทำงานเลยไม่ได้คิดเรื่องความนิยมเป็นหลัก ในเรื่องของภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับก็เช่นกัน ผมไม่ได้มองในจุดนี้เพราะตอนที่แสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ตอนนั้นผมไม่มีกลุ่มแฟนคลับ ผมเป็นแค่นักแสดงคนหนึ่งที่ได้รับเล่นซีรีส์และละครโทรทัศน์เรื่องนั้น เราก็ทำการแสดงไปตามปกติ แต่ผมมามีกลุ่มแฟนคลับจริง ๆ ตอนที่แสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายแล้ว แต่หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ปกติเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์วายผมมีคำนึงถึงภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับมากขึ้น จากประสบการณ์ส่วนตัวตอนนี้ผมไม่ค่อยได้ทำงานเกี่ยวกับวงการซีรีส์และละครโทรทัศน์วายแล้ว ผมผันตัวมาทำงานเบื้องหลังมากขึ้น ซึ่งก็จะมีแฟน ๆ บางส่วนที่เขาติดติดกับตัวละครที่อยู่ในเรื่องที่เขาชอบ เขาเลยมีการผสมผสานระหว่างตัวเราและละครเข้าด้วยกัน ยังมีคนที่คิดแบบนั้นอยู่ ซึ่งผมโอเคมาก ๆ ถ้าเขามีความสุขผมก็โอเคไม่ได้คิดมาก แต่ในทางกลับกันก็มีคนที่ชอบเราจากซีรีส์แล้วก็มาศึกษาเราจากตัวตนว่าเราเป็นยังไงบ้าง เป็นคนแบบในซีรีส์ไหม ซึ่งกลุ่มแฟนคลับคนที่อยู่กันมานาน ๆ จะเป็นประเภทของการที่เขาชื่นชอบผมจากตัวตนมากกว่า” (ภาณุวัฒน์ เกิดทองทวี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มิถุนายน 2566)

ซึ่งเหมือนกับ ศรัณยูธร ธนวิชรวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566) ซึ่งกล่าวไว้ว่า “เรื่องเปลี่ยนแปลงบทบาทแล้วกระทบความนิยม ผมเคยได้ยินหลายคนพูดกันจำนวนมากว่ามีผลกระทบ แต่ผมไม่ได้คำนึงถึงเรื่องนี้ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทเลย และยังไม่เจอกรณีนี้กับตัวเอง ตอนแรกกังวลกับความคิดของแฟนคลับว่าจะเข้าใจไหม ที่ผมเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย ไม่แน่ใจว่าคนจะคล้อยตามหรือชอบไหมผมกังวลแค่เรื่องนี้ แต่พอได้เปลี่ยนแปลงบทบาทแล้ว ทำให้ทราบว่าเรากังวลไปเองเพราะถ้าแฟนคลับรักเราจริง ๆ เขาจะพร้อมสนับสนุนทุกอย่างในทุก ๆ บทบาทที่เราับแสดง ดังนั้นผมเลยรู้สึกว่ามีผลกระทบในด้านนี้ แต่หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาท ผมมีคำนึงถึงภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับมากขึ้น แต่ผมจะใช้วิธีการพูดคุยตามตรงกับแฟนคลับก่อนว่าต่อไปผมจะมีงานแสดงในรูปแบบของชายหญิงออกมาอยากให้ทุกคนช่วยให้ความรักและการสนับสนุนด้วย ซึ่งแฟน ๆ ส่วนใหญ่จะพร้อมในการสนับสนุนและรอคอยผลงานของเรา”

“ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทในด้านความนิยมผมมีมุมมองเหมือนเดิมคือไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงเพราะการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นการท้าทายความสามารถเราและจริง ๆ แล้วผมไม่รู้เลยว่าคนมองเราในภาพลักษณ์แบบไหน ผมไม่ได้โฟกัสภาพลักษณ์ขนาดนั้น แต่มีบางคนเข้าใจว่าผมไม่ชอบซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือเปล่า แอนตี้หรือเปล่า แต่สำหรับผมเราเฉย ๆ เรามองว่าจะซีรีส์หรือละครโทรทัศน์แนวไหนก็เป็นงานศิลปะทั้งหมด ผมไม่ได้แบ่งแยกอะไรมากมาย แต่หลังจากผมเปลี่ยนแปลงบทบาทไป ในด้านภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับบางคนตกใจว่าผมจะแสดงซีรีส์วายได้หรือ ไม่กังวลภาพลักษณ์หรือ แต่ในใจผมไม่มีเลย ผมรู้สึกว่าจะแสดงแล้วสนุกดี” (จิริกิตตี้ ถาวรวงศ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มิถุนายน 2566)

4.2.1.2 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดง ไม่ได้มีความกังวลเรื่องภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับ เนื่องจากมองว่าการแสดงของตนเองเปลี่ยนแปลงไปในบทบาทที่ได้รับไม่ได้เหมือนเดิมในทุก ๆ เรื่อง การทำให้คนดูเชื่อในตัวละครสำคัญกว่าภาพลักษณ์ที่มีหลังจากแสดงและมองว่าภาพลักษณ์ที่แฟนคลับมองกลับมาในแต่ละคาแรกเตอร์ที่ได้รับจะเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทที่แสดงออกมา ไม่ได้ยึดติดเพียงภาพลักษณ์เดียว เพราะตั้งใจผลิตผลงานออกมาให้ได้ทุกบทบาทที่รับแสดง นอกจากนี้ยังอยากให้แฟนคลับแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่นักแสดงสามารถปรับปรุงได้ แก้ไขได้ และใช้ได้ในการแสดงต่อไป เพื่อให้รู้ว่าจุดอ่อนทางการแสดงคืออะไร จะได้นำไปปรับปรุงและพัฒนาการแสดงของตนเองให้ดีขึ้นในทุก ๆ เรื่องและย้ำเรื่องการเลือกบทบาทและคาแรกเตอร์ที่เข้ามา ที่จะรับแสดงว่าก่อนตัดสินใจรับแสดงก็มาจากการพิจารณาว่ามันเหมาะสมไหม เคยแสดงหรือยัง โดยมองความท้าทายของการแสดงเป็นสิ่งสำคัญเช่นเดิม ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ได้ดังนี้

“เรื่องภาพลักษณ์ในสายตาของแฟนคลับจริง ๆ แฟนคลับของสิ่งก็มีทั้งแฟนคลับที่เชื่อและไม่เชื่อในการแสดงของเรา หมายถึงแฟนคลับบางส่วนจะมองว่าเราสามารถเปลี่ยนแปลงบทบาทได้จริง ๆ และเขาก็เชื่อในตัวละครของเรา ในขณะที่แฟนคลับบางคนก็รู้สึกที่เรา มีบทบาทของตัวละครเดิมอยู่จึงไม่แตกต่างในการเปลี่ยนแปลงบทบาท ซึ่งภาพลักษณ์ของผมมันมีทั้งสองแบบ ความคิดถึงต่อความคิดเห็นของแฟน ๆ คือมันเป็นมุมมองของแต่ละบุคคลมากกว่า เขาอาจจะเห็นเราเป็นตัวละครเดิมก็ได้ หรือภาพลักษณ์เปลี่ยนไม่เหมือนเดิมก็ได้ ขึ้นอยู่กับมุมมองของพวกเขาหรือความชอบ ดังนั้นเราจะไม่ตัดสินเขา เราอยากให้เขาโฟกัสการแสดงของเรามากกว่า เราอยากให้เขาแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่เราสามารถปรับปรุงได้ ฉะนั้นเราจะบอกแฟน ๆ อยู่ตลอดว่า ถ้าจะติเตียนอะไรผมในเรื่องการแสดง รบกวนแสดงความคิดเห็นมาในสิ่งที่สิ่งสามารถปรับปรุงแก้ไข

ได้ เพื่อให้รู้ว่าสิ่งจะพัฒนาตัวเองในแง่ของการแสดงไปในทิศทางไหน สิ่งบอกมาตลอดตั้งแต่แรกแล้ว และยังคงบอกต่อไป” (ปราชญา เรื่องโรจน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566)

ซึ่งตรงกันกับ ชนะภูมิ เกรว่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวว่า “การเปลี่ยนแปลงบทบาทเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับเป็นเรื่องที่เรากังวลในตอนแรก ซึ่งมันเป็นปกติอยู่แล้วที่คนจะดูน้อยลงจากการที่เพชรตรวจดูกระแสคนที่ดีติดตามเพชรจากซีรีส์ เรื่องแรกที่เป็นซีรีส์วายมา ประมาณเกือบ 90% เลยที่เขาไม่ได้มาดู My Coach ตะลุมรักตะลุมบอล และไม่รู้ด้วยว่าเพชรแสดงเรื่องนี้ แต่ว่าจะมีพวกแฟนคลับที่ดีติดตามเพชรจริง ๆ ก็จะมี แต่ในแง่ของภาพลักษณ์ในสายตาของแฟนคลับก็อาจจะเปลี่ยนชนิดหนึ่ง เพราะจากเรื่องแรก Oxygen The Series ดั่งลมหายใจ ซีรีส์วายเรื่องแรกของผมคาแรกเตอร์ผมจะออกแนวผู้ชายบุคลิกนุ่มนวล อ่อนหวาน น่ารัก แต่พอมาเป็นซีรีส์ทั่วไป ผมปรับคาแรกเตอร์มาเป็นตัวละครที่มีความเท่ ๆ ซึ่งผมรู้สึกว่าเราเป็นนักแสดงเราก็ต้องพัฒนาบทบาทไปเรื่อย ๆ ไม่ได้มานั่งกังวลว่าแฟน ๆ คิดยังไง คิดว่าตัวเองต้องพัฒนาให้ดีขึ้นมากกว่า และอยากให้แฟน ๆ ได้แสดงความคิดเห็นมาให้เราได้นำไปปรับปรุงแก้ไข”

“ในมุมมองของผมทุกชิ้นงาน เราคำนึงถึงบทบาททางการแสดงของเรา มากกว่า มองเรื่องความเชื่อคนจะเชื่อไหม ในมุมมองค่านิยมเราจะใช้คำว่าค่านิยมของตัวเองมากกว่า ที่คนมองมา ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงบทบาทสักครั้งหนึ่ง เราต้องมีความคิดเกี่ยวกับการเลือกตัวละครที่เราเลือกจะรับหมดทุกบทละครอยู่แล้ว และในจังหวะและโอกาสด้วยว่า เราชอบในบทไหน รักในบทหรือเปล่า เราเชื่อในตัวละครนั้นหรือเปล่าและเราเลือกและเล่นบทนั้นให้ทุกคนมีความสุขกับการแสดงของเราได้ไหม ส่วนภาพลักษณ์ของเราหลังเปลี่ยนแปลงบทบาทไป สำหรับผมคิดว่าคำว่าแฟนคลับคือฐานคุณผู้ชมในการที่เราถ่ายทอดซีรีส์ออกไป ภาพลักษณ์ผมมองว่ามันเปลี่ยนแปลงในเรื่องของความเชื่อของตัวละคร สมมุติเรื่องนี้ผมแสดงเป็นนักเรียน เรื่องใหม่แสดงเป็นนักศึกษา หรือวัยทำงาน เราก็ต้องทำให้เขาเชื่อให้ได้ว่าเราเป็นตัว ๆ นั้น” (ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

4.2.2 การวางแผนดูแลภาพลักษณ์

4.2.2.1 การดูแลภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์ และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

การวางแผนดูแลภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นสิ่งสำคัญที่นักแสดงให้ความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากภาพลักษณ์ที่ดีนั้นจะส่งผลต่อการจดจำและการต่อยอดในอนาคตในการทำงานของนักแสดงได้ในอนาคต ซึ่งถ้านักแสดงมีภาพลักษณ์ที่ดีและเหมาะสมต่อบรรทัดฐานของสังคมก็จะเป็นที่พึงพอใจของแฟนคลับ ซึ่งผลจากภาพลักษณ์ที่ดีดังกล่าวจะสามารถต่อยอดการทำงาน of นักแสดงต่อไปได้

สอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของ (วรุฒม์ มีทิพย์, 2560) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างภาพลักษณ์ให้นักดารานักแสดงไว้ว่า จะต้องสร้างพร้อมการเปิดตัวนักแสดง ซึ่งต้องทำให้เกิดความประทับใจตั้งแต่แรกเพื่อเป็นภาพจำในบุคลิกของดารานักแสดงและภาพลักษณ์ จะส่งผลกระทบยาวอยู่กับดารานักแสดงและลบลือนได้ยาก ภาพแรกจะเป็นภาพจำที่อยู่ในจิตใจจึงต้องมีการรอบคอบในการวิเคราะห์และการวางแผนอย่างมีระบบเป็นอย่างดีในการสร้างจุดเด่นให้ดารานักแสดงมีภาพลักษณ์ที่ตรงต่อความต้องการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกิตติ์ ธรรมมา (2557) การส่งเสริมภาพลักษณ์ให้ศิลปิน และเป็นหลักการวางแผนในการสร้าง คุณลักษณะเฉพาะบุคคลที่เหมาะสมให้ศิลปิน จนมีความโดดเด่นชัดเจนจนทำให้เกิดการจดจำได้ ภาพลักษณ์ศิลปินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ชมเกิดความประทับใจตั้งแต่แรกพบ ภาพลักษณ์ศิลปินที่เกิดจากการเสริมปรุงแต่ง ได้แก่ เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ทรงผม ระดับการศึกษา ชาติตระกูล จะทำให้ส่งเสริมให้ศิลปินมีเสน่ห์เป็นที่ดึงดูดความสนใจจนทำให้ศิลปินเกิดความสำเร็จได้อีกด้วย

นอกจากนี้ ถ้าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผลตอบรับไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ ผลงานไม่ได้รับความนิยมน้อยกว่าตามที่คาดหวัง วิธีการรับมือที่ดีที่สุดคือการยอมรับผลการเปลี่ยนแปลงบทบาท และมองหาสิ่งที่ดีที่สุดจากการทำงานในครั้งนี้ แล้วพยายามมองว่าอย่างน้อยก็ได้ทำ ส่วนการต่อยอดของซีรีส์และละครโทรทัศน์ขวัญในอนาคตก็น่าจะขึ้นอยู่กับบทบาทที่เข้ามาว่าเป็นแบบไหน แต่จะเน้นสแกนบทบาทที่เหมาะสมและน่าสนใจ มีผลดีหรือประโยชน์กับผู้ชมขนาดไหน หรือไม่กระทบคนอื่นและเกิดผลเสียก็รับแสดง และพร้อมเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเรื่อย ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายได้ดังนี้

“การวางแผนดูแลภาพลักษณ์จริง ๆ ตลอดเวลาที่เรายู่วงการบันเทิงมา เราวางตัวเองไว้ดีที่สุด ไม่ให้คนรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เขาไม่สบายใจ เราเลยรู้สึกตลอดเวลาที่ผ่านมา เราทำดีที่สุดแล้ว อันนี้คิดว่าเป็นการวางแผนไว้ตั้งแต่แรกของเรา และถ้าการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผมผลตอบรับไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ วิธีการรับมือของเราคือมองหาสิ่งที่ดีที่สุดจากการทำงานของเรา แล้วพยายามมองว่าอย่างน้อยเราก็ได้ทำมัน และส่วนสิ่งไหนไม่ตรงตามหวัง เราก็เอาสิ่งนั้นออกมาทำข้างนอกความรู้สึก แต่ถ้าผลตอบรับเป็นไปตามการคาดเดาของเราคือกระแสดี เรื่องการต่อยอดซีรีส์และละครโทรทัศน์ขวัญก็ขึ้นอยู่กับโอกาสที่ได้รับเพราะเราไม่สามารถบอกได้ว่างานที่จะเข้ามาจะเป็นซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ขวัญหรือไม่ใช่ซีรีส์และละครโทรทัศน์ขวัญ ฉะนั้นขึ้นอยู่กับโอกาสตรงนั้นว่าเขาอยากให้เราไปถ่ายทอดเรื่องราวแบบไหน ก็มาคุยกันว่าตัวละครเป็นยังไง คาแรกเตอร์แนวไหน ซึ่งเราไม่ได้ปิดกั้นเรื่องงานอยู่แล้วและเราก็ไม่มีอคติกับซีรีส์และละครโทรทัศน์ขวัญ ไม่ว่าจะ

ตามคาดหวังหรือไม่เป็นไปตามความคาดหวังก็ตาม” (ภาณุวัฒน์ เกิดทองทวี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มิถุนายน 2566)

ซึ่งเหมือนกันกับ ศรุณสุทธ ธนวิชรวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566) ซึ่งกล่าวไว้ว่า “การดูแลภาพลักษณ์หลังแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย สำหรับผมส่วนตัว ตอนแสดงซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายต้องดูแลเยอะมาก พอเข้ามาในรูปแบบการแสดงประเภทนี้ เราารู้สึกว่ามันต้องมีบางอย่างเปลี่ยนไป อย่างภาพลักษณ์ทางกายภาพของเรา มันต้องเปลี่ยนแน่นอน เสื้อผ้า หน้าผม การแต่งหน้าเปลี่ยนไป การดูแลตัวเองก็เปลี่ยนแปลงไป จากสมัยก่อนที่ไม่ได้รับแสดง ซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วาย ผมก็เป็นผู้ชายลุย ๆ คนหนึ่ง ตากแดด จนมีผิวดำ ไม่ทาครีมกันแดดเพื่อปกป้องผิว ไม่ดูแลตัวเองมากนัก แต่พอมาแสดงซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายแล้วต้องเปลี่ยนในการดูแลตัวเองให้ดีขึ้น แต่การดูแลของเราก็กังไม่ทิ้งความเป็นตัวเองเหมือนเดิม ผมยังคงใช้ชีวิตแบบลุย ๆ แต่จากที่ไม่ทาครีมกันแดดก็หันมาทาครีมกันแดดดูแลตัวเองให้ดีที่สุด ซึ่งถ้าผลจากการเปลี่ยนแปลง บทบาทของผมไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ก็ต้องทำใจยอมรับผลของมัน แต่ถ้ามันตรงตามที่คาดหวัง เรื่องการต่อยอดบทบาทซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายจริง ๆ แล้วผมไม่มีปัญหาเลย ถ้ามีโอกาสเข้ามาหาเราแบบไหนเราก็รับหมด แต่อาจจะสแกนมากขึ้นในมุมที่ว่าโอกาสที่เข้ามามันมีผลดีกับเราไหม ตามด้วยมีผลเสียกับผู้อื่นไหม ถ้าไม่ดีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เราคงไม่รับแสดง แต่ถ้าดีทั้งหมดผมยินดีเปลี่ยนแปลงบทบาทอีกครั้ง”

4.2.2.2 การดูแลภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

การวางแผนดูแลภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของผลลัพธ์จากชิ้นงานที่แสดงออกมา ซึ่งอยากให้แฟนคลับสนใจในบทบาทมากกว่าตัวตนของนักแสดง และอยากพัฒนาตัวเองในด้านการแสดงให้มากขึ้น โดยไม่ยึดติดภาพลักษณ์ของนักแสดงในแบบเดิม ๆ เพราะอยากเป็นนักแสดงที่แสดงได้ทุกบทบาท มากกว่าจะแสดงบทบาทเดิมซ้ำ ๆ โดยไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงและต่อยอดทักษะของตนเอง โดยผลจากการทำงานคือความท้าทายเพราะทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงบทบาท นักแสดงเองจะมีคาดหวังเสมอว่าจะทำได้ดี และทำได้ถึงภาพที่คิดในหัว มันเป็นความท้าทายมาก ๆ ของนักแสดงที่เกิดขึ้น และสิ่งสำคัญคือต้องเชื่อใจผู้กำกับและทีมงาน ถ้าเขามองว่าแสดงได้ดีแล้วก็ควรเคารพในมุมมองของผู้กำกับ เพราะเขาก็ต้องหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับชิ้นงานของเขาเช่นกัน เหมือนเป็นการแสดงความเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (วรุตม์ มีทิพย์, 2560) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างภาพลักษณ์เอาไว้ว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การรักษาให้ภาพลักษณ์ที่ดีให้คงเดิมจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อธุรกิจบันเทิง เพราะดารา นักแสดงในวงการ มีความหลากหลาย ทั้งดารานักแสดงรุ่นเก๋ามีฝีมือเยี่ยม ความสามารถคับคั่งและดารานักแสดงหน้าใหม่เกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นความมีเสน่ห์เฉพาะตัว ของดารานักแสดงเองจึงเป็นสิ่งที่

ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ เนื่องจากหากดารานักแสดงมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีเสน่ห์ น่าหลงใหล จะทำให้เกิดความประทับใจและความพึงพอใจในกลุ่มแฟนคลับจนนำมาสู่ความภักดีในตัวของนักแสดงนั่นเอง ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปได้ดังนี้

“ผมมองว่าภาพลักษณ์เป็นเรื่องความเชื่อมากกว่า ซึ่งเรารับแสดงบทบาทไหน เราก็อยากให้คนเชื่อเวลาเห็นเราผ่านจอโทรทัศน์ว่านั่นคือตัวละครไม่ใช่ตัวผม และไม่ใช่ตัวละครที่ผมเคยแสดงก่อนหน้านี้ แต่เป็นตัวละครใหม่ ผมมองในมุมมองอยากให้คนเชื่อมากกว่า ส่วนความคาดหวังในผลงาน ผมคาดหวังอยู่แล้วว่าเราจะเติบโตขึ้น อย่างผมเติบโตจากซีรีส์มาเป็นละคร เราก็หวังว่าเราจะเจอโอกาสในงานอีก เป็นโอกาสที่ยากมากขึ้นเพื่อให้เราได้พัฒนาตัวเอง แต่ถ้าผลการเปลี่ยนแปลงบทบาทไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ ก็ต้องทำใจยอมรับ เพราะหน้าที่งานเราทำเต็มที่แล้วผลลัพธ์เป็นแบบไหนเราเลือกยอมรับในสิ่งที่เรากระทำอยู่แล้ว แต่การต่อยอดซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายของผมในอนาคต ส่วนตัวผมมองว่าสามารถเล่นบทบาทที่คล้ายแบบเดิมได้ แล้วก็เรียนรู้บทบาทใหม่ แต่ส่วนตัวชอบบทบาทใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาทางการแสดงให้มากขึ้น” (ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนนา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

ซึ่งเป็นเหมือนกับ ปรัชญา เรื่องโรจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวว่า “ผมไม่ได้มีการวางแผนการดูแลภาพลักษณ์ไว้เลยที่เราต้องเปลี่ยนภาพลักษณ์ให้ตรงตามคาแรคเตอร์ที่เราได้รับแสดงไว้หรือเปล่า เราแค่มองในแง่ของรูปลักษณ์มากกว่าพวกทรงผมว่าจะตัดผมสั้นหรือไว้ผมยาว รวมถึงการแต่งตัวเป็นภาพภายนอกที่มองไว้ เพื่อเตรียมพร้อมต่อการถ่ายทำหรือเข้าฉาก เราเปลี่ยนแค่นี้จริง ๆ ไม่ได้เปลี่ยนคาแรคเตอร์ในการใช้ชีวิตของเราเลย เรายังใช้ชีวิตเป็นเราอยู่ปกติ อาจจะมีเวิร์คช็อปมากขึ้นเพื่อให้ตรงตามวิชาชีพต่าง ๆ ที่ตัวละครเป็นในซีรีส์หรือเป็นในละครโทรทัศน์มากกว่า เช่น ต้องแสดงเป็นเชฟ เราก็ไปเวิร์คช็อปการจับอุปกรณ์ หรือทำทางในการเป็นเชฟ หรือต้องแสดงเป็นแพทย์ ก็ดูว่าแพทย์มีทำทางยังไง พูดยาในลักษณะไหน เป็นต้น ซึ่งผลจากการทำงานของเรานั้นคือความท้าทายเพราะทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงบทบาท เราคาดหวังเสมอว่าเราจะทำได้ดี และทำได้ถึงภาพที่เราคิดในหัว มันท้าทายมาก ๆ ที่เราคาดหวังเพราะเราหวังอยากได้ประสบการณ์ที่มากขึ้น ได้เจอเพื่อนร่วมงานที่หลากหลายและมากความสามารถ เป็นครูให้เราต่อไป แต่ถ้าผลจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของเราไม่เป็นดังหวังไว้ก็ต้องรับมือกับตัวเองให้ได้เพราะมันเป็นความคาดหวังของตัวเองเรา ในเมื่อเราคาดหวังเองเราก็ต้องรับผิดชอบต่อตัวเองให้ได้ แล้วเราต้องเชื่อว่าผู้กำกับเขาเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้ผลงานของเขา เหมือนที่เราเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้ผลงานของเราเหมือนกัน เพราะถ้าเขาปล่อยในสิ่งที่เราแสดงไม่ถึงไป นั่นคือผลงานของเขา แต่ถ้าถามว่าถ้าเปลี่ยนแปลงบทบาทอีกครั้งอยากแสดงบทบาทเดิมไหม จริง ๆ ไม่ค่อย

อยากรับบทเดิม ๆ เท่าไหร่ แต่มันก็จะมีบทบาทเรื่อง ที่บทบาทออกไปแต่คาแรกเตอร์คล้าย ๆ เดิม บทบาทกับคาแรกเตอร์ต่างกัน คาแรกเตอร์คือตัวละครของเรา เราชอบเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ ไม่ให้ซ้ำและจำเจและก็เล่นต่างออกไป ส่วนบทบาทที่ได้รับก็จะต่างออกไปในแต่ละเรื่อง เช่น เรื่องนี้รับบทเป็น ตราม่ามาก เส้นเรื่องบูดีมาก บทบาทเรื่องต่อไปอาจจะเปลี่ยนแปลงแต่คาแรกเตอร์คล้ายเดิม อาจจะไม่ได้รับคาแรกเตอร์ต่างจากเดิมมากนัก แต่บทบาทจากเดิมแน่นอน”

โดยผู้วิจัยขอสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษา การเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย และข้อ 2) เพื่อศึกษาการรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละคร โทรทัศน์ไทย โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2: สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของ นักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาท	สรุปผลการวิเคราะห์
1. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาท ของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละคร โทรทัศน์ชายรักชาย	ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาท นักแสดงไม่ได้มีความ กังวลเรื่องภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับ แต่ หลังจากเปลี่ยนแปลงบทบาทแล้ว เกิดความกังวล เรื่องภาพลักษณ์หลังเปลี่ยนแปลงบทบาท โดย คำนึงถึงความพึงพอใจของกลุ่มแฟนคลับมากขึ้น มีการดูแลตัวเองและภาพลักษณ์ที่มากขึ้น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาท	สรุปผลการวิเคราะห์
<p>2. ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป</p>	<p>ก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงไม่ได้มีความกังวลเรื่องภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับเนื่องจากมองว่าการแสดงของตนเองเปลี่ยนแปลงไปในบทบาทที่ได้รับไม่ได้เหมือนเดิมในทุก ๆ เรื่อง การทำให้คนดูเชื่อในตัวละครสำคัญกว่าภาพลักษณ์ที่มีหลังจากแสดงและมองว่าภาพลักษณ์ที่แฟนคลับมองกลับมาในแต่ละคาแรกเตอร์ที่ได้รับจะเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทที่แสดงออกมา ไม่ได้ยึดติดเพียงภาพลักษณ์เดียว นอกจากนี้ยังอยากให้แฟนคลับแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ เพื่อให้รู้ถึงจุดอ่อนทางการแสดงว่าคืออะไร จะได้นำไปปรับปรุงและพัฒนาการแสดงของตนเองให้ดีขึ้น</p>
การวางแผนดูแลภาพลักษณ์	สรุปผลการวิเคราะห์
<p>1. การดูแลภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย</p>	<p>การวางแผนดูแลภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นสิ่งสำคัญที่นักแสดงให้ความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากภาพลักษณ์ที่ดีนั้นจะส่งผลต่อการจดจำและการต่อยอดในอนาคตในการทำงานของนักแสดงได้ ซึ่งถ้านักแสดงมีภาพลักษณ์ที่ดีและเหมาะสมต่อบรรทัดฐานของสังคม ก็จะยิ่งเป็นที่พึงพอใจของแฟนคลับและก้าวหน้าได้ดีในอาชีพนักแสดงในวงการบินไทย ซึ่งถ้าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผลตอบรับไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ ผลงานไม่ได้รับความนิยมน้อยมากตามที่คาดหวัง วิธีการรับมือที่ดีที่สุดคือการยอมรับผลของการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้</p>

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.2 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

การวางแผนดูแลภาพลักษณ์	สรุปผลการวิเคราะห์
2. การดูแลภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป	การวางแผนดูแลภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของผลลัพธ์จากชิ้นงานที่แสดงออกมา ซึ่งอยากให้แฟนคลับสนใจในบทบาทมากกว่าตัวตนของนักแสดง และอยากพัฒนาตัวเองในด้านการแสดงให้มากขึ้น โดยไม่ยึดติดภาพลักษณ์ของนักแสดงในแบบเดิม ๆ เพราะอยากแสดงได้ทุกบทบาทมากกว่าจะแสดงบทบาทเดิม ซ้ำ ๆ โดยไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงและต่อยอดทักษะของตนเอง

4.3 การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

4.3.1 แนวทางการทำงานในวงการบันเทิง

4.3.1.1 แนวทางต่อยอดงานในวงการบันเทิงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

การพัฒนาต่อยอดการทำงานในวงการบันเทิงถือเป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่จะส่งผลต่อความนิยมของนักแสดงในอนาคต เนื่องจากถ้านักแสดงมีการวางแผนการทำงานและต่อยอดบทบาทที่น่าสนใจได้ดี ก็ยิ่งทำให้นักแสดงได้รับความนิยมจากผลงานของตนเองมากขึ้น ในขณะเดียวกันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายก็ถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไทยให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศทั่วโลกมากขึ้น นอกจากนี้นักแสดงที่เคยสวมบทบาทชายรักชายยังคาดหวังว่าซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายในอนาคตจะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้คนในสังคมที่ยังไม่ได้เข้าใจความหลากหลายทางเพศ หรือว่าความเท่ากันของคน ได้เข้าใจและเปิดใจยอมรับให้ได้มากขึ้น ซึ่งซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป อาจจะไม่จำเป็นว่าเป็นซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายแบบตรง ๆ แต่อยากมันถูกสอดแทรกไปในซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ปกติทั่วไป เพื่อช่วยกระตุ้นแนวคิดด้านความเท่าเทียมได้ ตลอดจนทำให้สังคมน่าอยู่และดีขึ้นได้ ไม่ว่าจะทางใดก็ทางหนึ่ง โดยงานแสดงในอนาคตจะยังคงยึดหลักการทำงานที่เน้นคุณภาพและบทบาทที่ดีที่น่าสนใจ ไม่ได้ยึดติดเพียงบทบาทเดียว ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และ

ละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ได้ดังนี้

“เรื่องการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ณ ตอนนั้นผมรู้สึกว่าคุณก็มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทเหมือนกันเพราะก่อนหน้านี้เราเล่นซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ปกติ จากนั้นก็เปลี่ยนแปลงบทบาทเข้ามาสู่ซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วาย และตอนนี้เราก็เปลี่ยนอีกโหมดหนึ่ง เพราะเรากำลังเข้าสู่บทบาทของศิลปินในค่ายที่เป็นการทำงานแบบศิลปินอย่างจริงจัง เป็นค่ายเพลง ซึ่งผมทำงานเบื้องหลังและเป็นโปรดิวเซอร์ด้วย เรื่องความคาดหวังก็ตอบไม่ถูกเหมือนกันหลังจากเปลี่ยนแปลงบทไปเพราะเราควบคุมกระแสและทิศทางไม่ได้ คือถ้าเราจะควบคุมมันได้คือเราต้องเป็นเจ้าของค่ายและเป็นเจ้านายตัวเอง แต่ตอนนี้เรายังเป็นแค่คนเล็ก ๆ คนหนึ่งในวงการบันเทิง ไม่ได้ใหญ่โตที่จะเป็นเจ้านายตัวเองได้ แต่ถ้าพูดถึงซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วาย ผมค่อนข้างให้ความสำคัญกับการมีอัตลักษณ์บุคคล ความเป็น LGBTQ+ ผมก็คาดหวังว่าซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายในอนาคตจะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้คนในสังคมที่ยังไม่ได้เข้าใจความหลากหลายทางเพศ หรือว่าความเท่ากันของคน ได้เข้าใจและเปิดใจให้ได้ ไม่จำเป็นว่าซีรีส์วายต้องจั่วหัวอย่างเดียวว่าเป็นวาย มันถูกสอดแทรกไปด้วยจะดีกว่า ผมกำลังหมายถึงอยากให้เนื้อหาในเรื่องก็มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักแบบชายรักชายใส่ไปด้วย เพื่อเพิ่มโอกาสและทางเลือกให้กับผู้ชมได้มากยิ่งขึ้น ที่สำคัญต้องใช้คำว่าถ้ามีโอกาสแล้วบทบาทมันส่งผลต่อกลุ่มคน LGBTQ+ ได้ หรือถ้ามันช่วยกระตุ้นแนวคิดด้านความเท่าเทียมได้ ตลอดจนทำให้สังคมดีขึ้นได้ไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ผมก็ยินดีที่เราจะรับบทบาทนั้น ๆ และต่อยอดการแสดงซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายของเราต่อไป” (ภาณุวัฒน์ เกิดทองทวี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มิถุนายน 2566)

ซึ่งตรงกันกับ สิทธา สภานุชาติ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “อนาคตการทำงานที่วางไว้ ผมก็จะเน้นพัฒนาฝีมือการแสดงให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ อย่างการแสดงในบทบาทชายรักชายหรือบทบาททั่วไปนั้น ผมมองว่าผมจะต่อยอดเรื่องฝีมือการแสดง เพื่อพร้อมรับบทบาททุกบทบาทและโอกาสที่เข้ามาให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะบทบาทชายรักชายหรือบทบาททั่วไปก็ตาม”

“แนวทางการทำงานในอนาคตที่วางไว้ ผมมองว่าก็ต้องทำงานต่อไปเรื่อย ๆ ทำให้เต็มที่เพราะไม่รู้อนาคตข้างหน้าของเรานั้นจะแย่หรือจะดี แต่อย่างเราก็จะภูมิใจว่าเราทำเต็มที่แล้ว อย่างซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ชายรักชายเองถ้ามีคนหยิบยื่นโอกาสเข้ามาและบทโอเคเหมาะสมกับผม ก็ตัดสินใจรับแสดงได้เลย ผมอยากแสดงทุกบทบาทเพราะผมยังคงมองว่ามันท้าทายตัวเองเสมอ ๆ ในทุกงาน ยิ่งตอนนี้เราเข้าใจเพศทางเลือกมากขึ้นและเข้าใจมุมมองชายรักชายแล้วก็อยากจะทำต่อยอดในอนาคตด้วยการทิ้งบทบาทชายรักชายและบทบาทนักแสดงทั่วไป” (ศรยุทธ ธนวัชรวัฒน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 8 มิถุนายน 2566)

จิริกิตต์ ถาวรวงค์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มิถุนายน 2566)

กล่าวไว้ว่า “การรับงานหรือรับแสดงในบทบาทต่อไปในอนาคต ผมไม่ได้มองอะไรเลย แต่ถ้าเป็นมุมของซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วาย ผมมองแค่อยากจะเป็นกระบอกเสียงให้กลุ่มคน LGBTQ+ เท่านั้น และเราก็อยากทำพายตนเองด้วยการต่อยอดในฐานะนักแสดงที่ดีให้ได้ ผมไม่ได้คิดว่าเราต้องรับบทที่ดีมากมาย หรือต้องดูแลภาพลักษณ์เกินพอดี ผมแค่ต้องการแสดงให้งานแสดงของผมมันเกิดประโยชน์กับคนอื่น ๆ ในแง่ต่าง ๆ ทั้งความสุขและข้อคิด หรือการฉุกละเอิบก็พอแล้วครับ ส่วนบทบาทการแสดงชายรักชายในอนาคตผมมีแน่นอน ผมพยายามพัฒนาตัวเองเสมอให้เหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ และหวังว่าในอนาคตจะได้ลองบทบาทที่แตกต่างไปจากเดิมไม่ว่าจะซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ชายรักชาย หรือซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป”

4.3.1.2 แนวทางต่อยอดงานในวงการบันเทิงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

นักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทมองว่าอนาคตในการทำงานในวงการบันเทิงที่วางไว้ไม่ได้จำกัดแค่เพียงซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายหรือซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องการแสดงทุก ๆ บทบาทให้ได้และทำให้คนดูเชื่อให้ได้ว่าเป็นตัวละครตัวนั้น ทำให้คนดูหรือผู้ชมสนุกไปกับงานแสดงที่เปลี่ยนแปลงไปไม่เหมือนเดิม ไม่ซ้ำจำเจ ซึ่งอาจจะเป็นตัวละครในซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายหรือไม่ใช่ก็ได้ แต่ถ้าบทบาทเหมาะสม จังหวะเวลาได้ทุกอย่างลงตัวก็พร้อมรับแสดงในบทบาทที่ได้รับการเสนอมาเหมือนหลักการ ซึ่งผลจากการแสดงไปแล้วอาจจะไม่ได้ดังเปรี้ยงปร้างแบบที่คิดไว้ หรือเหมือนกับผลงานในอดีต แต่ถ้าเป็นบทที่ดีแสดงแล้วผลออกมาแบบไหนคนจะชอบหรือไม่ชอบก็โอเคและพร้อมในการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ ที่จะเข้ามา ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปได้ดังนี้

“อนาคตการทำงานในวงการบันเทิง ผมมองในมุมมองเราจะขยับมากขึ้นจากแสดงซีรีส์เป็นละคร เราอยากให้มีการเติบโตมากขึ้น มีการพัฒนาการแสดงมากขึ้น คนมีความสุขกับงานของเรามากขึ้นและปณิธานแรกของผมในการก้าวเข้ามาทำงานในวงการบันเทิงคือเราอยากชวนคนไปทำความดี ฉะนั้นสิ่งที่เราต่อยอดอยากไปในทิศทางที่คนดูเชื่อในตัวละครและรักตัวละครและเรา จากนั้นเดินทางทำความดีไปด้วยกันกับเรา ส่วนการแสดงในซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายผมสนใจต่อยอดอยู่แล้วเพราะผมมองว่าไม่ว่าจะความรักของชายหญิงหรือความรักของชายและชายเหมือนกัน ดูโอกาสและจังหวะมากกว่าในการรับงาน เพราะถ้ามีบทบาทที่เราสามารถจะกลับไปสนุกสนานกับบทนั้น ๆ ได้ ก็อยากกลับไปเล่นอีก แต่ผมอยากได้รับบทที่ทำพายมากขึ้น ทำให้เรา

ทำทนายตัวเองได้มากขึ้นตามวัย มีการพัฒนาทางการแสดงมากขึ้น เป้าหมายของผมมีเท่านี้”
(ศุภพงษ์ อุดมแก้วกานัญญา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

ซึ่งเหมือนกันกับ ปราชญา เรื่องโรจน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “จริง ๆ ต่อให้เปลี่ยนแปลงบทบาทไปก็บทบาทก็ตามเรายังคงมองว่าเราจะเป็นนักแสดงอยู่ มันเหมือนกับว่าสิ่งที่เราวางอนาคตไว้ คือเราเป็นนักแสดงคนหนึ่งต่อให้บทยะไรเสนอเข้ามา เราก็สามารถรับมือกับบทที่ได้รับมาได้โดยที่ทุกคนมองเราเป็นนักแสดงจริง ๆ คนหนึ่ง ไม่ได้มองเราเป็นสิ่งโต ปราชญาอย่างเดียว และไม่ได้มองว่าซีรีส์หรือละครโทรทัศน์เรื่องนี้เราไปแสดงแล้ว ต้องตั้งเปรี๊ยะเป็นพลุแตก จุดนี้ผมไม่ได้คิดเลย ผมอาจจะไม่ได้โตตั้งในชื่อสิ่งโต ปราชญาต่อไปก็ได้ แต่พอเราไปเป็นตัวละครตัวนั้นแล้วคนเชื่อได้ผมก็โอเคแล้ว แต่การต่อยอดการแสดงไม่ว่าจะเป็นซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายหรือไม่ใช่ก็เหมือนเดิม คือผมไม่ได้แบ่งซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงหรือซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย แต่ผมมองที่บทบาทมากกว่าว่าบทบาทไหนที่เขาเสนอมารหรือที่มึงงานเสนอมาร แล้วช่วงเวลาได้ผมก็รับแสดง”

ด้าน ชนะภูมิ เถรว่อง (การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566) กล่าวว่า “จริง ๆ ในอนาคตถ้าเราได้บทยะไรมาก็ตาม ผมอยากเล่นได้ทุก ๆ บทที่เหมาะสมกับเพชร ไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายหรือไม่ใช่และเป้าหมายของเพชรที่ชัดเจนคือทำเป็นอาชีพไปได้ตลอดรอดฝั่ง คือซีรีส์และละครโทรทัศน์วายอาจจะจุดเปิดของเราในวงการบันเทิง และสามารถต่อยอดไปแสดงบทบาทอื่น ๆ ได้ และขอให้มึงงานตลอดทั้งปี เพชรคาดหวังแบบนั้น”

4.3.2 การผลักดันซีรีส์ชายรักชายในวงการบันเทิงไทย

4.3.2.1 แนวทางการผลักดันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

ในปัจจุบันทุกค่าย ทุกสถานีโทรทัศน์ของไทยในทุก ๆ แพลตฟอร์ม มีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของตลาดและกลุ่มเป้าหมายที่ต้อง การความบันเทิงและเพื่อส่งเสริมแนวคิดเพศทางเลือกหรือกลุ่มคน LGBTQ+ ให้คนในสังคมได้รู้จักและเข้าใจในความเท่าเทียมมากขึ้น ซึ่งซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายควรได้รับการผลักดันมากกว่านี้ ไม่ใช่ให้แค่หน่วยงานเอกชนผลิตขึ้นงานออกมาสู่ผู้ชมเท่านั้น แต่ควรเป็นเรื่องของรัฐบาลที่พูดถึงและมีบทบาทในเรื่องนี้ด้วยในอดีตวงการบันเทิงมีการมองเห็นแค่สองเพศเท่านั้นคือชายและหญิง ซึ่งมันเป็นความเคยชินนานมาก แต่ ณ ปัจจุบันคนเริ่มมองเห็นเพศทางเลือกมากขึ้น มันเป็นเรื่องที่ดีต่อวงการบันเทิงไทย ทำให้คนได้เริ่มมองว่าซีรีส์หรือละครโทรทัศน์เหล่านั้นมันเป็นสิ่งที่อยู่บนดินไม่ใช่ใต้ดิน ต้องหลบซ่อนแบบในอดีตอีกแล้ว ขณะที่ในมุมของการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายนั้น คนในสังคมจำนวนไม่น้อยมองว่าในปัจจุบันมีการผลิตซีรีส์และละคร

โทรทัศน์แนวนี้เยอะเกินไป แต่บางกลุ่มก็มองว่าอยากให้พัฒนาและผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาให้มากขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยได้ผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไปให้ไกลมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจของไทย และอยากให้ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายที่ผลิตออกมามีช่องทางออกอากาศที่เพียงพอกับจำนวนสัดส่วนของซีรีส์และละครโทรทัศน์ ซึ่งจะผลิตออกมามากขึ้นในแต่ละปี โดยในปัจจุบันซีรีส์และละครโทรทัศน์ถูกผลิตออกมามาก แต่กลับมีช่องทางออกอากาศน้อย อยากให้บริหารสัดส่วนให้เหมาะสม ซึ่งน่าจะเป็นการพัฒนาที่ดีและต่อยอดได้ประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียดจากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายได้ดังนี้

“เอาจริง ๆ มุมมองผมอยากจะทำให้ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย เป็นสิ่งที่ถูกนำเสนอออกไปอย่างเป็นทางการมากกว่า เนื่องจากต้องยอมรับว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในไทยนั้นมีชื่อเสียงอย่างมากในเอเชียและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลก ถ้าพูดถึงละครโทรทัศน์และซีรีส์ Boy's Love ในไทย จะมีคนจำนวนมากชื่นชอบและอยากดู ผมจึงมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายควรได้รับการผลักดันมากกว่านี้ ไม่ใช่ให้แค่หน่วยงานเอกชนผลิตขึ้นงานเท่านั้น แต่มันควรเป็นเรื่องของรัฐบาลที่พูดถึงและมีบทบาทในเรื่องนี้ด้วย ผมมองว่ามันน่าจะเสียโอกาสในการต่อยอดอย่างมากเนื่องจากคนต่างชาติเขารับรู้กันเองแบบปากต่อปากเกี่ยวกับซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในไทย ผมจึงมองว่ามันควรถูกพูดถึงมากขึ้นจากรัฐบาล ส่วนมุมมองการพัฒนาวงการบันเทิงไทยจริง ๆ ผมรู้สึกว่าคุณซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมีความหลากหลายมากขึ้น ก่อนหน้านี้งานการบันเทิงมีการมองเห็นแค่เพศเดียวหรือสองเพศเท่านั้นคือชายและหญิง ซึ่งมันเป็นความเคยชินนานมาก แต่ ณ ปัจจุบันคนเริ่มมองเห็นเพศทางเลือกมากขึ้น ผมมองว่ามันเป็นสิ่งที่ตลาดต้องการบันเทิงไทยมันทำให้คนได้เริ่มมองว่าคุณซีรีส์และละครโทรทัศน์เหล่านี้ มันเป็นเรื่องที่อยู่บนดินไม่ใช่ใต้ดินต้องหลบซ่อนแบบในอดีตอีกแล้ว ผมมีเพื่อนที่เป็นเกย์ เขามีความสับสนมากกว่าเขาชอบผู้ชายหรือผู้หญิงเพราะเขาไม่เคยรู้เลยว่า มีสิ่งที่เรียกว่าเกย์อยู่ด้วย เพราะเขาคิดแค่ว่าสังคมไทยเรามีแค่เพศชายและเพศหญิงเท่านั้น ที่สำคัญที่ผ่านมามีสื่อทุกสื่อ ทุกหน่วยงานไม่เคยพูดถึงเรื่องดังกล่าวเลยว่ามันมีอยู่จริง ๆ กับเพศทางเลือก เราไม่เคยพูดในแง่ ไม่เคยพูดให้มันมีเสียงออกมา แต่พอซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายถูกพูดถึงและสนใจ มันก็ทำให้คนเข้าใจคนกลุ่มนี้มากขึ้น และเขาก็ไม่ต้องเจ็บปวดกับการเลือกเพศที่ชอบอีกต่อไป” (จิริกิตดี ถาวรวงศ์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 12 มิถุนายน 2566)

ซึ่งตรงกันกับ ศรัณยูธร ธนวัชรวัฒน์ (การสื่อสารส่วนบุคคล , 8 มิถุนายน 2566) ที่กล่าวไว้ว่า “สำหรับมุมมองของผมในเรื่องการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของซีรีส์และละครโทรทัศน์วายในไทย ผมมองออกเป็นสองเชิง ถ้าเป็นเชิงเศรษฐกิจและสังคม ถ้าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายถูกผลิตออกมาในตลาดเยอะไป มันก็จะทำให้เกิดการแข่งขันกันเอง ถ้าพอดีมันจะเหมาะสม แต่ถ้าเป็นเชิงการอยากผลักดันให้มันมีบทบาทต่อวงการบันเทิงไทย ผมรู้สึกว่าคุณจะต้องมีการผลิตให้มันเยอะขึ้น สำหรับผม

มองว่าซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายเป็นเรื่องของ Soft Power ที่อยากให้รัฐบาลและเอกชนร่วมกันผลักดันให้เต็มที่ เพื่อให้ซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายไทยก้าวไปสู่ตลาดที่มันโตขึ้นและประเทศเราเป็นที่รู้จักมากขึ้น”

“ณ ตอนนี้เราต้องเข้าใจว่าซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายน่าจะเป็นละครโทรทัศน์หรือซีรี่ย์ Mainstream เรียกว่าง่าย ๆ ว่ามันเป็นทางเลือกหลักแล้วสำหรับผู้ชมในประเทศที่จะเลือกดู แต่สังคมไทยที่เรา กำลังพูดถึงคือคนที่ดูในกรุงเทพมหานครหรือในเมืองเท่านั้น เพราะคนที่อยู่ต่างจังหวัดหรือปริมณฑลของไทย เขาก็ยังจะเลือกดูละครช่องใหญ่อยู่ดี ถามว่าปัจจุบันซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายเกิดขึ้นเยอะไหม ตอบตามตรงว่าเยอะ แต่ช่องทางในการที่จะนำซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายเหล่านี้ไปออกอากาศให้ทั่วถึงทั้งประเทศยังไม่มี ผมอยากให้บาลานซ์ช่องทางออกอากาศกับจำนวนของซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายที่เกิดขึ้นมากกว่า เพราะตอนนี้ที่ผมเคยได้ยินข้อมูลมา มีการกล่าวว่าในปี 2566 นี้จะมีซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายที่รอออกอากาศและออกอากาศไปแล้วจำนวนมากกว่า 200 เรื่อง แต่เรามีช่องทางการดูแค่ไม่กี่ช่องหรือแค่ไม่กี่แอปพลิเคชันที่รับซีรี่ย์และละครโทรทัศน์เหล่านี้ไปฉายให้ถึงผู้ชม ผมจึงรู้สึกว่าการทำให้อุตสาหกรรมนี้มันบาลานซ์กันได้น่าจะเป็นการพัฒนาที่ดีและต่อยอดได้ประสิทธิภาพมากขึ้น และอย่างที่ทราบกันว่าซีรี่ย์และละครโทรทัศน์วายในมุมมองของคนปัจจุบันก็ไม่ได้ต่างอะไรกับซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ปกติ นักแสดงที่แสดงทั้งสองบทบาท ยิ่งไงก็ยังคงเป็นนักแสดงอยู่ ผมคิดว่าสิ่งที่เราจะพัฒนางานบันเทิงได้มันน่าจะอยู่ที่การพัฒนาคุณภาพของนักแสดงมากกว่า ตลอดจันด้านการพัฒนาโปรดักชั่นให้ดีขึ้นมีความทันสมัยและสมจริง ซึ่งผมมองว่ามันต้องพัฒนาไปควบคู่กันทั้งอุตสาหกรรม” (ภาณุวัฒน์ เกิดทองทวี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 22 มิถุนายน 2566)

4.3.2.2 แนวทางการผลักดันซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

ในปัจจุบันทุกค่าย ทุกสถานีโทรทัศน์ของไทยในทุก ๆ แพลตฟอร์มมีการผลิตซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความบันเทิงและเพื่อส่งเสริมแนวคิดเพศทางเลือกหรือกลุ่มคน LGBTQ+ ให้คนในสังคมได้รู้จักและเข้าใจในความเท่าเทียมมากขึ้น ในขณะที่ตัวแสดงเอง ก็อยากให้นักแสดงทุกคนที่แสดงจริงจงในการทำงาน ผลิตงานที่มีคุณภาพและเคารพต่อบทบาทของตนเองที่ได้รับ พยายามพัฒนาปรับปรุงการแสดงของตนเองให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ขณะเดียวกันการผลิตซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในไทยนั้น คนในสังคมจำนวนไม่น้อยมองว่าในปัจจุบันมีการผลิตซีรี่ย์และละครโทรทัศน์แนวนี้เยอะเกินไป แต่อยากให้เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ที่ออกมา แต่บางกลุ่มก็มองว่าอยากให้พัฒนาและผลิตซีรี่ย์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาให้มากขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยได้

ผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไปให้ไกลมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจของไทยทำให้ประเทศมีรายได้มากขึ้นเช่นกัน ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปรายละเอียด จากการสัมภาษณ์นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปได้ดังนี้

“เพชรรู้สึกว่าเป็นปัจจุบันซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมันมีเยอะแล้ว แต่ไม่ได้อยากให้ลดการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ลง แต่อยากให้สิ่งที่มันมีมากอยู่แล้วมีคุณภาพมาก ๆ เพราะหลายคนบอกว่าแต่ละปีมีซีรีส์วายเยอะมาก เน้นผลิตแต่ไม่ได้เน้นคุณภาพเท่าไรหลัง ๆ เลยมีซีรีส์วายเยอะแต่ที่ดั่งจริง ๆ มีน้อยมาก เพราะคนเริ่มมาพิจารณาเรื่องบทและองค์ประกอบภาพมากขึ้น เพชรมองว่าคนเริ่มมองว่ามันปกติแล้วที่บทยายมันควรมีความปกติ ไม่ได้เพ้อฝันเกินไป ให้อยู่ในโซนปกติให้ได้ ดังนั้นคุณภาพมันเลยลดลงไป อยากให้เพิ่มเรื่องคุณภาพมากกว่าคือส่วนใหญ่คนสร้างซีรีส์สร้างมาเพราะอยากให้เด็กในสังกัดของตัวเองดัง ไม่ได้สร้างมาเพื่อคุณภาพ เลยอยากให้จุดนี้และที่สำคัญซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมันต้องอดวงการบันเทิงได้อยู่แล้ว แต่ต้องเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์วายที่ดั่งจริง ๆ ไม่ใช่ผลิตออกสู่ตลาดผู้ชม แต่ไม่ได้ดัง” (ชนะภูมิ เถรว่อง, การสื่อสารส่วนบุคคล, 19 มิถุนายน 2566)

เหมือนกันกับ ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา ที่กล่าวไว้ว่า “ผมมองในแง่การพัฒนามากกว่า เพราะเราอยากให้นำเสนอในมุมมองที่มีช่องทางของตลาดกว้างมากขึ้น อยากให้ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเป็นตลาดสากลมากขึ้น ในการที่ทุกคนได้เห็นเป็นช่องทางเข้าถึงได้ง่ายมีบทบาทมากขึ้น สนุกกับตัวละครมากขึ้น มีความเท่าเทียมมากขึ้นและแน่นอนในปัจจุบันเราปฏิเสธไม่ได้เลยว่า ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมันมีการช่วยพัฒนาวงการบันเทิงอย่างมาก เพราะวงการบันเทิงเราไม่ได้ขายซีรีส์และละครโทรทัศน์วายแค่ในไทยแต่ในต่างประเทศด้วย ส่งผลให้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจมากขึ้น ในส่วนของธุรกิจและระบบเศรษฐกิจ ความเท่าเทียมของสังคม และความหลากหลายทางเพศด้วย ผมเลยมองว่ามันช่วยมาก ๆ ในการต่อยอดส่วนต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมบันเทิงไทย” (ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา, การสื่อสารส่วนบุคคล, 29 มิถุนายน 2566)

“ผมมองในมุมที่ว่ามันคือข้อดีที่วันนี้ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเปิดกว้างมากขึ้นจนคนไม่ตั้งคำถามแล้วว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายคืออะไร แต่ในขณะที่เดียวกันช่วงปีหลัง ๆ ที่ผ่านมาเป็นช่วงที่ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายได้รับความนิยมอย่างมากจนมีนักแสดงหน้าใหม่ออกมามาก ๆ เราไม่สามารถบอกได้ว่าการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมันควรลดลงหรือเพิ่มขึ้น แต่ขอให้นักแสดงเจนเนอเรชันใหม่เขาจริงจังในการทำงานของเขา มาก ๆ สรุปก็คือเราไม่มีคำแนะนำในมุมนี้ว่าการผลิตมันควรมากหรือน้อยลง แต่เราบอกได้แค่ว่ามันก็ดีแล้วที่สังคมยอมรับมากขึ้น ได้รู้จักซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมากขึ้น แต่อยากให้นักแสดงทุกคนที่แสดงจริงจังในการทำงาน ผลิตงานที่มีคุณภาพและเคารพต่อบทของตนเองที่ได้รับอย่างที่เราบอกซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมันได้รับความนิยมอย่างมากทั้งในไทยและต่างประเทศ มันเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ปกติ จนถึงขั้นที่ว่าเมื่อก่อน

เรามีการตั้งคำถามเกี่ยวกับซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเยอะมาก แต่ทุกวันนี้พูดถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายทุกคนรู้จักหมดแล้วและหวังว่าในอนาคต ซีรีส์และละครโทรทัศน์ต่าง ๆ และวงการบันเทิงไทย ไม่ว่าจะซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือไม่ใช่วาย คนจะรู้จักในภาพ รวมของวงการบันเทิงไทยมากกว่าจะโฟกัสที่ประเภทซีรีส์และละครโทรทัศน์ใดประเภทหนึ่ง” (ปราชญา เรื่องโรจน์, การสื่อสารส่วนบุคคล, 25 มิถุนายน 2566)

โดยผู้วิจัยขอสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปฐมภูมิตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย และข้อ 2) เพื่อศึกษาการรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย โดยมีรายละเอียดดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3: สรุปผลการวิเคราะห์การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

แนวทางการทำงานในวงการบันเทิง	สรุปผลการวิเคราะห์
1. แนวทางต่อยอดงานในวงการบันเทิงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย	การพัฒนาต่อยอดการทำงานในวงการบันเทิงถือเป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่จะส่งผลต่อความนิยมของนักแสดงในอนาคตเพราะถ้านักแสดงมีการวางแผนการทำงานและต่อยอดบทบาทที่น่าสนใจได้ดี ก็ยิ่งทำให้นักแสดงได้รับความนิยมจากผลงานของตนเองมากขึ้นในขณะเดียวกัน ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายก็ถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไทยให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศทั่วโลกมากขึ้น

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

แนวทางการทำงานในวงการบันเทิง	สรุปผลการวิเคราะห์
<p>2. แนวทางต่อยอดงานในวงการบันเทิงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป</p>	<p>นักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทมองว่าอนาคตในการทำงานในวงการบันเทิงที่วางไว้ ไม่ได้จำกัดแค่เพียงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทใดประเภทหนึ่ง แต่ต้องการแสดงทุก ๆ บทบาทให้ได้ และทำให้คนดูเชื่อให้ได้ว่าเป็นตัวละครตัวนั้น ซึ่งอาจจะเป็นตัวละครในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือไม่ใช่ก็ได้ แต่ถ้าบทบาทเหมาะสม ทุกอย่างลงตัวก็พร้อมรับแสดงในบทบาทที่ได้รับการเสนอมานี้ ซึ่งผลจากการแสดงไปแล้วอาจจะไม่ได้ดังเป็รียงปรั่างแบบที่คิดไว้ก็พร้อมพัฒนาตัวเองอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในอนาคต</p>
<p>การผลักดันซีรีส์ชายรักชายในวงการบันเทิงไทย</p>	<p>สรุปผลการวิเคราะห์</p>
<p>1. แนวทางการผลักดันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย</p>	<p>ในปัจจุบันทุกค่ายทุกสถานีโทรทัศน์ของไทยในทุก ๆ แพลตฟอร์ม มีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบโจทยความต้องการของตลาดและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความบันเทิงและเพื่อส่งเสริมแนวคิดเพศทางเลือกหรือกลุ่มคน LGBTQ+ ให้คนในสังคมได้รู้จักและเข้าใจในความเท่าเทียมมากขึ้น ซึ่งนักแสดงมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายควรได้รับการผลักดันมากกว่านี้ ไม่ใช่ถูกสนใจเพียงหน่วยงานเอกชนเท่านั้น แต่ควรเป็นเรื่องของภาครัฐบาลที่พูดถึงและมีบทบาทในเรื่องนี้ด้วย</p>

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ): สรุปผลการวิเคราะห์การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

การผลักดันซีรีส์ชายรักชาย ในวงการบันเทิงไทย	สรุปผลการวิเคราะห์
<p>2. แนวทางการผลักดันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป</p>	<p>นักแสดงยอมรับว่าในปัจจุบันทุกสถานีโทรทัศน์ของไทยในทุก ๆ แพลตฟอร์มมีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมแนวคิดเพศทางเลือกหรือกลุ่มคน LGBTQ+ ให้คนในสังคมได้เข้าใจในความเท่าเทียมมากขึ้น</p> <p>ขณะเดียวกันการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในไทยนั้น นักแสดงมองว่าคนในสังคมจำนวนไม่น้อยมองว่าในปัจจุบันมีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์แนวนี้เยอะเกินไป แต่อยากให้เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่ออกมา แต่บางกลุ่มก็มองว่าอยากให้พัฒนาและผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาให้มากขึ้นเพื่อต้นวงการบันเทิงไทย</p>

บทที่ 5

ผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบท เรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยและ 2) เพื่อศึกษาการรักษาภาพลักษณ์ของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งจะศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์นักแสดงชายที่แสดงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปแล้วเปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายจำนวน 4 คน ได้แก่ นายสิทธิลา สภานุชาติ หรือ เอี้ยง นักแสดงจากซีรีส์ “คลับ ฟรายเดย์ เดอะซีรีส์ 12 Uncharted Love รักซ่อนเร้น” ตอน รักซับซ้อน ออกอากาศช่อง GMM25 ปี พ.ศ. 2563, นายศรยุทธ ธนวัชรวัฒน์ หรือไฮด์ นักแสดงจากซีรีส์ตรวจธรณี ออกอากาศช่อง 3 ในเดือนกุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2566, นายจิรกิตติ์ ถาวรวงศ์ หรือเมฆ นักแสดงจากซีรีส์ชั่วฟ้าของหม ออกอากาศทาง ช่อง GMM25 ในปี พ.ศ. 2565 และนายภานุวัฒน์ เกิดทองทวี หรือคอปเตอร์ นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “เดือนเกี้ยวเดือน 2Moons The Series ออกอากาศทาง ช่องวัน 31 ปี พ.ศ. 2560 และนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายไปเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป จำนวน 3 คน ได้แก่ นายศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา หรือซันต์ นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “บังเอิญรัก Love by Chance” ออกอากาศทางช่อง 9 ปี พ.ศ. 2561, นายชนะภูมิ เถรว่อง หรือเพชร นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “Oxygen the Series ดั่งลมหายใจ” ออกอากาศทาง ช่องวัน 31 ปี พ.ศ. 2563 และนายปราชญา เรื่องโรจน์ หรือสิงโต นักแสดงจากซีรีส์เรื่อง “SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง” ออกอากาศทางช่องวัน 31 ปี พ.ศ. 2559 โดยทำการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวเพื่อเก็บข้อมูล

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” ผู้วิจัยได้ศึกษาและใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) นักแสดงจำนวน 7 คน โดยแบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ทศนคติและมุมมองจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย
ในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

5.1.1 การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย

5.1.1.1 การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

สำหรับการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทและเกณฑ์ในการใช้พิจารณาก่อนการ
เปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงนั้น นักแสดงจะมองถึงโอกาสที่เข้ามาของงานแต่ละงานว่าเป็นแบบ
ไหน บทที่นำเสนอมาเป็นอย่างไร เป็นบทบาทที่เคยรับแสดงมาแล้วหรือไม่ ซึ่งนักแสดงมีความคิดเห็น
ตรงกันว่าอยากลองแสดงในบทบาทใหม่ ๆ ให้ตนเองได้พัฒนาฝีมือการแสดงและมองว่าซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ชายรักชายก็คือซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่ให้ความสุขกับผู้ชมประเภทหนึ่ง ไม่ได้แตกต่างจาก
ซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่มีเนื้อหาแบบความรักของชายรักหญิง จึงตัดสินใจรับแสดงและเริ่ม
เปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองในแต่ละเรื่อง ซึ่งเกณฑ์การรับงานส่วนใหญ่ของนักแสดงนั้น จะเน้น
สแกนเรื่องของบทบาทและคาแรกเตอร์ที่ได้รับการเสนอมามากกว่า ไม่ได้มองในมุมที่จำกัดว่าจะรับ
งานแสดงแค่บทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเท่านั้น

5.1.1.2 การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

ขณะที่การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทและเกณฑ์ในการใช้พิจารณาก่อนการ
เปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงนั้นไม่ได้เฉพาะเจาะจงในการเลือกรับแสดงเพียงแค่บทบาทในซีรีส์
และละครโทรทัศน์ชายรักชายเท่านั้น แต่เลือกพิจารณารับงานและเปลี่ยนแปลงบทบาทจากความ
น่าสนใจของตัวบทละคร คาแรกเตอร์ที่ถูกนำเสนอมา ทีมงาน ผู้จัดละคร เป็นต้น โดยมองถึงความ
ท้าทายและประโยชน์ที่คนดูจะได้รับจากบทบาทของตนเองหรือการแสดงที่เกิดขึ้นในเรื่อง ไม่ได้มอง
เรื่องกระแสความนิยมเพียงครั้งคราวเท่านั้น นอกจากนี้ระบบการทำงานของซีรีส์และละครโทรทัศน์
ทั่วไปนั้น ในปัจจุบันจะเป็นการแพลนไว้ล่วงหน้าเพื่อขายช่องและมาร์เก็ตติ้งต่าง ๆ ไว้แล้ว แต่ระบบ
ของการขายซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักขายนั้น จะด้วยการถ่ายทำแล้วก็ค่อยไปขายช่องหรือหา
ช่องทางออกอากาศอีกทีหนึ่ง เลยมีการติลงานที่กระชั้นชิดกว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ทำให้มี
ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงออกมามากกว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย แม้ในปัจจุบัน
จะมีซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายต่อคิวออกอากาศจำนวนมาก แต่ก็ไม่เท่ากับสัดส่วนของซีรีส์
และละครโทรทัศน์ทั่วไป โดยเฉพาะช่องโทรทัศน์หลัก ๆ ของประเทศไทยในปัจจุบัน จะเห็นว่าคอน
เทนต์หลักของทุกสถานีทุกค่ายเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงทั่วไป ส่วนซีรีส์และละคร
โทรทัศน์ชายรักชายจะทำมาเป็นคอนเทนต์เสริมให้ผู้ชมได้ดูเป็นช่วงเวลาที่ถือเอาไว้ เลยทำให้ซีรีส์
และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงผลิตออกมาเยอะกว่าในตลาดผู้ชมนั่นเอง

5.1.2 มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย

5.1.2.1 มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

ขณะเดียวกันการศึกษาและทำความเข้าใจกับนิยามของคำว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงมีความสำคัญต่อการพัฒนาการแสดงในบทบาทชายรักชาย เนื่องจากทำให้นักแสดงสามารถเข้าใจในรูปแบบความรักของตัวละครและสามารถตีความคาแรกเตอร์ รวมถึงบทบาทที่ได้รับได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกที่แท้จริงของตัวละคร ออกมาผ่านการแสดงได้ ซึ่งทำให้ผู้ชมได้รับอารมณ์จากการแสดงได้เป็นอย่างดี โดยนักแสดงที่รับแสดงบทบาทชายรักชายนั้น ไม่ได้มองซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้ว่าเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ วายหรือไม่เป็นวาย แต่มองว่าซีรีส์ก็คือซีรีส์ เป็นละครโทรทัศน์ก็เป็นละครโทรทัศน์ มันเป็นงานแสดง และเป็นเพียงบทบาท ๆ หนึ่ง เป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง ซึ่งนักแสดงอาชีพหลักก็คือการ แสดงและสวมบทบาทเป็นตัวละครแต่ละตัว เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทก็ต้องทำให้ได้ และแสดง ให้เป็นตัวละครในเรื่องจริง ๆ โดยไม่ได้มองหรือมีความคิดแบ่งแยกความเป็นบทบาทใด ๆ ไม่ว่าจะ ชายรักชายหรือชายรักหญิงก็ตาม

5.1.2.2 มุมมองความรู้สึกจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และ ละครโทรทัศน์ชายรักชชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

การศึกษาและทำความเข้าใจในนิยามของคำว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ของนักแสดงที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการแสดงในบทบาทชายรักชายหรือบทบาทอื่น ๆ ของ นักแสดง เนื่องจากทำให้นักแสดงสามารถเข้าใจในรูปแบบความรักของตัวละครและสามารถตีความ คาแรกเตอร์ รวมถึงบทบาทที่ได้รับได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้การถ่ายทอดผ่านการแสดงออกมามีความ สมจริง น่าเชื่อถือและจับต้องได้ สามารถเข้าถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้ชมได้ ซึ่งในปัจจุบันการ ผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์วายก้าวหน้าไปอย่างมาก โดยเฉพาะด้านโปรดักชั่น ทั้งนี้หมายถึงซีรีส์และ ละครโทรทัศน์ชายรักชายและซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงนั้นโปรดักชั่นมีความใกล้เคียงกัน มาก และเรื่องราวเองก็มีความใกล้เคียงกัน เช่น ในอดีตซีรีส์และละครโทรทัศน์วายจะนำเสนอแค่ใน บทบาทของการเป็นนักเรียนนักศึกษาในมหาวิทยาลัย แต่ตอนนี้ก้าวหน้าไปเยอะมาก ๆ เพราะมีการ ผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์วายที่มีการประกอบอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งอาชีพหมอ ครู ทหาร ตำรวจ เป็นต้น ดังนั้นจึงมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปประเภท หนึ่ง แต่อาจจะแตกต่างกันในบริบทของความรักว่าเป็นความรักของชายรักชาย หรือชายรักหญิง หรือ หญิงรักหญิงนั่นเอง ที่สำคัญการให้คำนิยามว่าเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย เหมือนเป็นการบอกไป ตรง ๆ ว่าซีรีส์หรือละครโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นความรักแบบชายรักชาย ซึ่งก็อยู่ที่คนดูว่าจะเสพแบบไหน จะชายรักหญิง หรือชายรักชาย หรือหญิงรักหญิง แบบไหนตามที่อยากดู แต่โดยรวมซีรีส์และละคร

โทรทัศน์วายก็คือซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทหนึ่ง ที่เป็นงานแสดงเหมือนกัน แต่จะเป็นประเภทไหนมากกว่า จากนั้นก็ให้ผู้ชมที่เป็นเหมือนผู้บริโภคได้ตัดสินใจตรง ๆ เลยกว่าจะดูซีรีส์และละครโทรทัศน์เรื่องชายรักชายเรื่องนี้ไหม ถ้าไม่ชอบก็ไปดูซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักหญิงทั่วไปแทน

5.1.3 ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย

5.1.3.1 ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

สำหรับความท้าทายด้านการแสดงในบทบาทที่แตกต่างออกไป ทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมากกว่าปัจจัยเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับและค่าตอบแทนที่สูงในการแสดงบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย โดยแต่ละครั้งในการที่มีบทบาทมาแนะนำเสนอ ก็จะยึดหลักในการพิจารณารับงานแสดงจากบทบาทที่ได้รับความเรกเตอร์ที่ต้องแสดงว่าเป็นแบบไหน ตลอดจนผู้จัดละครหรือผู้กำกับที่จะร่วมงานเหมือนที่เคยทำมา ไม่ได้มองปัจจัยด้านค่าตอบแทนมาเกี่ยวข้อง

5.1.3.2 ปัจจัยเรื่องความนิยมและค่าตอบแทนของนักแสดงชายไทยที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

ความท้าทายด้านการแสดงในบทบาทที่แตกต่างออกไป ซึ่งทำให้มีประสบการณ์ในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ มากขึ้น ส่งผลให้นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทมาแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มากกว่าปัจจัยเรื่องความนิยมของกลุ่มแฟนคลับและค่าตอบแทนที่สูงในการแสดงบทบาทนั้น ๆ โดยปัจจัยด้านความน่าสนใจของตัวละคร รวมถึงการนำเสนอที่จะได้สร้างสรรค์ออกไปผ่านการแสดงที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละเรื่องส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงบทบาทมากกว่าบริบทอื่น ๆ ซึ่งเหตุผลหลักคือการอยากเป็นนักแสดงมีอาชีพจริง ๆ ที่แสดงได้ทุกบทบาท มันมีความท้าทายอยู่ในนั้น นอกจากนี้นักแสดงยังมีแรงจูงใจสำคัญในการเปลี่ยนแปลงบทบาทอีกประการหนึ่งก็คือความหลงใหล (Passion) ในการทำงาน เนื่องจากมองว่าหากทำงานแสดงไปเรื่อย ๆ หรือเป็นบทบาทเดิม ๆ จะรู้สึกไม่เฉาและหมดไฟในการทำงาน ฉะนั้นจึงพยายามหาความท้าทายใหม่ ๆ ให้ตนเองได้เรียนรู้และพัฒนาทักษะการแสดงไปเรื่อย ๆ ให้รู้สึกว่าต้องตื่นตัวในการทำงานมากขึ้น เพื่อทำงานให้ออกมาดีมากขึ้นพยายามเพิ่มไฟให้ตนเอง เปลี่ยนบทบาทใหม่ ๆ ไม่ชอบแสดงในบทบาทเดิม ๆ และถ้าไม่ใช่ปัจจัยด้านความนิยมและค่าตอบแทนก็ยังยืนยันและสนใจเปลี่ยนบทบาทการแสดงอยู่เรื่อย ๆ ขณะเดียวกันนักแสดงยังมองว่าซีรีส์และละคร

โทรทัศน์ชายรักชายที่ผลิตโดยคนไทยนั้น สามารถช่วยผลักดันวงการบันเทิงไทยให้เป็นที่สนใจในต่างประเทศได้มากขึ้น ทำให้หลายคนหันมามองประเทศไทยและส่งผลให้เศรษฐกิจจนตลอดวงการบันเทิงไทยเติบโตและพัฒนาได้ และซีรีส์หรือละครโทรทัศน์วายในไทยในปัจจุบันนี้ จัดเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทหนึ่งที่มีชื่อเสียงมาก ๆ ในอุตสาหกรรมบันเทิงไทย ถ้าพูดถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหลาย ๆ ประเทศยกไทยเป็นอันดับต้น ๆ ไม่ว่าจะตัวบท แคลสตีงหรือโปรดักชั่นต่าง ๆ ซึ่งความมีชื่อเสียงเหล่านี้ของซีรีส์และละครโทรทัศน์วายทำให้ทั่วโลกเป็นที่รู้จักวงการซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยมากขึ้นในระดับหนึ่ง

ตอนที่ 2 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

5.2.1 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาท

5.2.1.1 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงไม่ได้มีความกังวลเรื่องภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับแต่หลังจากเปลี่ยนแปลงบทบาทแล้ว เกิดความกังวลเรื่องภาพลักษณ์หลังเปลี่ยนแปลงบทบาท โดยคำนึงถึงความพึงพอใจของกลุ่มแฟนคลับมากขึ้น มีการดูแลตัวเองและภาพลักษณ์ที่มากขึ้น เนื่องจากเข้าใจในมุมมองของแฟนคลับ โดยจากประสบการณ์ส่วนบุคคลของนักแสดง มีแฟนบางส่วนที่ยึดติดกับตัวละคร ที่อยู่ในเรื่องที่เขาชอบเลยมีการผสมผสานระหว่างตัวตนของนักแสดงและตัวตนจากบทบาทในละครเข้าด้วยกัน ซึ่งถ้าแฟน ๆ โอเคแบบไหน ก็พร้อมรับกับกระแส แต่ในทางกลับกันก็มีคนที่ชอบนักแสดงจากซีรีส์และละครโทรทัศน์แล้วก็มาศึกษาจากตัวตนจริง ๆ ว่าเป็นยังไงบ้าง เป็นคนเหมือนในซีรีส์หรือละครโทรทัศน์ไหม ซึ่งกลุ่มแฟนคลับคนที่อยู่กันมานาน ๆ จะเป็นประเภทที่ชื่นชอบจากตัวตนมากกว่า ซึ่งนักแสดงบางคนมีการพูดคุยและทำความเข้าใจกับแฟนคลับก่อนว่าจะรับแสดงบทบาทที่แตกต่างไปจากเดิม อยากให้ติดตามให้กำลังใจและแฟน ๆ ก็ติดตาม พร้อมกับเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงบทบาทที่เกิดขึ้นเป็นอย่างดี

5.2.1.2 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

สำหรับก่อนและหลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดง ไม่ได้มีความกังวลเรื่องภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับ เนื่องจากมองว่าการแสดงของตนเองเปลี่ยนแปลงไปในบทบาทที่ได้รับไม่ได้เหมือนเดิมในทุก ๆ เรื่อง การทำให้คนดูเชื่อในตัวละครสำคัญกว่าภาพลักษณ์ที่มีหลังจากแสดงและมองว่าภาพลักษณ์ที่แฟนคลับมองกลับมาในแต่ละคาแรกเตอร์ที่ได้รับจะเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทที่แสดงออกมา ไม่ได้ยึดติดเพียงภาพลักษณ์เดียว เพราะตั้งใจผลิตผลงานออกมาให้ได้ทุกบทบาทที่รับแสดง นอกจากนี้ยังอยากให้แฟนคลับแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่นักแสดงสามารถปรับปรุง

ได้ แก้ไขได้ และใช้ได้ในการแสดงต่อไป เพื่อให้รู้ว่าจุดอ่อนทางการแสดงคืออะไร จะได้นำไปปรับปรุง และพัฒนาการแสดงของตนเองให้ดีขึ้นในทุก ๆ เรื่องและย้ำเรื่องการเลือกบทบาทและ คาแรกเตอร์ที่เข้ามาที่จะรับแสดงว่าก่อนตัดสินใจรับแสดงก็มาจากการพิจารณาว่ามันเหมาะสมไหม เคยแสดงหรือยัง โดยมองความท้าทายของการแสดงเป็นสำคัญเช่นเดิม

5.2.2 การวางแผนดูแลภาพลักษณ์

5.2.2.1 การดูแลภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์ และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

การวางแผนดูแลภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นสิ่งสำคัญที่นักแสดง ให้ความสำคัญอย่างมาก เนื่องจากภาพลักษณ์ที่ดีนั้นจะส่งผลต่อการจดจำและการต่อยอดในอนาคต ในการทำงานของนักแสดงได้ในอนาคต ซึ่งถ้านักแสดงมีภาพลักษณ์ที่ดีและเหมาะสมต่อบรรทัดฐาน ของสังคม ก็จะเป็นที่พึงพอใจของแฟนคลับ ซึ่งผลจากภาพลักษณ์ที่ดีดังกล่าวจะสามารถต่อยอด การทำงานของนักแสดงต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาพลักษณ์ของ (วรุฒม์ มีทิพย์, 2560) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างภาพลักษณ์ให้นักดารานักแสดงไว้ว่า จะต้องสร้างพร้อมการเปิดตัว นักแสดง ซึ่งต้องทำให้เกิดความประทับใจตั้งแต่แรกเพื่อเป็นภาพจำในบุคลิกของดารานักแสดง และ ภาพลักษณ์จะส่งผลกระทบยาวอยู่ กับดารานักแสดงและลบเลือนได้ยาก ภาพแรกจะเป็นภาพจำที่อยู่ใน จิตใจจึงต้องมีการรอบคอบในการวิเคราะห์และการวางแผนอย่างมีระบบเป็นองค์ประกอบในการสร้าง จุดเด่นให้ดารานักแสดงมีภาพลักษณ์ที่ตรงต่อความต้องการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐกิตติ์ ธรรมมา (2557) การส่งเสริมภาพลักษณ์ให้ศิลปิน และเป็นหลักการวางแผนในการสร้างคุณ ลักษณะเฉพาะบุคคลที่เหมาะสมให้ศิลปิน จนมีความโดดเด่นชัดเจนจนทำให้เกิดการจดจำได้ ภาพลักษณ์ศิลปินที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ผิวพรรณ สิ่งเหล่านี้จะทำให้ผู้ชม เกิดความประทับใจตั้งแต่แรกพบ ภาพลักษณ์ศิลปินที่เกิดจากการเสริมปรุงแต่ง ได้แก่ เสื้อผ้าเครื่อง แต่งกาย ทรงผม ระดับการศึกษา ชาติตระกูล จะทำให้ส่งเสริมให้ศิลปินมีเสน่ห์เป็นที่ดึงดูดความสนใจ จนทำให้ศิลปินเกิดความสำเร็จได้อีกด้วย

ขณะเดียวกัน ถ้าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผลตอบรับไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ ผลงานไม่ได้รับความนิยมอย่างมากมาตามทีคาดหวัง วิธีการรับมือที่ดีที่สุดคือการยอมรับผลการ เปลี่ยนแปลงบทบาท และมองหาสิ่งที่ดีที่สุดจากการทำงานในครั้งนี้ แล้วพยายามมองว่าอย่างน้อยก็ ได้ทำมัน ส่วนการต่อยอดของซีรีส์และละครโทรทัศน์วายในอนาคตก็ขึ้นอยู่กับบทบาทที่เข้ามาว่าเป็น แบบไหน แต่จะเน้นสแกนบทบาทที่เหมาะสมและน่าสนใจ มีผลดีหรือประโยชน์กับผู้ชมขนาดไหน หรือไม่กระทบคนอื่นและเกิดผลเสียก็รับแสดง และพร้อมเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเรื่อย ๆ อีกด้วย

5.2.2.2 การดูแลภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายในซีรีส์ และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

การวางแผนดูแลภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของผลลัพธ์จากชิ้นงานที่แสดงออกมา ซึ่งอยากให้แฟนคลับสนใจในบทบาทมากกว่าตัวตนของนักแสดง และอยากพัฒนาตัวเองในด้านการแสดงให้มากขึ้น โดยไม่ยึดติดภาพลักษณ์ของนักแสดงในแบบเดิม ๆ เพราะอยากเป็นนักแสดงที่แสดงได้ทุกบทบาท มากกว่าจะแสดงบทบาทเดิมซ้ำ ๆ โดยไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงและต่อยอดทักษะของตนเอง โดยผลจากการทำงานคือความท้าทายเพราะทุกครั้งที่เปลี่ยนแปลงบทบาท นักแสดงเองจะมีคาดหวังเสมอว่าจะทำได้ดี และทำได้ถึงภาพที่คิดในหัว มันเป็นความท้าทายมาก ๆ ของนักแสดงที่เกิดขึ้น และสิ่งสำคัญคือต้องเชื่อใจผู้กำกับและทีมงาน ถ้าเขามองว่าแสดงได้ดีแล้วก็ควรเคารพในมุมมองของผู้กำกับ เพราะเขาก็ต้องหาสิ่งที่ดีที่สุดให้กับชิ้นงานของเขาเช่นกัน เหมือนเป็นการแสดงความเคารพซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (วรุตม์ มีทิพย์, 2560) ที่ได้กล่าวถึงการสร้างภาพลักษณ์เอาไว้ว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา การรักษาให้ภาพลักษณ์ที่ดีให้คงเดิมจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นต่อธุรกิจบันเทิง เพราะดารานักแสดงในวงการมีความหลากหลาย ทั้งดารานักแสดงรุ่นเก๋ามีฝีมือเยี่ยม ความสามารถคับคั่งและดารานักแสดงหน้าใหม่ เกิดขึ้นมากมาย ดังนั้นความมีเสน่ห์เฉพาะตัว ของดารานักแสดงเองจึงเป็นสิ่งที่ควรให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ เนื่องจากหากดารานักแสดงมีความ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีเสน่ห์ น่าหลงใหล จะทำให้เกิดความประทับใจและความพึงพอใจในกลุ่มแฟนคลับจนนำมาสู่ความภักดีในตัวนักแสดงนั่นเอง

ตอนที่ 3 การดำรงอยู่และคงไว้จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทย ในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

5.3.1 แนวทางการทำงานในวงการบันเทิง

5.3.1.1 แนวทางต่อยอดงานในวงการบันเทิงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

การพัฒนาต่อยอดการทำงานในวงการบันเทิงถือเป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่จะส่งผลต่อความนิยมของนักแสดงในอนาคต เนื่องจากถ้านักแสดงมีการวางแผนการทำงานและต่อยอดบทบาทที่น่าสนใจได้ดี ก็ยิ่งทำให้นักแสดงได้รับความนิยมจากผลงานของตนเองมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายก็ถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไทยให้เป็นที่รู้จักในต่างประเทศทั่วโลกมากขึ้น นอกจากนี้นักแสดงที่เคยสวมบทบาทชายรักชายยังคาดหวังว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วัยในอนาคตจะเป็นตัวอย่างที่ดีที่ทำให้คนในสังคมที่ยังไม่ได้เข้าใจความหลากหลายทางเพศ หรือว่าความเท่ากันของคน ได้เข้าใจและเปิดใจยอมรับให้ได้มากขึ้น ซึ่งซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป อาจจะไม่จำเป็นว่าเป็นซีรีส์และ

ละครโทรทัศน์วายแบบตรง ๆ แต่อยากมันถูกสอดแทรกไปในซีรีส์และละครโทรทัศน์ปกติทั่วไป เพื่อช่วยกระตุ้นแนวคิดด้านความเท่าเทียมได้ ตลอดจนทำให้สังคมน่าอยู่และดีขึ้นได้ ไม่ว่าจะทางใดก็ตาม ทางหนึ่ง โดยงานแสดงในอนาคตจะยังคงยึดหลักการการทำงานที่เน้นคุณภาพและบทบาทที่ดีที่น่าสนใจ ไม่ได้ยึดติดเพียงบทบาทเดียว

5.3.1.2 แนวทางต่อยอดงานในวงการบันเทิงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

นักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทมองว่าอนาคตในการทำงานในวงการบันเทิงที่วางไว้ไม่ได้จำกัดแค่เพียงซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทใดประเภทหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องการแสดงทุก ๆ บทบาทให้ได้ และทำให้คนดูเชื่อให้ได้ว่าเป็นตัวละครตัวนั้น ทำให้คนดูหรือผู้ชมสนุกไปกับงานแสดงที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่เหมือนเดิม ไม่ซ้ำจำเจ น่าเบื่อ ซึ่งอาจจะเป็นตัวละครในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือไม่ใช่ก็ได้ แต่ถ้าบทบาทเหมาะสม จังหวะเวลาได้ทุกอย่าง ลงตัวก็พร้อมรับแสดงในบทบาทที่ได้รับการเสนอมานี้เหมือนหลักการ ซึ่งผลจากการแสดงไปแล้ว อาจจะได้ดั่งเปรี้ยงปร้างแบบที่คิดไว้ หรือเหมือนกับผลงานในอดีต แต่ถ้าเป็นบทที่ดี แสดงแล้วผลออกมาแบบไหน คนจะชอบหรือไม่ชอบก็โอเคและพร้อมในการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมในการทำงานในบทบาทต่าง ๆ ที่จะเข้ามา

5.3.2 การผลักดันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในวงการบันเทิงไทย

5.3.2.1 แนวทางการผลักดันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย

ในปัจจุบันทุกค่าย ทุกสถานีโทรทัศน์ของไทยในทุก ๆ แพลตฟอร์ม มีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของตลาดและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความบันเทิงและเพื่อส่งเสริมแนวคิดเพศทางเลือกหรือกลุ่มคน LGBTQ+ ให้คนในสังคมได้รู้จักและเข้าใจในความเท่าเทียมมากขึ้น ซึ่งซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายควรได้รับการผลักดันมากกว่านี้ ไม่ใช่ให้แค่หน่วยงานเอกชนผลิตชิ้นงานออกมาสู่ผู้ชมเท่านั้น แต่ควรเป็นเรื่องของรัฐบาลที่พูดถึงและมีบทบาทในเรื่องนี้ด้วยในอดีตวงการบันเทิงมีการมองเห็นแค่สองเพศเท่านั้น คือชายและหญิง ซึ่งมันเป็นความเคยชินนานมาก แต่ ณ ปัจจุบันคนเริ่มมองเห็นเพศทางเลือกมากขึ้น มันเป็นเรื่องที่ดีต่อวงการบันเทิงไทย ทำให้คนได้เริ่มมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์เหล่านี้มันเป็นสิ่งที่อยู่บนดินไม่ใช่ใต้ดิน ต้องหลบซ่อนแบบในอดีตอีกแล้ว ขณะที่ในมุมของการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายนั้น คนในสังคมจำนวนไม่น้อยมองว่าในปัจจุบันมีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์แนวนี้เยอะเกินไป แต่บางกลุ่มก็มองว่าอยากให้พัฒนาและผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาให้มากขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยได้ผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไปให้ไกลมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจ

ของไทย และอยากให้ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายที่ผลิตออกมามีช่องทางออกอากาศที่เพียงพอกับจำนวนสัดส่วนของซีรีส์และละครโทรทัศน์ ซึ่งจะผลิตออกมามากขึ้นเรื่อย ๆ ในแต่ละปี โดยในปัจจุบัน ซีรีส์และละครโทรทัศน์ถูกผลิตออกมามาก แต่กลับมีช่องทางออกอากาศน้อย อยากให้บริหารสัดส่วนให้เหมาะสม ซึ่งน่าจะเป็นการพัฒนาที่ดีและต่อยอดได้ประสิทธิภาพมากขึ้น

5.3.2.2 แนวทางการผลักดันซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป

ในปัจจุบันทุกค่าย ทุกสถานีโทรทัศน์ของไทยในทุก ๆ แพลตฟอร์มมีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกอย่างต่อเนื่องเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของตลาดและกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการความบันเทิงและเพื่อส่งเสริมแนวคิดเพศทางเลือกหรือกลุ่มคน LGBTQ+ ให้คนในสังคมได้รู้จักและเข้าใจในความเท่าเทียมมากขึ้น ในขณะที่ตัวแสดงเองก็อยากให้นักแสดงทุกคนที่แสดงจริงจังในการทำงาน ผลิตงานที่มีคุณภาพและเคารพต่อบทของตนเองที่ได้รับ พยายามพัฒนาปรับปรุงการแสดงของตนเองให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ ขณะเดียวกันการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในไทยนั้น คนในสังคมจำนวนไม่น้อยมองว่าในปัจจุบันมีการผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์แนวนี้เยอะเกินไป แต่อยากให้เน้นคุณภาพมากกว่าปริมาณซีรีส์และละครโทรทัศน์ที่ออกมา แต่บางกลุ่มก็มองว่าอยากให้พัฒนาและผลิตซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายออกมาให้มากขึ้นเพื่อให้ประเทศไทยได้ผลักดันอุตสาหกรรมบันเทิงไปให้ไกลมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจของไทย ทำให้ประเทศมีรายได้มากขึ้นเช่นกัน

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาในหัวข้อเรื่อง “การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบท เรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย” ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.2.1 จากการศึกษานักแสดงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยพบว่า กลุ่มคนที่ชื่นชอบนักแสดงหรือที่เรียกว่าแฟนคลับ ทั้งที่ชื่นชอบนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปและนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมีความเข้าใจในรูปแบบและวัฒนธรรมของซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย จนเกิดเป็นการจิ้นขึ้นระหว่างนักแสดงชายและนักแสดงชายด้วยกันในเรื่อง โดยมองว่านักแสดงทั้งสองคนกำลังแสดงซีรีส์และละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง เป็นงานแสดงประเภทหนึ่ง โดยไม่ได้แบ่งแยกกว่าเป็นความรักในรูปแบบที่แปลกแยกหรือแตกต่าง ซึ่งเขาพอใจในการแสดงและเรื่องราวความรักของชายรักชายในเรื่อง ทำให้เกิดการอินและติดตามเป็นแฟนคลับของนักแสดงชายที่แสดงต่อไป

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับซีรีส์วายของ (นัทธนัย ประสานนาม, 2562) ที่ได้ให้นิยามของหลักวัฒนธรรมวายไว้ว่า การสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่เพื่อตอบสนองความสุขทางจิตนาการ หรือ “การจิ้น” เมื่อตัวละครหรือบุคคลที่เป็นที่นิยมมีความสัมพันธ์กันและรักกัน” ลักษณะพิเศษของ กลุ่มสาววาย คือการมองแบบยาโออิ (Yaoi Gaze) ที่จะสามารถใช้จินตนาการในการมอง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับผู้ชายมีความเป็นไปได้มากกว่าสิ่งที่คนปกติเห็น ถ้าไม่มีการมองแบบยาโออิ (Yaoi Gaze) เวลาเราเห็นผู้ชายตบหัวกันก็จะเข้าใจว่าพวกเขาเป็นแค่เพื่อนกัน แต่หากว่าถ้าเป็นสาววายหรือคนที่มุ่มมองด้านเพศทางเลือก กลับเห็นว่าพวกเขาสัมผัสศีรษะกันอย่างอ่อนโยน ตามขนบของวายสุนทรียภาพหรืออรรถรสหลัก ๆ ในแบบนวนิยายโรมานซ์ ที่มักพบเจออุปสรรคระหว่างทางบ้าง แต่ท้ายสุดก็จบด้วยความสุขสมหวัง จนบางครั้งเรื่องราวก็อาจจะชวนพาฝันและไม่อิงความเป็นจริงหรือความสมจริง

5.2.2 จากการศึกษานักแสดงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยพบว่าพบว่ามีละครโทรทัศน์ หรือซีรีส์ในรูปแบบความบันเทิงถือเป็นช่องทางหลักในสื่อที่นำเสนอออกไปเพื่อให้ประชาชนเกิดความบันเทิง จรรโลงใจ ผ่อนคลายและมีความสุข ทั้งนี้ละครโทรทัศน์นั้นมีการนำเสนอรูปแบบของเรื่องราวและรูปแบบงานแสดงที่หลากหลาย ทั้งละครหรือซีรีส์แนวดราม่า โรแมนติก แอคชั่น คอมเมดี้ ตลอดจนสารคดีผ่านช่องทางโทรทัศน์ในหลากหลายสถานี ซึ่งอยู่ที่ผู้ชมจะเลือกดูและสนใจติดตาม

โดยสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์ของ (กษิติเดช สุวรรณมาลี, 2560) ที่ได้วิจัยคำว่า ละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้ โดยกล่าวว่า เป็นสื่อ (Media) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ และเป็นรายการโทรทัศน์ที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2498 จนถึงปัจจุบัน รายการละครก็ยังเป็นความบันเทิงที่ประชาชนให้ความนิยมสูงสุดมาโดยตลอด ในปัจจุบันการนำเสนอละครโทรทัศน์ มักมีการนำบทประพันธ์มาเรียบเรียงใหม่ และมีการแต่งเรื่องราวที่เพิ่มขึ้นจากบทประพันธ์เดิมเพื่ออรรถรสในการรับชมละครที่มากขึ้น ละครโทรทัศน์นั้นโดยทั่วไปคือความบันเทิงแบบบันเทิงคดี (Fiction) ซึ่งมีรูปแบบการนำเสนอเรื่องราวหลายรูปแบบด้วยกัน อาจจะเป็นเรื่องราวที่นำเสนอเป็นเรื่องแต่งขึ้นตามจินตนาการของผู้ประพันธ์และผู้เขียนบท ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องจริง หรือละครโทรทัศน์อาจเป็นเรื่องจริงที่ดัดแปลงให้เหมาะสมกับการเป็นบทละคร หรือละครโทรทัศน์อาจนำเค้าโครงความจริงบางส่วนมาขยายแต่งเติม ทั้งนี้ถ้าหากมองอีกแง่หนึ่ง ละครโทรทัศน์ก็เป็นสาร (Message) ชนิดหนึ่งที่ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ และความรู้สึกของผู้ส่งสาร นั่นคือผู้เขียนบทและผู้กำกับ การแสดง ไปยังผู้รับสารซึ่งก็คือผู้ชมเพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารนั่นเอง

โดยจากผลการวิจัยนั้น ละครโทรทัศน์และซีรีส์ที่ออกอากาศทางโทรทัศน์ เป็นสื่อหลักที่ผู้ชมเลือกที่จะรับชม โดยผู้ชมมักจะเลือกชมละครโทรทัศน์และซีรีส์จากเนื้อหาหรือจากตัวแสดงที่พวกเขาพึงพอใจ ซึ่งนักแสดงนั้นมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทอยู่เสมอ ไม่ได้แสดงเรื่องเดิมแล้วออกอากาศเป็นตอน ๆ โดยมีการเปลี่ยนฉากแสดงแล้วเป็นเรื่องราวเดิมในลักษณะของซีทคอม แต่เป็นการเปลี่ยนแปลงบทบาทในงานแสดงแต่ละเรื่องที่แตกต่างกันออกไป โดยนักแสดงมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย และนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป โดยนักแสดงมีการเลือกรับบทบาทที่แตกต่างกัน และมีการพัฒนาปรับปรุงการแสดงของตนเองตลอดเพื่อให้สามารถรับบทบาทที่หลากหลายได้ในอนาคต

5.2.3 จากการศึกษานักแสดงการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยพบว่า ภาพลักษณ์ที่กลุ่มแฟนคลับชื่นชอบนั้นมีผลในการตัดสินใจและคำนึงถึงต่อนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย เนื่องจากมีผลต่อความนิยมและความรักภักดีต่อศิลปิน ซึ่งสามารถต่อยอดการทำงานในอนาคตของนักแสดงได้ และถึงแม้เหตุผลดังกล่าวจะมีผลต่อการคำนึงถึงของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายไม่มากจนเป็นปัจจัยหลัก แต่การดูแลตัวเองตลอดจนบุคลิกภาพภายนอกที่แสดงออกมาของนักแสดง และการดูแลตัวเองก็เป็นเรื่องที่นักแสดงให้ความสำคัญเพราะจะทำให้กลุ่มแฟนคลับที่ชื่นชอบตนเองประทับใจและอยากสนับสนุนผลงานของเขาต่อไปในอนาคต

สอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ (Image) ที่กล่าวไว้โดย Kotler & Armstrong (1996) ซึ่งได้อธิบายว่า ภาพลักษณ์ (Image) ว่าเป็นองค์รวมของความเชื่อ ความคิด และความประทับใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งทัศนคติและการกระทำใด ๆ ที่คนเรามีต่อสิ่งนั้นจะมีความเกี่ยวพันอย่างสูงกับภาพลักษณ์ต่อสิ่งนั้น ๆ เราเกิดภาพลักษณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่แวดล้อมเรา ได้จากการที่เราถ่ายภาพขึ้นในความคิดของเราจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 คือ การได้เห็น การได้ยิน การลิ้มรส การดมกลิ่น และการสัมผัส เราอาจจะถ่ายภาพในความคิดของเราจากการได้สัมผัสอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างในเวลาเดียวกันก็ได้ ดังนั้นภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นในใจของแต่ละคนจึงไม่เหมือนกันและแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคล

ทั้งนี้จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัยที่ได้ตั้งเอาไว้ มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ของนักแสดงทั้ง 7 คน โดยการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย ทั้งจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และ

ละครโทรทัศน์ชายรักชาย หรือนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลง บทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปนั้น นักแสดงได้บอกเล่าเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงบทบาทของตนเองและเกณฑ์การเลือกพิจารณาบทบาทแต่ละงาน พร้อมทั้งเล่าถึงผลกระทบทั้งก่อนและหลังเปลี่ยนแปลงบทบาทที่เกิดขึ้น โดยทำให้ทราบถึงระบบการทำงานและวิธีการรับงานแสดงของนักแสดงชายทั้งในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป รวมถึงซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ตลอดจนแนวคิดในการรับงานของนักแสดงทั้งสองรูปแบบ

ขณะที่ภาพลักษณ์จากการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายใน ละครโทรทัศน์นั้น ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจนได้ผลการวิจัยว่า ภาพลักษณ์เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง ที่นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และ ละครโทรทัศน์ชายรักชายให้ความสนใจ แม้ไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ในทุก ๆ มิติ ทั้ง รูปลักษณ์ภายในและบุคลิกส่วนตัว แต่มีการดูแลตนเอง ดูแลรูปลักษณ์ภายนอกและคำนึงถึง ภาพลักษณ์ที่จะออกไปสู่สาธารณชนมากขึ้น แต่ในทางกลับกันนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ไม่ได้คำนึงถึง ภาพลักษณ์หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทเท่ากับนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่ เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย เนื่องจากมองว่าความ สำคัญสำคัญของการทำงานแสดง คือการเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเรื่อย ๆ ทำให้ตนเองได้พัฒนาการ แสดงมากขึ้น โดยไม่จำกัดเพียงบทบาทชายรักชายเท่านั้น แต่เป็นบทบาทต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในอนาคต ด้วย

อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัยข้างต้นสามารถสามารถอภิปรายการวิจารณ์โดยแบ่งกลุ่ม นักแสดงเป็น 2 ประเภท ดังรายละเอียดต่อไปนี้

นักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายใน ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ผู้วิจัยเสนอข้อปฏิบัติเพื่อให้นักแสดงสามารถดำรงและรักษา ภาพลักษณ์ในการทำงานในวงการบันเทิงได้ดังต่อไปนี้

1) นักแสดงควรให้ความสนใจกับบทบาทและคาแรกเตอร์ที่ได้รับ โดยไม่ได้คำนึงว่า ตัวละครที่ได้รับจะเป็นบทบาทรูปแบบใด แต่อยากแสดงให้ได้ทุกบทบาทเพื่อพัฒนาตัวเองให้มากขึ้น

2) นักแสดงควรมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทชายรักชาย โดยไม่ได้ใช้เพศมาจำกัด ในการรับงานแสดงที่เข้ามาในอนาคต

3) การสร้างภาพลักษณ์ของนักแสดงจะต้องถูกให้ความสำคัญมากขึ้นหลังการ เปลี่ยนแปลงบทบาท แต่ไม่ได้เป็นการเปลี่ยนแปลงในทุกมิติของตนเอง เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงใน แง่ของการดูแลตัวเองให้มากขึ้น เพื่อให้ดูดีในสายตาแฟนคลับและเหมาะสมกับบทบาทที่ได้รับ ณ ขณะนั้น

4) การส่งเสริมภาพลักษณ์ของนักแสดงควรทำควบคู่ไปกับการพัฒนาฝีมือการแสดงของตนเองเพื่อให้สามารถตอบโจทยความหลากหลายของบทบาทที่จะเข้ามาในอนาคต

5) สำหรับการแก้ไขภาพลักษณ์ของนักแสดง จะมาจากการพัฒนาฝีมือการแสดงในบทบาทที่ได้รับ ซึ่งถ้านักแสดงสามารถแสดงได้ถึงบทบาท ไม่ว่าจะบทบาทใดก็ตาม การแก้ไขภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับหรือผู้ชม จะเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทที่นักแสดงได้ทำการแสดงออกมา ไม่จำกัดเพียงแค่บทบาทแรกที่ได้แสดงเท่านั้น

6) การพัฒนาภาพลักษณ์ของนักแสดง ควรทำด้วยความเข้าใจในบริบททุกแง่มุม และควรมีการเพิ่มเติมทักษะการแสดงในส่วนที่ยังขาดไปจากความสามารถของตนเอง เพื่อให้นักแสดงพร้อมในการตอบรับกับบทบาทการแสดงที่ท้าทายที่จะเข้ามาในอนาคต

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อปฏิบัติของนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปเพื่อให้นักแสดงสามารถดำรงและรักษาภาพลักษณ์ในการทำงานในวงการบันเทิงได้ดังต่อไปนี้

1) นักแสดงควรจะมีการพัฒนาทักษะด้านการแสดงของตนเอง โดยเลือกเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเรื่อย ๆ ไม่ยึดติดว่าเป็นซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปหรือซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย เพื่อให้สามารถแสดงได้ทุกบทบาทและไม่ให้ผู้ชมรู้สึกเบื่อกับการแสดงของนักแสดงในคาแรกเตอร์ที่นำเสนอออกมา

2) การสร้างภาพลักษณ์ของนักแสดงนั้น สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบทบาทที่ได้รับแสดง โดยผลจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทไม่มีผลต่อการตัดสินใจแสดงในอนาคต เพราะนักแสดงจะเลือกงานแสดงจากความท้าทายเป็นสำคัญ

3) การส่งเสริมภาพลักษณ์ของนักแสดงควรทำทันทีและทำควบคู่ไปกับการพัฒนาฝีมือการแสดงของตนเองเพื่อให้สามารถตอบโจทยความหลากหลายของบทบาทที่จะเข้ามาในอนาคต

4) การเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของนักแสดงจะมีผลทันทีต่อความรู้สึกของแฟนคลับหรือผู้ชม การเตรียมพร้อมรับมือกับความคิดเห็นทั้งในแง่บวกและแง่ลบของผู้ชมหรือแฟนคลับที่จะเกิดขึ้นหลังมีการเปลี่ยนแปลงบทบาทจึงมีความสำคัญอย่างมาก เพื่อไม่ให้นักแสดงเกิดความกังวลจนเป็นการตีกรอบการรับงานแสดงของตนเองในอนาคตจนเกินไป

5) การแก้ไขภาพลักษณ์ของนักแสดงเป็นเรื่องของความท้าทายในการประกอบอาชีพนักแสดง เนื่องจากผู้ชมหรือแฟนคลับจะมีภาพจำและภาพลักษณ์ของนักแสดงคนนั้น ๆ อยู่ในใจแล้ว ดังนั้นการพัฒนาตัวเองในเรื่องของการเข้าถึงบทบาท ติความบทบาท และการเปลี่ยนแปลงบทบาทไปเรื่อย ๆ จะทำให้มีการแก้ไขภาพลักษณ์ในสายตาของผู้ชมเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ภาพลักษณ์นักแสดงจะต่อยอดทัศนคติของผู้ชม ไม่ว่าจะในแง่ลบหรือแง่บวก ซึ่งจะมีผลอย่างมากต่อการทำงานในวงการบันเทิงของนักแสดงคนนั้น ๆ ในอนาคต

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

5.3.1 ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของศิลปินหรือนักแสดงมีความสำคัญอย่างมากต่อการทำงานในวงการบันเทิง เนื่องจากเป็นปัจจัยสนับสนุนให้นักแสดงมีผลงานอย่างต่อเนื่อง และยังคงอยู่ในกระแสความนิยม ทำให้เกิดการพิจารณาจ้างงานในอนาคต ดังนั้นการวางแผนการดูแลภาพลักษณ์ของนักแสดงจึงถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงอย่างมาก

5.3.2 จากการศึกษาในครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความภักดีต่อศิลปินหรือนักแสดงในระยะยาว เนื่องจากปัจจัยด้านภาพลักษณ์นั้น เป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างสม่ำเสมอ หากเกิดวิกฤตทางการสื่อสารของนักแสดงที่มีผลต่อความนิยมหนึ่งครั้ง จะทำให้นักแสดงสูญเสียการสนับสนุนจากแฟนคลับและคนที่จงรักภักดีในตัวตนของนักแสดงไปอย่างง่ายดาย ดังนั้นการวางแผนดูแลภาพลักษณ์ที่ส่งผลให้เกิดความภักดีในอนาคตที่เป็นระยะยาว จึงมีความสำคัญต่อนักแสดงอย่างมาก อีกประการหนึ่ง

5.3.3 สื่อออนไลน์ในปัจจุบันมีความสำคัญและทรงอิทธิพลอย่างมากต่อความนิยมของดารานักแสดงตลอดจนซีรีส์และละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง ๆ ซึ่งการที่นักแสดงรู้จักใช้ช่องทางโซเชียลมีเดียหรือใช้สื่อออนไลน์ให้เกิดประโยชน์ในแง่ของการสนับสนุนและติดตามผลงาน จะทำให้นักแสดงสามารถต่อยอดงานในวงการบันเทิงได้อย่างดี

5.3.4 การศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรศึกษาในแง่มุมมองของการบริหารความสัมพันธ์ของดารานักแสดงและแฟนคลับ โดยเน้นการพูดคุยและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของแฟนคลับและดาราด้วยการจัดกิจกรรมแฟนมีตติ้งหรือรวมพลของกลุ่มแฟนคลับกับศิลปินเมื่อมีโอกาส เพื่อให้เกิดความสม่ำเสมอในความสัมพันธ์ อันจะส่งผลดีต่อการบริหารและวางแผนการดูแลภาพลักษณ์ของนักแสดงในอนาคต

5.3.5 การพัฒนาภาพลักษณ์นักแสดงหรือดารามีความน่าเชื่อถือและเป็นไปในทิศทางที่ดี จะส่งผลต่อทัศนคติที่ดีของคนทั่วไปที่มองวงการบันเทิงและคนในวงการบันเทิงอย่างมาก เพราะจะทำให้เกิดภาพลักษณ์และมุมมองในแง่บวกต่ออุตสาหกรรมบันเทิงไทย โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมภาพลักษณ์ทางสังคม

5.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

5.4.1 จากการศึกษาในครั้งนี้ ได้ศึกษาข้อมูลจากนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ตลอดจนนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายที่เปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปเท่านั้น ยังไม่ได้ต่อยอดข้อมูลทางด้านแฟนคลับที่มีความคิดเห็นต่อนักแสดง

ทั้งสองประเภท ดังนั้นหากมีการวิจัยต่อไป จะทำให้ได้มุมมองและข้อมูลในด้านของแฟนคลับในเชิงลึกมากขึ้น

5.4.2 การศึกษาข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลเพียงด้านการเปลี่ยนแปลงบทบาทและผลกระทบ ตลอดจนการดำรงไว้และคงอยู่เท่านั้น โดยไม่ได้ศึกษาข้อมูลในภาพรวมในแง่ของผู้ผลิต ซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายและคนที่อยู่ในแวดวงของซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ซึ่งถ้ามีการต่อยอดการวิจัยในส่วนนี้ จะทำให้งานวิจัยแลหัวข้อเรื่องมีความหลากหลายและมีมิติในเชิงลึกมากขึ้น

5.4.3 การศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยอาจจะนำเสนองานวิจัยในแง่ปริมาณหรือเชิงคุณภาพที่หาข้อมูลต่าง ๆ จากกลุ่มแฟนคลับหรือกลุ่มผู้ที่ชื่นชอบศิลปินซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย เพื่อให้ นำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้กับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสังคมในวงกว้างมากขึ้น

5.4.4 การศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรแตกประเด็นเกี่ยวกับซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายในต่างประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลในอีกแง่มุมหนึ่งของซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย โดยสามารถศึกษาและค้นคว้าจากตัวนักแสดงที่เปลี่ยนแปลงบทบาทในต่างประเทศ หรือผู้ที่ชื่นชอบซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของต่างประเทศ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกที่สามารถนำมาพัฒนาฉบับเชิงและซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายได้ในอนาคต

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ท แสนทวิ. (2565). ภาพตัวแทนความรักของชายรักชายในละครซีรีส์วายไทย. *วารสารการสื่อสารมวลชน*, 10(2), 221-250.
- กษิต์เดช สุวรรณมาลี. (2560). การเลือกเนื้อหาและการสร้างบทละครโทรทัศน์ในมุมมองของผู้ผลิตและผู้ชม. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- จตุมาศ เกลี้ยงเกลา และพรทิพย์ เย็นจะบก. (2556). การศึกษาภาพลักษณ์ของกลุ่มศิลปินนักร้องเกาหลีใต้ผ่านสื่อใหม่และพฤติกรรมแฟนคลับ. ใน *การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 51 สาขาศึกษาศาสตร์, สาขาเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* (หน้า 421-428). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ณัฐกิตติ์ ธรรมมา. (2557). การใช้เครื่องมือการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการในการสร้างภาพลักษณ์ศิลปินของบริษัท ทูรแพนเอเชีย จำกัด. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ณิชชา ยงกิจเจริญ. (2559). การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และแนวโน้มพฤติกรรม ที่มีต่อศิลปินวง EXO ของกลุ่มแฟนคลับ EXO-L. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธิดาดาว เดชศรี. (2561). *โครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก*. สืบค้นจาก https://eledu.ssru.ac.th/thidadow_de/pluginfile.php/63/block_html/content/โครงเรื่อง%20ตัวละคร%20ฉาก.pdf?time=1689644630842.
- นัฐทิยา มงคล. (2563). ปัจจัยภาพลักษณ์ของนักแสดงซีรีส์วายที่มีผลต่อความพึงพอใจของกลุ่มแฟนคลับ ในเขตกรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นัทธนัย ประสานนาม. (2562). นวนิยายวายโออีของไทย: การศึกษาเชิงวิเคราะห์. *วารสารวิชาการหอสมุดแห่งชาติ*, 7(2), 16-34.
- นุชณาภรณ์ สมญาตี. (2561). ซีรีส์วาย (Y): ลักษณะเฉพาะและการนำเสนอความรักของชายรักชาย. ใน *การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* (หน้า 67-83). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- ปนัดดา วงศ์ผู้ดี และจิระ เตชะมณีสถิตย์. (2557). การสร้างภาพลักษณ์ผู้มีชื่อเสียงของธุรกิจบันเทิงในประเทศไทย. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ประจำปี ๒๕๕๗ มหาวิทยาลัยรังสิต* (หน้า 549-557). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.

- พัชรพร หล่อรัตนโชติ. (2562). *การนำเสนอธรรมเนียมทางเพศผ่านสัญลักษณ์ระหว่างภาพยนตร์วายและอนิเมชัน*. สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัชพรพรรณ อมรศรีวงษ์ และบัณฑิต สวรรยาวิสุทธิ. (2562). การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคสื่อของสาววาย. *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษาในกลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์*, 5(1), 34-49.
- มองผ่านเลนส์คม - 55 ปี ช่อง 4 บางขุนพรหม. (2553, 6 สิงหาคม). *คมชัดลึก*. สืบค้นจาก <https://www.komchadluek.net/entertainment/68909>.
- วรุฒม์ มีทิพย์. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความซื่อสัตย์ภักดีต่อศิลปินเกาหลีของกลุ่มแฟนคลับชาวไทยในกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ศรัณย์ สิงห์ทน. (2552). *การเรียนรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทยจากวัฒนธรรมเพลงสมัยใหม่ของประเทศเกาหลีใต้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริภาพ แก้วมาก. (2558). *การสร้างตัวละครหลักและวิธีการเล่าเรื่องชายรักชายในสื่อบันเทิงไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพรรณรัตน์ มนต์วิเศษ. (2559). *การรับรู้ภาพลักษณ์ดารายอดนิยมในประเทศไทยผ่านสื่อสังคมออนไลน์*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หนัง ละคร ซีรีส์ ต่างกันอย่างไร. (2563). สืบค้นจาก <http://moviediy.net/home/2020/moviediy-clinic/หนัง-ละคร-ซีรีส์-ต่างกัน/>.
- อรวรรณ วิชญวรรณกุล. (2559). *ผู้หญิงกับการสร้างนวนิยายชายรักชาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรอุษา อึ้งศรีวงศ์. (2555). *การสร้างตัวละครและการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่ใช้เป็นแก่นเรื่อง*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญญ์ กุ้พงษ์ศักดิ์. (2558). *การบริหารจัดการรายการของกิจการโทรทัศน์แบบฟรีทีวีเพื่อผลเชิงพาณิชย์*. *วารสารนักบริหาร*, 30(2), 30-36.
- Boorstin, D. J. (1962). *The image: A guide to pseudo-events in America*. New York, NY: Harper.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (1996). *Principles of marketing* (7th ed.). Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.

ภาคผนวก

**BANGKOK
UNIVERSITY**

THE CREATIVE UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง: การศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปประกอบการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ผู้วิจัยใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ในการตอบแบบสัมภาษณ์ที่ตรงกับความเป็นจริงด้วยความคิดเห็นหรือความรู้ที่จริงของท่านมากที่สุด ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการศึกษาการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทเรื่องชายรักชายของซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทย (นักแสดงชายไทยที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป มาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย)
2. ผลการวิจัยนี้ เป็นประโยชน์ด้านการเปลี่ยนแปลงบทบาทของนักแสดงชายไทยในบริบทชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยที่สามารถนำไปปรับปรุงและประยุกต์ใช้กับการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสังคมในวงกว้าง

สมคิด แซ่คู

ข้อคำถามในการสัมภาษณ์

1. ด้านทัศนคติและมุมมอง

- 1.1 คุณรับงานแสดงในวงการบันเทิงมากี่ปี เหตุผลในตัดสินใจทำงานในวงการบันเทิงคืออะไร เพราะอะไร?
- 1.2 สาเหตุที่ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทจากบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ไปเป็นบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย มาจากอะไร เพราะอะไร?
- 1.3 คุณใช้เกณฑ์อะไรในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทจากบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ไปเป็นบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายในครั้งนี้ เพราะอะไร?
- 1.4 คุณใช้เวลาในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทนานเท่าไร เพราะอะไร?
- 1.5 มุมมองเกี่ยวกับซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายของคุณ เป็นอย่างไร จงอธิบาย?
- 1.6 ซีรีส์และละครโทรทัศน์วายในปัจจุบันมีการนำเสนอเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทุกสถานีทุกค่าย คุณมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไร?
- 1.7 คุณได้ศึกษาตลาดของกลุ่มคนที่สนใจบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายในปัจจุบันหรือไม่ หรือความนิยมของกลุ่มคนในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายในปัจจุบันมีผลต่อการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบทบาทของท่านหรือไม่อย่างไร?
- 1.8 คุณได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแสดงในรูปแบบซีรีส์และละครโทรทัศน์วายหรือไม่อย่างไร?

คำถามสำรอง

- 1) คุณมีแรงจูงใจอะไรในการเปลี่ยนแปลงบทบาท เพราะอะไรจงอธิบาย?
- 2) ถ้าไม่ใช่เพราะปัจจัยเรื่องความนิยมของคนในสังคมและเรื่องค่าตอบแทน คุณยังสนใจเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้หรือไม่ เพราะอะไร?
- 3) คุณมองว่าซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมีส่วนสำคัญในวงการบันเทิงอย่างไร เพราะอะไร?

2. ด้านผลกระทบ

- 2.1 ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทจากบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ไปเป็นบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย คุณได้คำนึงถึงผลกระทบด้านความนิยมหรือไม่อย่างไร?
- 2.2 คุณมีความคิดเกี่ยวกับการแสดงก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้หรือไม่ ถ้ามีหรือไม่มี เพราะอะไร?

2.3 คุณมีความคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับ ก่อนการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้อหรือไม่ ถ้ามีหรือไม่มีเพราะอะไร?

2.4 คุณมีความคิดเกี่ยวกับการแสดง หลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้อหรือไม่ ถ้ามีหรือไม่มีเพราะอะไร?

2.5 คุณมีความคิดเกี่ยวกับภาพลักษณ์ในสายตาแฟนคลับหลังการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้อหรือไม่ ถ้ามีหรือไม่มีเพราะอะไร?

2.6 คุณได้วางแนวทางในการดูแลภาพลักษณ์หลังเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้อหรือไม่อย่างไร?

2.7 คุณคาดหวังกับการเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้อหรือไม่อย่างไร?

คำถามสำรอง

1. ถ้าผลจากการเปลี่ยนแปลงบทบาท ไม่เป็นดังที่คาดการณ์ไว้ คุณมีวิธีรับมือกับมันอย่างไร?

2. ถ้าผลจากการเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นดังที่คาดการณ์ไว้ คุณจะคัดเลือกบทบาทในรูปแบบดังกล่าวต่อไปหรือไม่ เพราะเหตุใด?

3. ด้านการดำรงอยู่และคงไว้

3.1 คุณมองอนาคตการทำงานหลังเปลี่ยนแปลงบทบาทในครั้งนี้อของคุณอย่างไร?

3.2 ถ้าคุณเลือกได้ คุณอยากจะทำและพัฒนาและต่อยอดความนิยมเรื่องบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายที่ทำให้คนมีทัศนคติที่ดีต่อเพศทางเลือกอย่างไร?

3.3 คุณยังสนใจต่อยอดการแสดงบทบาทนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายครั้งนี้หรือไม่เพราะอะไร?

3.4 เป้าหมายต่อไปในการทำงานหรือการเปลี่ยนแปลงบทบาทของคุณในอนาคตเป็นอย่างไร?

คำถามสำรอง

1. มุมมองของคุณเกี่ยวกับซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย คุณมองว่าประเทศไทยควรนำเสนอบทบาทในซีรีส์และละครโทรทัศน์ประเภทนี้เพิ่มขึ้นหรือลดลง เพราะอะไร?

2. มุมมองของคุณเกี่ยวกับบทบาทนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์วาย คุณมองว่าบทบาทนักแสดงในซีรีส์และละครโทรทัศน์วายมีส่วนในการพัฒนาและต่อยอดวงการบันเทิงไทยอย่างไร เพราะอะไร?

ภาคผนวก ข

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์

สำหรับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลส่วนบุคคลและผลงานของนักแสดงที่มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทในบริบทเรื่องชายรักชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ไทยจำนวน 7 คน โดยลำดับเนื้อหาแต่ละบุคคล ได้ดังต่อไปนี้

นักแสดงชายไทยที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไปมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชาย ได้แก่

1. สิทธา สภานุชาติ หรือเอี้ยง เป็นนักร้อง นักแสดง พิธีกรชาวไทย โดยเอี้ยงเข้าสู่วงการบันเทิงโดยแสดงโฆษณาจากนั้นเข้ามาเป็นนักร้องที่บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่อายุ 17 ปี โดยเข้าไปเป็นศิลปินฝึกหัดก่อนจนได้เป็นหนึ่งในศิลปินบอยแบนด์วง "รู๊กกี้บีบี (Rookie BB)" มีผลงานตั้งแต่ พ.ศ. 2553 ถึง พ.ศ. 2556 ทำเพลงได้ 6 ซิงเกิ้ล จากนั้นวงก็ถูกยุบไป ต่อมาเป็นจังหวะที่อาร์เอสเปิดช่อง 8 ทีวีดาวเทียมขึ้น จึงมีโอกาสได้ชิมलगองเล่นละครโดยรับบทเป็นตัวประกอบก่อน เช่น เรื่อง "กากับหงส์" กับบทน้องชายนางเอกจนได้รับบทพระเอกเรื่องแรกคือ "ชิงรักหักสวาท" แสดงคู่กับ "กุลมาศ ลิ้มปทุมวิรานนท์" หรือ "ชนมจิน" นักร้องสาวในปี พ.ศ. 2558 แสดงละครเรื่อง "ลิเกหมัดสัง" รับบทเป็นพระเอกลิเกตกอับที่ต้องมาต่อยมวยเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว ผลงานต่อมาคือละครเรื่อง "ดอกซ่อนชู้" มีฉากหลังที่เกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 6 และรัชกาลที่ 7 เป็นละครที่เรตติ้งดีที่สุดในช่อง 8 ในขณะนั้น และต่อมาแสดงเรื่อง "สุดแต่ใจจะไขว่คว้า" และอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย ขณะเดียวกันซีรีส์ที่เอี้ยงแสดงแล้วมีกระแสถูกพูดถึงมาก ๆ ในโลกออนไลน์และสังคมโซเชียล ได้แก่ ซีรีส์ "Club Friday the Series 12" ตอน รักซับซ้อน ซึ่งมีฉากชายรักชายที่แสดงคู่กับ "กอล์ฟ อนุวัฒน์ ชูเชิดรัตนา" นั่นเอง

2. ศรุตสร ธนวิชรวัฒน์ หรือไอตี นักแสดงและพิธีกรชาวไทย เกิดวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2537 ด้านการศึกษา จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจาก โรงเรียนสถาพรศึกษา ระดับมัธยมศึกษาจาก โรงเรียนวัดนวลนรดิศ และระดับอุดมศึกษาจาก มหาวิทยาลัยรังสิต คณะนิเทศศาสตร์ ส่วนชีวิตในวงการบันเทิง ไอตี เคยเผยว่าอยู่ในวงการบันเทิงมาประมาณ 7-8 ปี แต่พอหมดสัญญา ก็ถอยตัวเองออกจากวงการนี้ จนกระทั่งได้กลับมาแคสซีรีส์ TharnType The Series Season 2 และได้รับบทของเซอร์รัส เขาบอกว่าเหมือนชีวิตได้เกิดใหม่อีกครั้ง ก่อนจะมีผลงานซีรีส์เรื่อง ตรวนธรรณี Chain of Heart ทางช่อง 3 ที่สร้างชื่อเสียงให้เขาอย่างมาก

3. จิรจิตต์ ถาวรวงค์ หรือเมฆ นักแสดง นักร้อง และพิธีกรชาวไทย เกิดเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2537 จบการศึกษาระดับมัธยมในแผนการเรียน ศิลป์-คำนวณ ที่ โรงเรียนสตรีวิทยา 2 จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ ภาควิชาสื่อสารมวลชน เริ่มเป็นที่รู้จักจากการสัมภาษณ์ Meet Dek-D เป็นตัวแทนภาคกลาง เดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว ปี 7 โดยตรอบ 24 คนสุดท้าย (2553) และเป็นตัวแทนภาคใต้ เดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว ปี 8 โดยตรอบรอบ 22 คนสุดท้าย (2554) ต่อมาได้เริ่มมีผลงานทางด้านวงการบันเทิงโดยการเป็นพิธีกรรายการ Bang Music Buffet ทางช่อง แบนแซนแนล (2554) เริ่มเป็นที่รู้จักกันในบทบาท 'พีท' จากเรื่อง Part-Time Lover รัก นอก เวลา และได้มีผลงานซิงเกิ้ลแรกเป็นของตัวเอง ชื่อเพลง "อย่าตัดสินคนทั้งโลกด้วยผู้ชายคนเดียว" ก่อนจะมีผลงานซีรีส์เรื่องมา อาทิ Ugly Duckling รักนะเปิดใจ Kiss the Series รักต้องจูบ Kiss Me Again จูบให้ได้ถ้านายแน่จริง จูบสุดท้ายเพื่อนายคนเดียว และมีมากมาย ก่อนมาถูกสนใจมาก ๆ จากซีรีส์วายชื่อว่า "หัวใจของผม (Sky In Your Heart)" นั่นเอง

4. ภาณุวัฒน์ เกิดทองทวี หรือคอปเตอร์ เป็นนักแสดง นักร้องชื่อดังชาวไทย เกิดวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2540 มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ภาณุวัฒน์เป็นลูกคนที่ 3 จบการศึกษา ระดับประถมศึกษาและมัธยม ศึกษาจากโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาณุวัฒน์ลุยงานกิจกรรม โดยเฉพาะนันทนาการในโรงเรียนมา เป็นทั้งกองเชียร์ยัน "เชียร์ลีดเดอร์" เคยชิงรางวัลชนะเลิศการประกวดบทความเพื่อรณรงค์ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ประจำปี พ.ศ. 2554 เรื่อง "ฉันจะสร้างสังคมให้โปร่งใส" มาแล้ว จบการศึกษาปริญญาตรีจากคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกการแสดงและกำกับการแสดง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านงานในวงการบันเทิงคอปเตอร์เป็นมีผลงานถ่ายโฆษณา เคยแสดงละคร ซิทคอม My Melody 360 ongsaruk ทางโมเดิร์นไนน์ และเข้ารอบ 25 คนสุดท้ายของรายการ เดอะสตาร์ ค้นฟ้าคว้าดาว จากนั้นคอปเตอร์เริ่มมีชื่อเสียงจากการได้มีโอกาสได้เล่นมิวสิกวิดีโอเพลงยังไกลของบอย พีชเมคเกอร์ และมีชื่อเสียงมากขึ้นจากผลงานการแสดง เดือนก๊วยเดือน 2Moons The Series ในบทหมอคิทหรือคิทแคท ในแก๊งค์หมอเถื่อน ตามด้วยผลงานซีรีส์ Gen Y วัยรุ่นวุ่นวายรัก ตามด้วย Gen Y วัยรุ่นวุ่นวายรัก SS2 และพลิกบทบาทมาแสดงซีรีส์ "เสน่หาสตอรี่ ss4 ตอน สายใยเสน่หา"

นักแสดงชายไทยที่เปลี่ยนแปลงบทบาทจากซีรีส์และละครโทรทัศน์ชายรักชายมาเป็นนักแสดงชายในซีรีส์และละครโทรทัศน์ทั่วไป ได้แก่

1. ศุภพงษ์ อุดมแก้วกาญจนา หรือแซนด์ เป็นนักแสดง นายแบบ นักร้อง พิธีกรชายชาวไทย เชื้อสายจีน เกิดที่จังหวัดตราด ประเทศไทย แซนด์เริ่มมีผลงานการแสดงเรื่องแรกในวงการบันเทิงเมื่อปี พ.ศ. 2561 ในบท "พีท" จากซีรีส์เรื่องบังเอิญรัก และได้เปิดตัวซิงเกิ้ลแรกในชื่อเพลงว่า "ถูกใจคนนี้" ในวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2562 และในปี พ.ศ. 2562 ก็ยังได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกคนหนึ่งในโครงการ KissBoysTH ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก 5 คน ในช่วงปี พ.ศ. 2562 ถึง พ.ศ. 2563 ศุภพงษ์ก็มีผลงาน

การแสดงออกมาอย่างต่อเนื่องอีกหลายเรื่อง อาทิเช่น เพราะคิดถึง เพราะรักใช้เปล่า วอนเธอ และ บทชนันธวัช (รับเชิญ) ในเรื่องไปไม้ที่ปลิดปลิว ก็ทำให้ศุภพงษ์เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง

นอกจากนั้นในปี พ.ศ. 2564 ศุภพงษ์ได้มีผลงานการแสดงซีรีส์สร้างใหม่ (Remake) จาก ซีรีส์ เกาหลีกับทางทรู ซีเจ ครีเอชันส์ (อังกฤษ: True CJ Creation) ชื่อเรื่องคู่ไฟท์ไฟว์ฟิส (Let's Fight Ghost) ซึ่งออกอากาศในช่วงต้นปี และเรื่องรักอีกครั้ง (Sing Again) ซึ่งมีกำหนดออกอากาศในช่วงปลายปี และในช่วงเดือนกรกฎาคมได้มีผลงานในฐานะพิธีกรในรายการเพลงที่ท็อป สเตจ ทางช่องเวิร์คพอยท์ นอกจากนี้ในส่วนของงานเบื้องหลังศุภพงษ์ก็ได้เริ่มเป็นผู้จัดละครและผู้ช่วยโปรดิวเซอร์ในซีรีส์แอบหลงรักเดอะซีรีส์ ซึ่งเป็นซีรีส์เรื่องแรกของค่ายไอตอลแพคทอรี่ที่ออกอากาศทางช่อง 3 ในช่วงต้นปี พ.ศ. 2565 และจากความต้องการที่จะผลักดันความเท่าเทียมกันของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ทำให้ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2565 ทางค่ายได้ส่งทฤษฎีสีชมพูซีรีส์เรื่องที่สองของค่าย ซึ่งเป็นซีรีส์เกิร์ลเลิฟ (Girl's Love) เรื่องแรกของประเทศไทย ออกอากาศทางช่อง 3

2. ชนะภูมิ เถรว่อง หรือเพชร เป็นนักแสดงวัยรุ่นชายชาวไทย เกิดวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 เพชรเริ่มมีผลงานการแสดงครั้งแรกในปี พ.ศ. 2563 กับการรับบทนำซีรีส์วายเรื่อง Oxygen The Series ดั่งลมหายใจ ในบท กิลล์ ประกบคู่ นัท ศุภณัฐ เลหาพานิช ต่อมาในปี พ.ศ. 2565 กับการรับบทสมทบใน My Coach ตะลุมรักตะลุมบอล ประกบนักแสดงฝีมือดีอย่าง ปีเตอร์ คอร์ป ไดเรนดัล และวาววา ณิชชา โชคประจักษ์ชัด นอกจากผลงานการแสดง เพชรยังมีช่อง YouTube ที่จะพาไปรู้จักกับไลฟ์สไตล์ของหนุ่มเพชรในชื่อ Petchpigz ที่ปัจจุบันมีผู้ติดตามอย่างมากมายอีกด้วย

3. ปราชญา เรื่องโรจน์ หรือสิงโต เป็นนักแสดงชื่อดัง เกิดเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2537 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนการตริวิทยาลัย ระดับมัธยมศึกษาในแผนการเรียนวิทย์-คณิตจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย และเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์เกษตรและทรัพยากร ต่อมาสิงโตได้ย้ายมาเรียนที่ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ สาขาวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และการผลิตสื่อสตรีมมิ่ง สิงโตเปิดตัวงานในวงการบันเทิงจากซีรีส์ชื่อดัง “SOTUS The Series พี่ว้ากตัวร้ายกับนายปีหนึ่ง” ซึ่งได้รับกระแสและความสนใจอย่างมากมาย จากนั้นเขามีชื่อเสียงและผลงานเรื่อยมา อาทิ Happy Birthday วันเกิดของนาย วันตายของฉัน Our Skyy อยากเห็นท้องฟ้าเป็นอย่างวันนั้น ตอน อาทิศย์ ก้องภพ โลกทั้งใบให้นายคนเดียว เดอะซีรีส์ Romantic Blue The Series, Love Connection รักล้นใจ WiFi ช่างบ้าน เจนนี กลางวันครับ กลางคืนคะ เป็นต้น

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	สมคิด แซ่คู
อีเมล	Somkits@dailynews.co.th
ประวัติการศึกษา	ระดับปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม เกียรตินิยมอันดับ 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย นครปฐม (พระตำหนักสวนกุหลาบ มัชยม) จ. นครปฐม ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวีรสุนทร ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวีรสุนทร (ฝ่ายมัธยม) กรุงเทพมหานคร
ประสบการณ์การทำงาน	พ.ศ. 2557-ปัจจุบัน บริษัท สี่พระยาการพิมพ์ จำกัด (หนังสือพิมพ์เดลินิวส์) ตำแหน่ง ผู้สื่อข่าวบันเทิง หนังสือพิมพ์ (พ.ศ. 2555-2558) ตำแหน่ง ผู้ช่วยหัวหน้าข่าวออนไลน์ ข่าวบันเทิง (พ.ศ.2558-ปัจจุบัน) พ.ศ. 2555-2557 บริษัท สยามรัฐ จำกัด (หนังสือพิมพ์สยามรัฐ) ตำแหน่ง ผู้สื่อข่าวฉบับพิเศษ พ.ศ. 2554-2555 บริษัท พีดี ครีเอชั่น จำกัด (คลื่นวิทยุ PINK 98 FM) ตำแหน่ง แอดมินครีเอทคอนเทนต์บนเว็บไซต์และโซเชียล